

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

Informationsnummer

Indhold

Side

I *Meddelelser*

Den Blandede Parlamentariske Forsamling for Partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater

Den tredje samling afholdtes i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001

2002/C 78/01

Protokol fra mødet mandag den 29. oktober 2001

Højtideligt åbningsmøde	1
Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde	1
1. Den Blandede Parlamentariske Forsamlings sammensætning	1
2. Valg af Den Blandede Parlamentariske Forsamlings Præsidium	1
3. Godkendelse af den foreslåede dagsorden (APP/3222)	2
4. Godkendelse af fortegnelsen over ikke-parlamentariske repræsentanter for AVS-staterne	2
5. Stedfortrædere	2
6. Modtagne dokumenter	2
7. Redegørelse ved Eddy Boutmans, belgisk statssekretær for udviklingssamarbejde, formand for Rådet for Den Europæiske Union	5
8. Redegørelse ved Hans Kongelige Højhed Prins Ulukalala Lavaka Ata, formand for AVS-Ministerrådet (Tonga)	5
9. Spørgetid (spørgsmål til AVS-Ministerrådet)	5
10. Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og AVS-EU-partnerskabet — Drøftelse med Philippe Maystadt, formand for EIB	6

Pris: 18,00 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

2002/C 78/02

Protokol fra mødet tirsdag den 30. oktober 2001

1. Meddelelse ved Clair, formand	7
2. Stedfortrædere	7
3. AVS-staternes adgang til global kommunikation som et bidrag til bæredygtig udvikling — Hovedfordfører: Karin Junker — Forelæggelse af betænkning og drøftelse	7
4. Redegørelse ved Poul Nielson, kommissionsmedlem med ansvar for udvikling og humanitær bistand — Gennemførelsen af Cotonou-aftalen og EUF	7
5. Spørgetid (spørgsmål til Kommissionen)	7
6. Beretning om de økonomiske og sociale kredses virksomhed	8
7. Arbejdsgruppen om Brugen af Vedvarende Energikilder i AVS-staterne — Formand: Darius Mbela (Kenya) — Ordfører: Anders Wijkman — Forelæggelse af betænkning (AVS-EU 3057/A/01/endel. og AVS-EU 3057/B/01/endel.)	8
8. Arbejdsgruppen om Sanktioners og navnlig Embargoers Konsekvenser for Befolkningen i de Lande, der rammes af sådanne Foranstaltninger — Formand: Renzo Imbeni — Ordfører: Richard L. Cheltenham (Barbados) — Forelæggelse af betænkning (AVS-EU 3201/A/01/endel. og AVS-EU 3201/B/01/endel.)	8
9. Uopsættelige emner vedrørende situationen i forskellige lande og regioner (forretningsordenens artikel 7, stk. 1, litra i)	8

2002/C 78/03

Protokol fra mødet onsdag den 31. oktober 2001

1. Stedfortrædere	10
2. Uopsættelige emner vedrørende situationen i forskellige lande og regioner (forretningsordenens artikel 7, stk. 1, litra i) (fortsat)	10
3. Informationsrejse til Sudan, 26. juni-2. juli 2001 — Forelæggelse af betænkning og behandling af et beslutningsforslag	10
4. Emner og spørgsmål vedrørende udviklingssamarbejdet mellem EU- og AVS-staterne i medfør af partnerskabsaftalen i henhold til forretningsordenens artikel 7, stk. 1, litra ii)	10
5. Den parlamentariske dimension ved international handel — Drøftelse med kommissionsmedlem Lamy om parlamentarikeres tilsynsrolle i forhold til WTO	11

DA

2002/C 78/04

Protokol fra mødet torsdag den 1. november 2001

1. Stedfortrædere	12
2. Arbejdsgruppen om Gennemførelsen af Partnerskabsaftalen (forretningsordenen) — Formand: Rainer Wieland — Ordfører: Edgar-Yves Monnou (Benin)	12
3. Afstemning om de foreslåede ændringer af forretningsordenen (APP/3072)	12
4. Hovedbetænkning om AVS-staternes adgangsmuligheder til global kommunikation som et bidrag til bæredygtig udvikling (APP/3228) — Afstemning — Hovedordfører: Karin Junker	12
5. Betænkning af Arbejdsgruppen om Brugen af Vedvarende Energikilder i AVS-staterne (APP/3057/A/ændel.) — Afstemning — Ordfører: Anders Wijkman	12
6. Betænkning af Arbejdsgruppen om Sanktioners og navnlig Embargoers Konsekvenser for Befolkningen i de Lande, der rammes af sådanne Foranstaltninger (APP/3201/A/ændel.) — Afstemning — Ordfører: Richard L. Cheltenham (Barbados)	12
7. Afstemning om beslutningsforslag	12
8. Emner og spørgsmål vedrørende udviklingssamarbejdet mellem EU- og AVS-staterne i medfør af partnerskabsaftalen i henhold til forretningsordenens artikel 7, stk. 1, litra ii) (fortsat)	14
9. Kommissionens opfølgning af de beslutninger, som Den Blandede Parlamentariske Forsamling vedtog på sin 2. samling (Libreville, Gabon, 19.-22. marts 2001)	14
10. Sammenfattende rapporter om workshops	14
11. Udnævnelse af hovedordfører for 2002	14
12. Beretning fra den delegation, der overvågede valget i Fiji den 25. august-1. september 2001	14
13. Diverse sager	14
14. Tid og sted for næste møde	15
Bilag I Alfabetisk fortegnelse over medlemmerne af Den Blandede Parlamentariske Forsamling	16
Bilag II Deltagerliste	17
Bilag III Vedtagne beslutninger	22

I

(Meddelelser)

DEN BLANDEDE PARLAMENTARISKE FORSAMLING FOR PARTNERSKABSFTAEN
MELLEM PÅ DEN ENE SIDE MEDLEMMERNE AF GRUPPEN AF STATER I AFRIKA,
VESTINDIEN OG STILLEHAVET OG PÅ DEN ANDEN SIDE DET EUROPÆISKE
FÆLLESSKAB OG DETS MEDLEMSSTATER

BRUXELLES

*(Belgien)***PROTOKOL FRA MØDET MANDAG DEN 29. OKTOBER 2001***(2002/C 78/01)**(Mødet åbnet kl. 14.00)***Højtideligt åbningsmøde**

Under overværelse af Hans Majestæt Albert II, Belgiens konge, Eddy Boutmans, formand for Rådet for Den Europæiske Union (udvikling), Hans Kongelige Højhed Prins Ulukalala Lavaka Ata, formand for AVS-Ministerrådet (Tonga), talte følgende personer til Forsamlingen: John Corrie, EU-formand, Louis Serge Clair, AVS-formand, og Armand De Decker, formand for det belgiske Senat.

Talerne henviste alle til terrorangrebene den 11. september 2001 i USA og den nye situations enorme konsekvenser for udviklingslandene.

(Mødet udsat kl. 15.30 og genoptaget kl. 16.00)

FORSÆDE: John Corrie og Louis Serge Clair

*Formænd***Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde****1. Den Blandede Parlamentariske Forsamlings sammensætning**

Corrie, formand, meddelte, at fortegnelsen over medlemmer af Den Blandede Parlamentariske Forsamling, som fremsendt til ham af AVS-staternes myndigheder og Europa-Parlamentets formand, ville blive vedlagt protokollen som bilag.

2. Valg af Den Blandede Parlamentariske Forsamlings Præsidium

Corrie, formand, meddelte, at han i medfør af artikel 2 i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings forretningsorden havde modtaget følgende forslag:

AVS-medlemmer

AVS-formand:

Louis Serge Clair (Mauritius)

AVS-næstformænd:

Angola
Burundi
Den Centralafrikanske Republik
Cookøerne
Haiti
Lesotho
Madagaskar
Mauretanien
Mauritius
Nigeria
Saint Kitts og Nevis
Salomonøerne

EU-medlemmer

EU-formand:

John Corrie

EU-næstformænd:

Junker
Van Hecke
Schwaiger
Kinnock
Mauro
Carlotti
Novelli
Dybkjær
Lucas
Morillon
Martínez Martínez
Sylla

Det således sammensatte Præsidium valgtes med akklamation.

3. Godkendelse af den foreslåede dagsorden (APP/3222)

Formanden meddelte, at mødet om onsdagen ville blive udsat kl. 12.15 (frokost), og at arbejdet ville blive genoptaget kl. 14.15 med punkt 18 — drøftelse med Pascal Lamy, kommissionsmedlem.

Fristen for kompromisforslag fastsattes til mandag den 29. oktober kl. 19.00.

Fristen for ændringsforslag fastsattes som følger:

- til beslutningsforslaget af Arbejdsgruppen om Brugen af Vedvarende Energikilder i AVS-staterne: tirsdag den 30. oktober kl. 10.00.
- til hovedbetænkningen: tirsdag den 30. oktober kl. 11.00.

- til beslutningsforslaget af Arbejdsgruppen om Sanktioners og navnlig Embargoers Konsekvenser for Befolkningen i de Lande, der rammes af sådanne Foranstaltninger: tirsdag den 30. oktober kl. 15.00.
- til de foreslåede ændringer af forretningsordenen: tirsdag den 30. oktober kl. 15.00.
- til kompromisforslag og andre beslutningsforslag, der skulle sættes under afstemning: tirsdag den 30. oktober kl. 18.00.

Den foreslåede dagsorden godkendtes med disse ændringer.

4. Godkendelse af fortegnelsen over ikke-parlamentariske repræsentanter for AVS-staterne

Corrie, formand, meddelte, at han havde modtaget en fortegnelse over 19 ikke-parlamentariske repræsentanter fra AVS-staternes myndigheder. Han foreslog, i henhold til partnerskabsaftalens artikel 17, stk. 1, og artikel 1 i forretningsordenen for Den Blandede Parlamentariske Forsamling, at disse repræsentanter blev indskrevet, og at deres navne blev vedlagt protokollen som bilag.

Forsamlingen vedtog dette.

5. Stedfortrædere

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Bowis (for Andria), Désir (for Fruteau), Gemelli (for Bodrato), Klass (for Rack), dos Santos (for Soares) og Scarbonchi (for Darras).

6. Modtagne dokumenter

Corrie, formand, meddelte, at man havde modtaget følgende dokumenter:

- Hovedbetænkning om AVS-staternes adgangsmuligheder til global kommunikation som et bidrag til bæredygtig udvikling (AVS-EU 3288/01)
Hovedordfører: Karin Junker
- Betænkning om gennemførelsen af partnerskabsaftalen (forretningsordenen) (AVS-EU 3072/01)
Ordfører: Edgar-Yves Monnou (Benin)
- Betænkning om brugen af vedvarende energikilder i AVS-staterne (AVS-EU 3057/A/01/endel. og AVS-EU 3057/B/01/endel.)
Ordfører: Anders Wijkman

- Betænkning om sanktioners og navnlig embargoers konsekvenser for befolkningen i de lande, der rammes af sådanne foranstaltninger (AVS-EU 3201/A/01/ændel. og AVS-EU 3201/B/01/ændel.)

Ordfører: Richard L. Cheltenham (Barbados)

Beslutningsforslag indgivet til Den Blandede Parlamentariske Forsamling af Præsidiets i henhold til artikel 17, stk. 5

Formanden meddelte resultatet af Præsidiets henstillinger og opfordrede de medlemmer, der havde stillet forslag til beslutninger om det samme emne, om at nå til enighed om en kompromistekst.

Vestafrika:

- af Schwaiger, for PPE-DE-Gruppen, om Vestafrika (APP/3241)
- af følgende medlemmer: Carlotti og Junker, for PSE-Gruppen, om situationen i Vestafrika (APP/3242)
- af følgende medlemmer: van den Bos og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om Vestafrika (APP/3243)
- af følgende medlemmer: Isler Béguin, Maes, Schörling og Lucas, for Verts/ALE-Gruppen, og Sylla, Vinci og Wurtz, for GUE/NGL-Gruppen, om situationen i Vestafrika (APP/3244)

Centralafrika:

- af Rwandas repræsentant, om Centralafrika (APP/3245)
- af Den Demokratiske Republik Congos repræsentant, om situationen i området omkring De Store Søer (APP/3246)
- af følgende medlemmer: Van Hecke, Ferrer, Berend, Khanbhai og Schwaiger, for PPE-DE-Gruppen, om Centralafrika (APP/3247)
- af følgende medlemmer: Sauquillo Pérez del Arco og Junker, for PSE-Gruppen, om området omkring De Store Søer (APP/3248)
- af følgende medlemmer: van den Bos og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om Centralafrika (APP/3249)
- af følgende medlemmer: Maes, Isler Béguin, Lucas og Schörling, for Verts/ALE-Gruppen, og Sylla, Vinci og Sjøstedt, for GUE/NGL-Gruppen, om Centralafrika (APP/3250)
- af Andrews, for UEN-Gruppen, om situationen i Den Demokratiske Republik Congo (APP/3251)

Det sydlige Afrika:

- af Cunha, for PPE-DE-Gruppen, om det sydlige Afrika (APP/3252)
- af følgende medlemmer: Scheele og Junker, for PSE-Gruppen, om situationen i det sydlige Afrika (med undtagelse af Zimbabwe) (APP/3253)
- af følgende medlemmer: van den Bos og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om det sydlige Afrika (APP/3254)
- af følgende medlemmer: Schörling, Maes, Isler Béguin og Lucas, for Verts/ALE-Gruppen, om det sydlige Afrika (APP/3255)
- af følgende medlemmer: Miranda, Sylla og Vinci, for GUE/NGL-Gruppen, om det sydlige Afrika (APP/3256)
- af repræsentanterne for det sydlige Afrika (Angola, Botswana, Lesotho, Malawi, Mozambique, Namibia, Sydafrika, Swaziland, Zambia og Zimbabwe), om situationen i Zimbabwe (APP/3257)
- af Foster, for PPE-DE-Gruppen, om Zimbabwe (APP/3258)
- af følgende medlemmer: Kinnock og Junker, for PSE-Gruppen, om Zimbabwe (APP/3259)
- af Andrews, for UEN-Gruppen, om situationen i Angola (APP/3260)

Østafrika:

- af følgende medlemmer: Gemelli, Maij-Weggen, Mauro og Van Hecke, for PPE-DE-Gruppen, om Østafrika (APP/3261)
- af følgende medlemmer: Imbeni og Junker, for PSE-Gruppen, om situationen i Østafrika (APP/3262)
- af følgende medlemmer: van den Bos og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om Østafrika (APP/3263)
- af følgende medlemmer: Lucas, Schörling, Isler Béguin og Maes, for Verts/ALE-Gruppen, og Sylla, Vinci og Sjøstedt, for GUE/NGL-Gruppen, om situationen i Østafrika (APP/3264)

Vestindien:

- af repræsentanterne for Bahamas, Barbados, Belize, Cuba, Dominica, Den Dominikanske Republik, Grenada, Guyana, Haiti, Jamaica, Saint Kitts og Nevis, Saint Lucia, Saint Vincent og Grenadinerne, Surinam og Trinidad og Tobago, om krisen i den caribiske turistindustri (APP/3265)

- af følgende medlemmer: Fernández Martín, Khanbhai og Ferrer, for PPE-DE-Gruppen, om det caribiske område (APP/3266)
- af følgende medlemmer: van den Bos og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om Vestindien (APP/3267)
- af Junker, for PSE-Gruppen, om situationen på Haiti (APP/3268)

Stillehavsregionen:

- af følgende medlemmer: Deva, for PPE-DE-Gruppen, og Kinnock og Junker, for PSE-Gruppen, om situationen i Stillehavsregionen (APP/3269)
- af følgende medlemmer: van den Bos og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om situationen i Stillehavsregionen (APP/3270)
- af repræsentanterne for Papua Ny Guinea, Cookøerne og Fijiøerne, om situationen på Fijiøerne (APP/3298)

Migration:

- af Maij-Weggen, for PPE-DE-Gruppen, om migration (APP/3271)
- af følgende medlemmer: Sauquillo Pérez del Arco, Karamanou og Junker, for PSE-Gruppen, og Davies, for ANC, om migration (APP/3772)
- af følgende medlemmer: Schörling, Maes, Lucas og Isler Béguin, for Verts/ALE-Gruppen, og Dybkjær og van den Bos, for ELDR-Gruppen, om migration (APP/3273)
- af følgende medlemmer: Sylla, Miranda, Vinci, Sjøstedt og Wurtz, for GUE/NGL-Gruppen, om migration (APP/3274)

Levnedsmiddelsikkerhed:

- af Namibias repræsentant, om bæredygtig udvikling af naturressourcer (APP/3275)
- af Yohannes (Etiopien), om levnedsmiddelsikkerhed (APP/3276)
- af følgende medlemmer: Keppelhoff-Wiechert, Schnellhardt og Van Hecke, for PPE-DE-Gruppen, om levnedsmiddelsikkerhed (APP/3277)
- af følgende medlemmer: Junker og van den Berg, for PSE-Gruppen, og Davies, for ANC, om levnedsmiddelsikkerhed (APP/3278)

- af følgende medlemmer: van den Bos og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om levnedsmiddelsikkerhed (APP/3279)
- af følgende medlemmer: Lucas, Schörling, Maes og Isler Béguin, for Verts/ALE-Gruppen, om levnedsmiddelsikkerhed (APP/3280)
- af følgende medlemmer: Sjøstedt, Miranda, Wurtz og Vinci, for GUE/NGL-Gruppen, om levnedsmiddelsikkerhed (APP/3281)

Handicappede og ældre mennesker:

- af Bowis, for PPE-DE-Gruppen, om ældre og handicappede mennesker (APP/3283)
- af følgende medlemmer: Howitt og Junker, for PSE-Gruppen, Dybkjær, for ELDR-Gruppen, Sylla, Vinci, Sjøstedt, Miranda og Wurtz, for GUE/NGL-Gruppen, om handicappede og ældre menneskers rettigheder i AVS-staterne (APP/3284)

Kønsspørgsmål:

- af følgende medlemmer: Glase og Van Hecke, for PPE-DE-Gruppen, om kønsspørgsmål (APP/3285)
- af følgende medlemmer: Junker og Gröner, for PSE-Gruppen, om integrering af ligestillingsaspektet i AVS-EU-samarbejdet (APP/3286)
- af Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om kønsspørgsmål (APP/3287)
- af følgende medlemmer: Isler Béguin, Schörling, Maes og Lucas, for Verts/ALE-Gruppen, og Miranda og Sylla, for GUE/NGL-Gruppen, om kønsspørgsmål (APP/3288)

Aids:

- af følgende medlemmer: Khanbhai, Van Hecke og Wijkman, for PPE-DE-Gruppen, om hiv-aids (APP/3289)
- af følgende medlemmer: Carlotti og Junker, for PSE-Gruppen, om aids (APP/3290)
- af følgende medlemmer: van den Bos og Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om aids (APP/3291)
- af følgende medlemmer: Maes, Lucas, Schörling og Isler Béguin, for Verts/ALE-Gruppen, om aids (APP/3292)

— af følgende medlemmer: Miranda, Vinci, Sjøstedt, Wurtz og Sylla, for GUE/NGL-Gruppen, om aids (APP/3293)

Verdenshandelsorganisationen (WTO):

— af medlemmerne af AVS-arbejdsgruppen om Rom (Barbados, Den Dominikanske Republik, staterne i det østlige Vestindien, Fiji, Guyana, Haiti, Jamaica, Madagaskar, Mauritius, Trinidad og Tobago) om rom (APP/3282)

— af Rijo (Den Dominikanske Republik) om frizoner i mindre udviklede lande og bilag VII til WTO's aftale om subsidier og udligningsforanstaltninger (APP/3294)

— af Deva, for PPE-DE-Gruppen, om WTO (APP/3295)

— af repræsentanterne for Botswana, Lesotho, Namibia, Sydafrika og Swaziland, om BLNS-landenes særlige situation i forbindelse med fremtidige handelsforhandlinger (APP/3296)

— af repræsentanterne for de AVS-stater, der har undertegnet sukkerprotokollen, om sukker (APP/3299)

Terrorisme:

— af følgende medlemmer: Maij-Weggen og Van Hecke, for PPE-DE-Gruppen, om bekæmpelse af terrorisme (APP/3297)

— af Yohannes (Etiopien) (APP/3300)

7. Redegørelse ved Eddy Boutmans, belgisk statssekretær for udviklingssamarbejde, formand for Rådet for Den Europæiske Union

Boutmans talte til Forsamlingen på vegne af Rådet for Den Europæiske Union.

8. Redegørelse ved Hans Kongelige Højhed Prins Ulukalala Lavaka Ata, formand for AVS-Ministerrådet (Tonga)

Hans Kongelige Højhed Prins Ulukalala Lavaka Ata talte til Forsamlingen på vegne af AVS-Ministerrådet.

9. Spørgetid (spørgsmål til AVS-Ministerrådet)

Der stilledes 4 spørgsmål til AVS-Ministerrådet.

Hans Kongelige Højhed Prins Ulukalala Lavaka Ata besvarede følgende spørgsmål og tillægsspørgsmål fra forespørgerne:

— Spørgsmål nr. 1 af Kinnoek, om økonomiske partnerskabsaftaler

— Spørgsmål nr. 2 af Howitt, om FN's globale fond til bekæmpelse af hiv/aids

— Spørgsmål nr. 3 af følgende medlemmer: Lucas, Maes, Schörling og Isler Béguin, om WTO-ministerkonferencen i Doha

— Spørgsmål nr. 21 af Bombete (Congo-Brazzaville), om ratificeringen af Cotonou-aftalen

Der stilledes 19 spørgsmål til Rådet for Den Europæiske Union.

Boutmans, formand for Rådet for Den Europæiske Union, besvarede følgende spørgsmål og tillægsspørgsmål fra forespørgerne:

— Spørgsmål nr. 7 af følgende medlemmer: Maes, Lucas, Schörling og Isler Béguin, om opfølgningen af konferencerne om konfliktforebyggelse og civilsamfundets deltagelse

— Spørgsmål nr. 4 af Malawis repræsentant og spørgsmål nr. 22 af Bombete (Congo-Brazzaville), om ratificeringen af Cotonou-aftalen

— Spørgsmål nr. 5 af Zimbabwes repræsentant, om politisk dialog, ville blive besvaret skriftligt, da forespørgeren ikke var til stede

— Spørgsmål nr. 11 af følgende medlemmer: Lucas, Schörling, Isler Béguin og Maes, om den fjerde WTO-ministerkonference, og spørgsmål nr. 12 af Carlotti, om Den Europæiske Unions støtte til udviklingslandenes krav i forbindelse med internationale handelsforhandlinger

— Spørgsmål nr. 14 af Van Hecke, om sammenhængen mellem EU's udviklingspolitikker og landbrugspolitikker, og spørgsmål nr. 19 af Sardjoe, Kruisland og Sital (Surinam), om ris

— Spørgsmål nr. 6 af Maij-Weggen, om anholdelsen og fængslingen af Yawovi Agboyibo, den togolesiske oppositionsleder

— Spørgsmål nr. 20 af Rijo (Den Dominikanske Republik), om genoptagelse af bistanden til Republikken Haiti

— Spørgsmål nr. 23 af følgende medlemmer: Schörling, Lucas, Maes og Isler Béguin om Sudan

På grund af tidsnød besluttedes det at besvare følgende spørgsmål skriftligt:

— Spørgsmål nr. 18 af Kinnoek, om børns rettigheder

— Spørgsmål nr. 13 af Andrews, om betingelserne for udnyttelse af oliereserver

- Spørgsmål nr. 15 af Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om »bloddiamanter«
- Spørgsmål nr. 16 af Ferrer, om import af diamanter
- Spørgsmål nr. 8 af Martínez Martínez, om undertegnelsen af Cotonou-aftalen
- Spørgsmål nr. 9 af følgende medlemmer: Isler Béguin, Lucas, Schörling og Maes, om Cuba
- Spørgsmål nr. 10 af Howitt, om Østtimors mulige tiltrædelse af Cotonou-aftalen
- Spørgsmål nr. 17 af van den Bos, for ELDR-Gruppen, om terrorismens indvirkning på AVS-landene

10. **Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og AVS-EU-partnerskabet — Drøftelse med Philippe Maystadt, formand for EIB**

Maystadt, formand for EIB, gav en redegørelse, hvor han hovedsageligt oplyste Forsamlingen om mulighederne i den nye investeringsfacilitet i Cotonou-aftalen.

Talere: Bowis, Paraina (Madagaskar), Laakitani (Niue), van den Berg, Khanbhai, Rijo (Den Dominikanske Republik), Mbuende (Namibia), Kaputin (Papua Ny Guinea), Guness (Mauritius), Abakaka (Tchad)

Maystadt besvarede spørgsmål.

Corrie takkede Maystadt for hans deltagelse og den interessante drøftelse med medlemmerne af Den Blandede Parlamentariske Forsamling.

(Mødet hævet kl. 19.00)

Louis Serge CLAIR og John CORRIE
Formænd

Jean-Robert GOULONGANA og Dietmar NICKEL
Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET TIRSDAG DEN 30. OKTOBER 2001

(2002/C 78/02)

(Mødet åbnet kl. 9.15)

FORSÆDE: Louis Serge Clair

Formand

1. Meddelelse ved Clair, formand

Formanden redegjorde for Zimbabwes medtagelse i kompromisteksten til et beslutningsforslag om det sydlige Afrika. Tre beslutninger var blevet udeladt, og der ville blive udarbejdet en berigtigelse senere samme dag.

2. Stedfortrædere

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Bowis (for Andria), Désir (for Fruteau), Gemelli (for Bodrato), dos Santos (for Soares) og Scarbonchi (for Darras).

3. AVS-staternes adgang til global kommunikation som et bidrag til bæredygtig udvikling

- **Hovedordfører: Karin Junker**
- **Forelæggelse af betænkning og drøftelse**

Junker, hovedordfører, fremlagde sit dokument om emnet.

Talere: Wijkman, Dybkjær, Segokgo (Botswana), Mbuende (Namibia), Guness (Mauritius) og Boureima (Niger).

Junker opsummerede.

4. Redegørelse ved Poul Nielson, kommissionsmedlem med ansvar for udvikling og humanitær bistand — Gennemførelsen af Cotonou-aftalen og EUF

Nielson redegjorde for den nuværende situation for EUF's udviklingssamarbejde i en global sammenhæng samt perspektiverne for den kommende ratificering og fulde gennemførelse af Cotonou-aftalen.

Talere: Maij-Weggen, Kinnock, Bombete (Congo), Bornito De Sousa (Angola) og Boureima (Niger).

Nielson besvarede spørgsmål.

Kinnock stillede et tillægsspørgsmål.

Nielson besvarede spørgsmålet.

5. Spørgetid (spørgsmål til Kommissionen)

Der stilledes 19 spørgsmål til Kommissionen.

Poul Nielson besvarede følgende spørgsmål og tillægsspørgsmål fra forespørgerne:

- Spørgsmål nr. 15 af van den Berg, om offentliggørelse nationale strategidokumenter
- Spørgsmål nr. 20 af Nigerias repræsentant, om adgang til udviklingsbistand
- Spørgsmål nr. 2 af Kinnock, om Cotonou-aftalen
- Spørgsmål nr. 1 af Davies, om WCAR og New African Initiative
- Spørgsmål nr. 10 af Dybkjær, for ELDR-Gruppen, om handlingsplanen for bioteknologi
- Spørgsmål nr. 14 af Carlotti, om finansiering af den globale fond til bekæmpelse af aids
- Spørgsmål nr. 3 af Martínez Martínez, om Cubas undertegnelse af Cotonou-aftalen
- Spørgsmål nr. 4 af Junker, om EU-delegationer i AVS-stater
- Spørgsmål nr. 7 af Van Hecke, stillet af Maij-Weggen, om den europæiske holdning til Sudan

- Spørgsmål nr. 9 af Maij-Weggen, om gennemførelse af chokoladedirektivet i AVS-staterne
- Spørgsmål nr. 17 af Rijo (Den Dominikanske Republik), om bananer, og spørgsmål nr. 18 af Sardjoe, Kruisland og Sital (Surinam), om bananer, behandlede under ét
- Spørgsmål nr. 16 af Howitt, om konsultation med AVS om grønningen om virksomheders social ansvar (CSR)
- Spørgsmål nr. 13 af Ferrer, om ikke-strukturelle foranstaltninger på menneskerettighedsområdet
- Spørgsmål nr. 8 af Andrews, om salg af våben til AVS-stater
- Spørgsmål nr. 11 af van den Bos, for ELDR-Gruppen, om følgerne af terrorisme på AVS-stater
- Spørgsmål nr. 19 af Bombete (Congo-Brazzaville), om håb for retfærdighed og lighed

Følgende spørgsmål ville blive besvaret skriftligt:

- Spørgsmål nr. 5 af Vairinhos, om valg i Angola
- Spørgsmål nr. 12 af Busk, for ELDR-Gruppen, om børnesoldater

6. Beretning om de økonomiske og sociale kredses virksomhed

Talere: Baeza (for de økonomiske og sociale kredse), Rose (som repræsentant for AVS-staternes Civil Society Forum) og van den Berg.

(Mødet udsat kl. 12.35 og genoptaget kl. 15.05)

FORSÆDE: John Corrie

Formand

7. Arbejdsgruppen om Brugen af Vedvarende Energikilder i AVS-staterne

- **Formand: Darius Mbela (Kenya)**
- **Ordfører: Anders Wijkman**
- **Forelæggelse af betænkning (AVS-EU 3057/A/01/ændel. og AVS-EU 3057/B/01/ændel.)**

Wijkman, ordfører, fremlagde sin betænkning.

Talere: Mbela (Kenya), formand, Schnellhardt, Karamanou og Corrie.

Wijkman opsummerede.

Corrie meddelte, at afstemningen ville finde sted torsdag morgen.

8. Arbejdsgruppen om Sanktioners og navnlig Embargoers Konsekvenser for Befolkningen i de Lande, der rammes af sådanne Foranstaltninger

- **Formand: Renzo Imbeni**
- **Ordfører: Richard L. Cheltenham (Barbados)**
- **Forelæggelse af betænkning (AVS-EU 3201/A/01/ændel. og AVS-EU 3201/B/01/ændel.)**

Davies (Sydafrika), fungerende ordfører, fremlagde betænkningen.

Talere: Berend, Martínez Martínez (fungerende formand), Kisonga Mazakala (Den Demokratiske Republik Congo), van den Bos, Corrie, Dabor (Sierra Leone) og Maes.

Davies (Sydafrika), fungerende ordfører, opsummerede.

9. Uopsættelige emner vedrørende situationen i forskellige lande og regioner (forretningsordenens artikel 7, stk. 1, litra i)

Vestafrika:

Talere: Schwaiger, Carlotti, Ould Guelaye (Mauretania), Nat-chaba (Togo), Maes, Diallo (parlamentarisk observatør som repræsentant for ECOWAS), Sylla, Ngum (Gambia), Scarbonchi, Dabor (Sierra Leone), Thiam (Senegal) og Hamburger (Kommissionens repræsentant).

Centralafrika og området omkring De Store Søer

Talere: Berend, Biruta (Rwanda), van den Berg, van den Bos, Kisonga Mazakala (Den Demokratiske Republik Congo), Sauquillo Pérez del Arco, Khanbhai, Bowis, Hamburger (Kommissionens repræsentant), Maes, Mandeng (Cameroun), Mbu-ende (Namibia) og Kiraso-Birungi (Uganda).

Det sydlige Afrika

Talere: Keppelhoff-Wiechert, Chindori-Chininga (Zimbabwe), Davies (Sydafrika), De Sousa (Angola), Kinnock, Maes, Cunha, van den Berg, Mbuende (Namibia), Khanbhai, Abednico Bhebhe (Zimbabwe) Deva, Howitt og Hamburger (Kommissionens repræsentant).

Østafrika

Talere: Gemelli, Guness (Mauritius), Schörling, Yohannes (Etiopien), Bowis, Weldegiorgis (Eritrea), Khanbhai, Roble (Djibouti) og Hamburger (Kommissionens repræsentant).

(Mødet hævet kl. 19.30)

Louis Serge CLAIR og John CORRIE

Formænd

Jean-Robert GOULONGANA og Dietmar NICKEL

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET ONSDAG DEN 31. OKTOBER 2001

(2002/C 78/03)

(Mødet åbnet kl. 9.15)

FORSÆDE: Louis Serge Clair

*Formand***1. Stedfortrædere**

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Bowis (for Andria), Désir (for Fruteau), Gemelli (for Bodrato), dos Santos (for Soares) og Scarbonchi (for Darras).

2. Uopsættelige emner vedrørende situationen i forskellige lande og regioner (forretningsordenens artikel 7, stk. 1, litra i) (fortsat)*Vestindien*

Talere: Prince (Haiti), Rijo (Den Dominikanske Republik), Ferrer, Junker, Thomas (Saint Vincent og Grenadinerne), Khanbhai, Humphrey (Barbados), Martínez Martínez, Gordon (Trinidad), Laurent (Saint Lucia), Condor (Saint Kitts og Nevis) og Kommissionens repræsentant.

Stillehavsregionen

Talere: Kaputin (Papua Ny Guinea), Deva, Kinnock, Mataitoga (Fiji) og Kommissionens repræsentant.

3. Informationsrejse til Sudan, 26. juni-2. juli 2001 — Forelæggelse af betænkning og behandling af et beslutningsforslag

Talere: Mauro, Robleh (Djibouti), Kinnock, Beda (Sudan) og Thiam (Senegal).

4. Emner og spørgsmål vedrørende udviklingssamarbejdet mellem EU- og AVS-staterne i medfør af partnerskabsaftalen i henhold til forretningsordenens artikel 7, stk. 1, litra ii)*Aids*

Talere: Khanbhai, Kiraso-Birungi (Uganda), Wijkman, Mbela (Kenya), Carlotti, Sylla, Sandbæk, Junker, Bowis, Kinnock, Vairinhos, Sergokgo (Botswana), Maes og Kommissionens repræsentant.

Migration

Talere: Maij-Weggen, Sauquillo Pérez del Arco, Schörling, Sylla og Karamanou.

Levnedsmiddelsikkerhed

Talere: Schnellhardt, Mbela (Kenya), van den Berg, Lucas, Keppelhoff-Wiechert og Yohannes (Etiopien).

Handicappede og ældre mennesker

Indlæg af Mwandha (The National Union of Disabled Persons, Uganda).

(Mødet udsat kl. 12.20 og genoptaget kl. 14.20)

FORSÆDE: John Corrie

Formand

5. **Den parlamentariske dimension ved international handel — Drøftelse med kommissionsmedlem Lamy om parlamentarikeres tilsynsrolle i forhold til WTO**

Lamy talte til Forsamlingen og gjorde navnlig opmærksom på parlamenters og parlamentarikeres deltagelse i handelsfor-

handling. Han oplyste ligeledes Forsamlingen om de igangværende forberedelser til en ny WTO-runde.

Talere: Laurent (Saint Lucia), Deva, Rijo (Den Dominikanske Republik), Désir, Paraina (Madagaskar), Lucas, Mataitoga (Fiji), Cunha, Kinnock, Davies (Sydafrika), Kombo (Kenya) og Thiam (Senegal).

Lamy besvarede spørgsmål.

(Mødet hævet kl. 15.25)

Louis Serge CLAIR og John CORRIE

Formænd

Jean-Robert GOULONGANA og Dietmar NICKEL

Generalsekretærer

PROTOKOL FRA MØDET TORSDAG DEN 1. NOVEMBER 2001

(2002/C 78/04)

(Mødet åbnet kl. 9.20)

FORSÆDE: John CORRIE

Formand

1. Stedfortrædere

Formanden gav meddelelse om følgende stedfortrædere: Bowis (for Andria), Cushman (for Callanan), Coelho (for Morillon), Désir (for Fruteau), Gemelli (for Bodrato), Korhola (for Averoff) og Ribeiro e Castro (for Musumeci).

2. Arbejdsgruppen om Gennemførelsen af Partnerskabsaftalen (forretningsordenen)

- **Formand: Rainer Wieland**
- **Ordfører: Edgar-Yves Monnou (Benin)**

Monnou, ordfører, fremlagde forslag til ændring af forretningsordenen og fremsatte forslag til proceduren for afstemning om de foreslåede ændringer af forretningsordenen.

Talere: Lucas, Mbuende (Namibia), Maij-Weggen, Junker, Kumba (Congo-Brazzaville), McClay (Cookøerne), Wieland (formand), Martínez Martínez og Wijkman.

Corrie, formand, redegjorde for afstemningsprocedurerne. Med undtagelse af ændringsforslagene til artikel 2 ville ændringsforslagene blive sat under afstemning. Ændringsforslagene til artikel 2 ville blive behandlet af arbejdsgruppen igen og sat under afstemning ved forsamlingens næste møde.

3. Afstemning om de foreslåede ændringer af forretningsordenen (APP/3072)

Alle ændringsforslag fra arbejdsgruppen, som der ikke var stillet ændringsforslag til, sattes under afstemning i hver gruppe af repræsentanter og vedtoges af AVS-repræsentanterne og EP-repræsentanterne. De øvrige ændringsforslag sattes under særskilt afstemning i hver gruppe af repræsentanter, og følgende vedtoges: 3, 4, 5 og 6 identiske, 11, 12 og 13.

Den ændrede forretningsorden sattes under afstemning i hver gruppe af repræsentanter og vedtoges.

4. Hovedbetænkning om AVS-staternes adgangsmuligheder til global kommunikation som et bidrag til bæredygtig udvikling (APP/3228)

- **Afstemning**
- **Hovedordfører: Karin Junker**

Vedtoges med 39 ændringsforslag.

5. Betænkning af Arbejdsgruppen om Brugen af Vedvarende Energikilder i AVS-staterne (APP/3057/A/ endel.)

- **Afstemning**
- **Ordfører: Anders Wijkman**

Vedtoges med 6 ændringsforslag.

6. Betænkning af Arbejdsgruppen om Sanktioners og navnlig Embargoers Konsekvenser for Befolkningen i de Lande, der rammes af sådanne Foranstaltninger (APP/3201/A/ endel.)

- **Afstemning**
- **Ordfører: Richard L. Cheltenham (Barbados)**

Vedtoges med 2 ændringsforslag.

7. Afstemning om beslutningsforslag

Vestafrika

APP/3306/KOMP. om Vestafrika: vedtoges med 10 ændringsforslag efter hemmelig afstemning i hver gruppe af repræsentanter.

Centralafrika

APP/3307/KOMP. om Centralafrika: vedtoges med 2 ændringsforslag.

Det sydlige Afrika

APP/3308/KOMP. om det sydlige Afrika: vedtoges med 4 ændringsforslag.

APP/3317/KOMP. om Zimbabwe; hemmelig og særskilt afstemning i hver gruppe af repræsentanter: AVS-repræsentanterne stemte imod, og EP-repræsentanterne stemte for beslutningsforslaget. Beslutningsforslaget forkastedes således.

APP/3257/KOMP. om Zimbabwe; særskilt afstemning i hver gruppe af repræsentanter: AVS-repræsentanterne stemte for, og EP-repræsentanterne stemte imod beslutningsforslaget. Beslutningsforslaget forkastedes således.

Sudan

APP/3227 om Sudan: vedtoges med 17 ændringsforslag. Hele beslutningsforslaget sattes under særskilt afstemning i hver gruppe af repræsentanter: både AVS-repræsentanterne og EP-repræsentanterne stemte for beslutningsforslaget.

Østafrika

APP/3309/KOMP. om Østafrika; hemmelig og særskilt afstemning i hver gruppe af repræsentanter: AVS-repræsentanterne stemte for, og EP-repræsentanterne stemte imod beslutningsforslaget. Beslutningsforslaget forkastedes således.

Vestindien

APP/3265 om krisen i den caribiske turistindustri: vedtoges uden ændringsforslag.

APP/3310/KOMP. om det caribiske område; hemmelig og særskilt afstemning i hver gruppe af repræsentanter: AVS-repræsentanterne stemte imod, og EP-repræsentanterne stemte for beslutningsforslaget. Beslutningsforslaget forkastedes således.

APP/3316/KOMP. om det caribiske område; særskilt afstemning i hver gruppe af repræsentanter: AVS-repræsentanterne stemte for, og EP-repræsentanterne stemte imod beslutningsforslaget. Beslutningsforslaget forkastedes således.

APP/3301 om de skader, som orkanen Iris påførte Belize: vedtoges uden ændringsforslag.

Stillehavsregionen

APP/3311/KOMP. om situationen i Stillehavsregionen: vedtoges uden ændringsforslag.

APP/3302 om Den Blandede Parlamentariske Forsamlings observatørmision til valget i Fiji: vedtoges uden ændringsforslag.

Migration

APP/3304/KOMP. om migration: vedtoges med 1 ændringsforslag.

Levnedsmiddelsikkerhed

APP/3312 om levnedsmiddelsikkerhed: vedtoges med 21 ændringsforslag. Hele beslutningsforslaget sattes under særskilt afstemning i hver gruppe af repræsentanter: både AVS-repræsentanterne og EP-repræsentanterne stemte for beslutningsforslaget.

Handicappede og ældre mennesker

APP/3313/KOMP. om handicappede og ældre menneskers rettigheder i AVS-staterne. Indlæg af Tsheole (Sydafrika). Vedtoges med 2 mundtlige ændringsforslag.

Kønsspørgsmål

APP/3314/KOMP. om kønsspørgsmål; særskilt afstemning i hver gruppe af repræsentanter: AVS-repræsentanterne stemte for, og EP-repræsentanterne stemte imod beslutningsforslaget. Beslutningsforslaget forkastedes således.

Hiv/aids

APP/3305/KOMP. om hiv/aids; talere: Khanbhai, Tsheole, (Sydafrika), Carlotti, Maij-Weggen og Gordon (Trinidad og Tobago). Vedtoges med 1 ændringsforslag. Hele beslutningsforslaget sattes under særskilt afstemning i hver gruppe af repræsentanter: både AVS-repræsentanterne og EP-repræsentanterne stemte for beslutningsforslaget.

Verdenshandelsorganisationen (WTO)

APP/3315/KOMP. om WTO-forhandlingerne. Beslutningsforslaget vedtoges med 12 ændringsforslag. Hele beslutningsforslaget sattes under særskilt afstemning i hver gruppe af repræsentanter: både AVS-repræsentanterne og EP-repræsentanterne stemte for beslutningsforslaget.

Rom

APP/3382 om rom: vedtoges uden ændringsforslag.

APP/3296/ændr. om BLNS-landenes særlige situation i forbindelse med fremtidige handelsforhandlinger: vedtoges med 2 ændringsforslag.

APP/3299 om sukker: vedtoges uden ændringsforslag.

Terrorisme

APP/3303/KOMP. om bekæmpelse af terrorisme: Vedtoges med 5 ændringsforslag.

Følgende afgav stemmeforklaring: Natchaba (Togo), Majj-Weggen, Junker, Gröner, Carlotti, Amon-Ago (Côte d'Ivoire), Tsheole (Sydafrika) og Mbuende (Namibia).

8. Emner og spørgsmål vedrørende udviklingssamarbejdet mellem EU- og AVS-staterne i medfør af partnerskabsaftalen i henhold til forretningsordenens artikel 7, stk. 1, litra ii) (fortsat)

Handicappede og ældre mennesker

Talere: Bowis, Tsheole (Sydafrika), Howitt, Gemelli, Robleth (Djibouti) og Malin (Kommissionens repræsentant).

Kønsspørgsmål

Talere: Glase, Tsheole (Sydafrika), Junker og Gröner.

Terrorisme

Talere: Khanbhai, Junker og Lucas.

9. Kommissionens opfølgning af de beslutninger, som Den Blandede Parlamentariske Forsamling vedtog på sin 2. samling (Libreville, Gabon, 19.-22. marts 2001)

Formanden meddelte medlemmerne, at Kommissionen havde forelagt et notat om opfølgningen af de beslutninger, som Den Blandede Parlamentariske Forsamling vedtog på sin 2. samling. Dette notat var blevet omdelt.

10. Sammenfattende rapporter om workshops*Bæredygtig udvikling/fiskeri*

Deva, formand, gav en indledende redegørelse.

Boureima (Niger), ordfører, gav en redegørelse for workshop-pens overvejelser og resultater.

Monetært samarbejde

Davies (Sydafrika), formand, gav en indledende redegørelse.

Sylla, ordfører, gav en redegørelse for workshop-pens overvejelser og resultater.

Børns rettigheder

Carlotti, ordfører, meddelte, at hun ville fremlægge en skriftlig rapport om workshop-pens resultater.

11. Udnævnelse af hovedordfører for 2002

Alhadji Abakaka Moustapha (Tchad) udnævntes til hovedordfører for 2002. Emnet for hans hovedbetænkning ville være den demokratiske proces i AVS-staterne siden Lomé IV.

12. Beretning fra den delegation, der overvågede valget i Fiji den 25. august-1. september 2001

Corrie, formand, berettede om den delegation, der overvågede valget i Fiji den 25. august-1. september 2001.

13. Diverse sager

Laakitani (Niue) talte om Niue, hvor han var premierminister, og om sit lands forbindelser til Den Europæiske Union.

Deva foreslog, at forsamlingens medlemmer i fremtiden skulle tale stående.

Majj-Weggen takkede de to formænd for deres arbejde i de seneste 2 1/2 år og udtrykte sin påskønnelse af Clairs formandsperiode, som nærmede sig sin afslutning.

Clair, formand, svarede og ønskede sin efterfølger held og lykke.

Corrie, formand, takkede alle dem, der var involveret i Den Blandede Parlamentariske Forsamlings møde, herunder især Kommissionen.

14. Tid og sted for næste møde

Formanden meddelte, at næste møde ville blive afholdt i Cape Town (Sydafrika). Datoerne for afholdelse af mødet vil i princippet være 18.-21. marts 2002.

(Mødet hævet kl. 13.25)

Louis Serge CLAIR og John CORRIE

Formænd

Jean-Robert GOULONGANA og Dietmar NICKEL

Generalsekretærer

BILAG I

ALFABETISK FORTEGNELSE OVER MEDLEMMERNE AF DEN BLANDEDE
PARLAMENTARISKE FORSAMLING

AVS-repræsentanter

CLAIR (MAURITIUS), formand
 ANGOLA, næstformand
 BURUNDI, næstformand
 COOKØERNE, næstformand
 DEN CENTRALAFRIKANSKE REPUBLIK, næstformand
 HAITI, næstformand
 LESOTHO, næstformand
 MADAGASKAR, næstformand
 MAURETANIEN, næstformand
 MAURITIUS, næstformand
 NIGERIA, næstformand
 SAINT KITTS OG NEVIS, næstformand
 SALOMONØERNE, næstformand

ANTIGUA OG BARBUDA
 BAHAMAS
 BARBADOS
 BELIZE
 BENIN
 BOTSWANA
 BURKINA FASO
 CAMEROUN
 COMORERNE
 CONGO
 CONGO (DEN DEMOKRATISKE REPUBLIK)
 CÔTE D'IVOIRE
 DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK
 DJIBOUTI
 DOMINICA
 ERITREA
 ETIOPIEN
 FIJI
 GABON
 GAMBIA
 GHANA
 GRENADA
 GUINEA
 GUINEA-BISSAU
 GUYANA
 JAMAICA
 KAP VERDE
 KENYA
 KIRIBATI
 LIBERIA
 MALAWI
 MALI
 MARSHALLØERNE (REPUBLIKKEN)
 MIKRONESIENS FORENEDE STATER
 MOZAMBIQUE
 NAMIBIA
 NAURU (REPUBLIKKEN)
 NIGER
 NIUE
 PALAU
 PAPUA NY GUINEA
 RWANDA
 SAINT LUCIA

EP-repræsentanter

CORRIE, formand
 CARLOTTI, næstformand
 DYBKJÆR, næstformand
 JUNKER, næstformand
 KINNOCK, næstformand
 LUCAS, næstformand
 MARTÍNEZ MARTÍNEZ, næstformand
 MAURO, næstformand
 MORILLON, næstformand
 NOVELLI, næstformand
 SCHWAIGER, næstformand
 SYLLA, næstformand
 VAN HECKE, Johan, næstformand

ANDREWS
 ANDRIA
 AVEROFF
 AYUSO GONZÁLEZ
 BELDER
 BEREND
 Van den BERG
 BODRATO
 Van den BOS
 BULLMANN
 BUSK
 CALLANAN
 CUNHA
 DARRAS
 DELL'ALBA
 DEVA
 FERNÁNDEZ MARTÍN
 FERRER
 FOSTER
 FRUTEAU
 GAWRONSKI
 GHILARDOTTI
 GLASE
 GOEBBELS
 GRÖNER
 HOWITT
 IMBENI
 ISLER BEGUIN
 JÖNS
 KARAMANOU
 KEPPELHOFF-WIECHERT
 KHANBHAI
 LANNOYE
 MAES
 MAIJ-WEGGEN
 MANDERS
 MARTIN, David W.
 MENDILUCE PEREIRO
 MENÉNDEZ DEL VALLE
 MIRANDA
 MUSUMECI
 NICHOLSON OF WINTERBOURNE
 PANNELLA

SAINT VINCENT OG GRENADINERNE
SAMOA
SÃO TOMÉ OG PRÍNCIPE
SENEGAL
SEYCHELLERNE
SIERRA LEONE
SOMALIA
SUDAN
SURINAM
SWAZILAND
SYDAFRIKA
TANZANIA
TCHAD
TOGO
TONGA
TRINIDAD OG TOBAGO
TUVALU
UGANDA
VANUATU
ZAMBIA
ZIMBABWE
ÆKVATORIALGUINEA

RACK
REDONDO JIMÉNEZ
ROCARD
ROD
RUTELLI
SANDBÆK
SAUQUILLO PÉREZ DEL ARCO
SCHEELE
SCHMITT
SCHNELLHARDT
SCHÖRLING
SJÖSTEDT
SOARES
SOUCHET
SPERONI
SUDRE
VAIRINHOS
VINCI
WIELAND
WIJKMAN
WURTZ

BILAG II

DELTAGERLISTE

CLAIR (Mauritius), formand
DE SOUSA (Angola, næstformand)
HUMPHREY (Barbados) (*)
BAEZA (Belize)
HOUNGBEDJI (Benin)
SEGOKGO (Botswana)
NABOHO (Burkina Faso)
NIYUHIRE (Burundi, næstformand)
MENDENG AMBASSA (Cameroun)
KOMBA (Congo)
KISONGA MAZAKALA (Congo, Den Demokratiske Republik) (*)
McCLAY (Cookøerne, næstformand) (*)
MOLLE (Côte d'Ivoire)
MAÏTART DJIM-AREM (Den Centralafrikanske Republik, næstformand)
ROBLEH (Djibouti)
RIJO PRESBOT (Den Dominikanske Republik)
ROSS-CHADERTON (Dominica) (*)
WELDEGIORGIS (Eritrea)
DAWIT YOHANNES (Etiopien)
MATAITOGA (Fiji) (*)
RAWIRI (Gabon)
NGUM (Gambia) (*)
ADDAI BASOAH (Ghana)
WHITEMAN (Grenada)
KOUMBIA DIALLO (Guinea)
LEE (Guyana) (*)
PRINCE (Haiti, næstformand)

CORRIE, formand
ANDREWS
AYUSO GONZALEZ (2) (3) (4)
BEREND
Van den BERG
Van den BOS
BOWIS (for ANDRIA)
BULLMANN (3) (4)
BUSK (1) (2)
CUSHMAN (for CALLANAN) (4)
CARLOTTI, næstformand
COELHO (for MORILLON, næstformand) (4)
CUNHA
DELL'ALBA
DESIR (for FRUTEAU)
DEVA
DYBKJÆR, næstformand
FERNÁNDEZ MARTÍN (3) (4)
FERRER
FOSTER
GAWRONSKI (2)
GEMELLI (for BODRATO)
GHILDOTTI
GLASE (2) (3) (4)
GOEBBELS
GRÖNER
HOWITT (1) (2) (4)
JUNKER, næstformand (2) (3) (4)
KARAMANOU

(1) Til stede den 29.10.2001.

(2) Til stede den 30.10.2001.

(3) Til stede den 31.10.2001.

(4) Til stede den 1.11.2001.

(*) Land repræsenteret af ikke-parlamentariker.

SAUNDERS (Jamaica) (*)
 FERREIRA (Kap Verde) (*)
 MBELA (Kenya)
 LECHESA (Lesotho, næstformand) (*)
 WILLIAMS (Liberia)
 PARAINA (Madagaskar, næstformand)
 JANA (Malawi) (*)
 DRAME (Mali)
 SHARMA (Marshalløerne, Republikken) (*)
 GUELAYE (Mauretaniens, næstformand)
 GUNESS (Mauritius, næstformand)
 O da SILVA (Mozambique) (*)
 MBUENDE (Namibia)
 BOUREIMA (Niger)
 CHIKELU (Nigeria, næstformand)
 LAAKITANI (Niue)
 SHARMA (Palau) (*)
 TUMBU (Papua Ny Guinea)
 BIRUTA (Rwanda)
 CONDOR (Saint Kitts og Nevis, næstformand)
 LAURENT (Saint Lucia) (*)
 THOMAS (Saint Vincent og Grenadinerne) (*)
 SISILO (Salomonøerne, næstformand) (*)
 THIAM (Senegal)
 DABOR F.M. (Sierra Leone) (*)
 BEDA (Sudan)
 KRUTSLAND (Surinam)
 DLAMINI (Swaziland) (*)
 DAVIES (Sydafrika)
 NGASONGWA (Tanzania)
 ABAKAKA (Tchad)
 NATCHABA (Togo)
 Prince Ulukalala Lavaka ATA (Tonga)
 GORDON (Trinidad og Tobago) (*)
 KIRASO-BIRUNGI (Uganda)
 SHARMA (Vanuatu) (*)
 SAKALA (Zambia) (*)
 CHINDORI-CHININGA (Zimbabwe)
 NGUEMA OWONO (Ækvatorialguinea)

KEPPELHOFF-WIECHERT
 KHANBHAI
 KINNOCK, næstformand
 KLASS (for RACK) (1)
 KORHOLA (for AVEROFF) (4)
 LUCAS, næstformand
 MAES
 MAIJ-WEGGEN
 MARTÍNEZ MARTÍNEZ, næstformand
 MAURO, næstformand (2) (3) (4)
 MIRANDA (1) (2)
 NOVELLI, næstformand (1) (4)
 REDONDO JIMÉNEZ (3) (4)
 RIBEIRO E CASTRO (for MUSUMECI) (4)
 SANDBÆK
 DOS SANTOS (for SOARES) (1) (2) (3)
 SAUQUILLO PÉREZ DEL ARCO (2) (3) (4)
 SCARBONCHI (for DARRAS) (1) (2) (3)
 SCHEELE (2) (3) (4)
 SCHMITT (2)
 SCHNELLHARDT
 SCHÖRLING (2) (3) (4)
 SCHWAIGER, næstformand (1) (2) (4)
 SJÖSTEDT (4)
 SOUCHET (3)
 SPERONI (2)
 SYLLA, næstformand (2) (3) (4)
 VAIRINHOS (2) (3) (4)
 VAN HECKE, Johan, næstformand
 VINCI (1) (2) (3)
 WIELAND (1) (2) (4)
 WIJKMAN (2) (3) (4)
 WURTZ (2)

Observatører:

Cuba: CASTRO, LEE, CABRISAS

Endvidere deltog i mødet:

ANGOLA

ALEXANDRE
 BARRADAS
 CABONGO
 CADETE
 DA P.C. RODRIGO
 DOS SANTOS
 LUSSINGA PONGOLOLA
 SANTOS

ÆKVATORIALGUINEA

ALOGO NCHAMA
 EVUANA ANDEME
 MBA BELA
 ONGUENE

BARBADOS

PHILIPS
 SKINNER

BELIZE

HYDE

BENIN

ACHODE
 HOUSSOU
 MONNOU
 NOUHOUM

(1) Til stede den 29.10.2001.

(2) Til stede den 30.10.2001.

(3) Til stede den 31.10.2001.

(4) Til stede den 1.11.2001.

(*) Land repræsenteret af ikke-parlamentariker.

BOTSWANA

CHINGAPANE
GEORGE
MOLOSI
MUKUNGU

BURKINA FASO

BARRY
KERE
NACRO
OUEDRAOGO
PARE
PALE

BURUNDI

KABURUNDI
MINANI
NIYUNGEKO

**DEN CENTRALAFRIKANSKE
REPUBLIC**

DOGONEDJI-BHE
SOKAMBI ZOUNGUERE

**CONGO, DEN DEMOKRATISKE
REPUBLIC**

KASONGO BIN SALUMU
KASONGO NUMBI
KIRONGOZI KALINDULA
MUHAYA BAMBA
TSHIBOLA-tshia-KADIEBUE

COOKØERNE

SANDS

CÔTE D'IVOIRE

AMON-AGO
BLEU VOUA
GBAOU
MOLLE MOLLE
N'DRI

**DEN DOMINIKANSKE
REPUBLIC**

ALVAREZ
DOMINGUEZ
DESPRADEL
QUIÑONES

DJIBOUTI

CHEHEM
MOUSSA
YABEH

ERITREA

KASSA TEKLE
SIMON
TESFAY

ETIOPIEN

GESSESSE
ARSEMA

FIJI

SINGH

GABON

MAKONGO
NDONG NGOUA
POSSO
REKANGALT

GAMBIA

TOURAY

GHANA

AWIAGA

GRENADA

BOSCH
COUTAIN

GUINEA

KEITA
OUMAR

GUYANA

CHUCK-A-SANG

HAITI

ANGERVILE
AUGUSTIN BELL
AZOR-CHARLES

CONTENT
DELICE
JOSEPH
PIERRE
RAYMOND

CAMEROUN

AKONO BEGALA
BAH OUMAROU SANDA
BYAKOLO BYAKOLO
TSESSUE

KAP VERDE

DELGADO
MARTA

KENYA

KOMBO

CONGO

BAKIDI
BEMDA
BOMBETE
DIMI
MAKAYA
NGAKALA
OBIA
OSSENGUE
YACCA

LESOTHO

MASILO-MOTSAMAI
MOKETE

LIBERIA

KABBEH
TOWNSEND

MADAGASKAR

BERIZIKY
INDRIANJAFY
RAKOTONDRASOA

MALI

AG HAMANI
DIAKITE

MAURITIUS

GUNESSEE
JUGUN
KOODORUTH
MUNGUR
SERVANSING

MOZAMBIQUE

ZAQUEU

NAMIBIA

BIWA
HAMUNGHETE
NGAVIRUE
SCOTT IDHENG

NIGER

ABDOU-SALEYE
ILLO

NIGERIA

EKPA
GUMEL
KEHINDE

PAPUA NY GUINEA

PEPSON
TUMBU

RWANDA

HABIMANA
MUKAMA
MUJAWAMARIYA
POLISI
RWABUHIHI
UMUTONI

UYISENGA
UWONKUNDA

SENEGAL

CISSE
MBAYE
SAMB

SIERRA LEONE

GOODWILL

SUDAN

AHMED
BEDRI
GINDIEL
HOILE
OSMAN
RAHAMTALLO

SURINAM

SITAL

SYDAFRIKA

GABRIEL
LEBEKO
MATSTJILA
PELLE
PILANE-TSHEOLE
SONGQEZA

SWAZILAND

S. DLAMINI
ZEEMAN

TANZANIA

KARUME

TOGO

AKAKPO
BADOUGOU
KLUTSE
KOULOUN
NYAWOUAME
OLADOKOUN

TRINIDAD OG TOBAGO

LAVEAU

TCHAD

ADJIDEYE
BARMA
KHATIR
NDIAYE

UGANDA

BALINDA
KAGORO
KINOBE
ODIDA
OMACH

ZAMBIA

SAKALA
SEFUKE

ZIMBABWE

KANGAI
BHEBHE
MLAMBO
NKOMANI
KYAKOTYO

AVS-EU-MINISTERRÅDET

Prins ULUKALALA LAVAKA ATA (Tonga)
BOUTMANS

Formand for AVS-Ministerrådet
Formand for Rådet for Den Europæiske Union

AMBASSADØRUDVALGET

S.E. TUPOU (Tonga)

Formand

EUROPA-KOMMISSIONEN

NIELSON Kommissionsmedlem med ansvar for udvikling og humanitær
bistand
LAMY Kommissionsmedlem med ansvar for handel

ØKONOMISKE OG SOCIALE PARTNERE

ANDRADE, BAEZA, de PAUL de BARCHIFONTAINE (ØSU)
SANZOUANGO, AKOUETE, BROWN (AVS)

CENTRET FOR LANDBRUGSUDVIKLING (CLU)

FONSELA

CENTRET FOR INDUSTRIEL UDVIKLING (CIU)

MAJURU

OAU

DJOMATCHOUA-TOKO

CEDEAO/ECOWAS

DIALLO Parlamentarisk observatør

AFRICAN PARLIAMENTARIAN UNION

FALL Generalsekretær

VERDENSSUNDHEDSORGANISATIONEN

BARRY Særlig rådgiver for Afrika
LEBA Konsulent STP/WEU

DE FRANSKTALENDE LANDES ORGANISATION (OIF)

ROCHA Ambassadør

AVS-HANDELSKAMMER

BERNARD Direktør

AVS-SEKRETARIAT

GOULONGANA Generalsekretær

EU-SEKRETARIAT

NICKEL Generalsekretær

BILAG III

VEDTAGNE BESLUTNINGER

	Side
— om AVS-staternes adgang til global kommunikation som bidrag til en bæredygtig udvikling og behovet for en sådan adgang (AVS-EU 3228/A/01/ændel.)	23
— om sanktioners og navnlig embargoers konsekvenser for befolkningen i de lande, der rammes af sådanne foranstaltninger (AVS-EU 3201/A/01/ændel.)	32
— om anvendelsen af vedvarende energikilder i AVS-staterne (AVS-EU 3057/01/A/ændel.)	35
— om situationen i Vestafrika (AVS-EU 3306/01/ændel.)	40
— om Centralafrika (AVS-EU 3307/01/ændel.)	43
— om det sydlige Afrika (AVS-EU 3308/01/ændel.)	46
— om situationen i Sudan (AVS-EU 3227/01/ændel.)	49
— om krisen i den vestindiske turistindustri (AVS-EU 3265/01/ændel.)	53
— om de skader, som orkanen Iris påførte Belize (AVS-EU 3301/01/ændel.)	55
— om situationen i Stillehavsregionen (AVS-EU 3311/01/ændel.)	56
— om rapporten fra JPA's observatørmission til valget i Fiji (AVS-EU 3302/01/ændel.)	57
— om migration (AVS-EU 3304/01/ændel.)	58
— om levnedsmiddelsikkerhed (AVS-EU 3312/01/ændel.)	60
— om handicappede og ældre menneskers rettigheder i AVS-staterne (AVS-EU 3313/01/ændel.)	64
— om hiv/aids (AVS-EU 3305/01/ændel.)	66
— om WTO-forhandlingerne (AVS-EU 3315/01/ændel.)	70
— om rom (AVS-EU 3282/01/ændel.)	76
— om BLNS-landenes (Botswana, Lesotho, Namibia og Swazilands) særlige situation i forbindelse med fremtidige handelsforhandlinger (AVS-EU 3296/01/ændel.)	77
— om sukker (AVS-EU 3299/01/ændel.)	79
— om bekæmpelse af terrorisme (AVS-EU 3303/01/ændel.)	81

BESLUTNING ⁽¹⁾**om AVS-staternes adgang til global kommunikation som bidrag til en bæredygtig udvikling og behovet for en sådan adgang**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
- der henviser til arbejdsdokumentet og de ledsagende redegørelser til hovedbetænkning om AVS-staternes adgang til global kommunikation som bidrag til en bæredygtig udvikling og behovet for en sådan adgang, forelagt på samlingen i Libreville den 19.-22. marts 2001,
- der henviser til Europa-Parlamentets betænkning om informations- og kommunikationsteknologien (IKT) og udviklingslandene af 30. maj 2001 (A5-0191/2001),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om informationssamfundet og udvikling — EU's rolle ⁽²⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet om Det Europæiske Fællesskabs udviklingspolitik ⁽³⁾,
- der henviser til mål for fremme af markedsåbning, handel og teknologioverførsel, formuleret af Rådet (udviklingssamarbejde) den 10. november 2000,
- der henviser til rapporter og erklæringer fra forskellige internationale organisationer og organer, herunder:
 - ECOSOC's ministererklæring af juli 2000,
 - FN's millenniumerklæring af september 2000,
 - G8's charter om det globale informationssamfund, Okinawa 23. juli 2000,
 - de efterfølgende rapporter fra den af G8 nedsatte DOT Force (Digital Opportunity Task Force), herunder især dens handlingsplan fra Genova,
 - beslutninger i African Development Forum af oktober 1999 om udvikling af en national plan for informations- og kommunikationsinfrastruktur,
 - »New African Initiative« vedtaget af OAU i Lusaka i juli 2001,
- A. der henviser til, at adgang til global kommunikation, navnlig til de moderne informations- og kommunikationsteknologier (IKT), spiller en afgørende rolle for fremme af en bæredygtig økonomisk og social udvikling i AVS-staterne og kan yde et vigtigt bidrag til den demokratiske meningsdannelse,
- B. der henviser til, at der i de fleste AVS-stater er en meget utilstrækkelig udrustning med IKT-infrastruktur og -udstyr og i forhold til industrialiserede lande meget begrænsede kapaciteter, men samtidig høje brugeromkostninger og mange driftsforstyrrelser, således at kun få privilegerede befolkningsgrupper har mulighed for adgang til den globale kommunikation,
- C. der henviser til, at en stor del af befolkningen, navnlig i Afrikas landdistrikter, ikke har adgang til telekommunikationsudstyr i nærområdet, og at f.eks. byen New York råder over flere telefoner end hele Afrika, hvorfor strategier for e-udvikling først og fremmest skal tilstræbe en informationel grundforsyning, og der er bekendt med AVS-staternes behov for at blive integreret i verdensøkonomien og den rolle, IKT spiller i denne sammenhæng, og der henviser til den vigtighed, de afrikanske stats- og regeringschefer har tillagt IKT og anerkendelsen i »New African Initiative« af, at informations- og kommunikationsteknologien er en af de højest prioriterede sektorer i strategien om at opnå en bæredygtig udvikling i det 21. århundrede,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

⁽²⁾ KOM(1997) 351.

⁽³⁾ KOM(2000) 212.

- D. der henviser til den deraf følgende digitale kløft mellem industrilandene og AVS-staterne, som truer med yderligere at øge forskellen i udvikling og dermed varigt hindre den tilstræbte adgang til den globale kommunikation, og der henviser til, at det er generelt anerkendt, at informationsfundet kan være en vigtig katalysator i udviklingen af mål og kan spille en vigtig rolle i forbindelse med fremme af national udvikling og bidrage til regional økonomisk udveksling og integration,
- E. der henviser til bestemmelserne i artikel 23 og 43 i Cotonou-aftalen, hvori det understreges, at IKT og aktiv deltagelse i informationsfundet har stor betydning for AVS-staternes integration i verdensøkonomien, og der henviser til bestemmelserne i Cotonou-aftalen, hvor parterne er enige om at udvide deres indbyrdes samarbejde om informations- og kommunikationsteknologi og informationsfundet,
- F. der beklager, at WTO-forhandlingerne endnu ikke har ført til en afklaring af navnlig interessekonflikterne mellem USA, EU og udviklingslandene i spørgsmålet om, hvorvidt audiovisuelle produkter skal være omfattet af GATT- eller GATS-reglerne,
- G. der henviser til den særligt ugunstige situation for de små og afsides beliggende østater i Stillehavet, som gennem IKT kan få mulighed for at deltage i den økonomiske og kulturelle informationsstrøm, men hvis markeder ikke har en størrelse, der gør dette økonomisk rentabelt, og der henviser til tilsvarende problemer i det caribiske område og Det Indiske Ocean,
- H. der henviser til, at generel adgang til IKT kan mindske økonomisk og social fattigdom og kompensere for de ulemper, der følger af afsides beliggenhed, navnlig i landområder og geografiske randområder,
- I. der understreger, at adgang til den globale kommunikation ikke kun er en opgave, der angår udvikling af IKT-sektoren, men også omfatter de traditionelle medier såsom aviser, radio og fjernsyn, hvor radioen er det mest udbredte medie,
- J. der henviser til, at uafhængige medier, både i form af de traditionelle og de nye tilbud, har stor betydning for den demokratiske meningsdannelse og deltagelsen i civilsamfundet,
- K. der er bekymret over, at der i mange lande ikke er garanteret presse- og ytringsfrihed, og at snesevis af journalister hvert år mister livet under udøvelsen af deres erhverv,
- L. der konstaterer, at de nye muligheder i IKT-sektoren også bidrager til at styrke meningsmangfoldigheden og pluralismen,
- M. der henviser til nødvendigheden af et nyt globalt informationsregelsæt, hvori alle kulturer anerkendes som ligeberettiget, således at kultur- og medieimperialisme og konfrontationer kan undgås,
- N. der henviser til, at en ensrettet informationsstrøm fra nord til syd ville være skadelig for bevarelsen af AVS-staternes kulturelle identitet, og at manglen på kulturel, sproglig, social og traditionsmæssig selvstændighed vil føre til fremmed dominans,
- O. der henviser til, at det derfor er nødvendigt, at der i AVS-staterne produceres programmer med selvstændigt indhold, med det mål at skabe en global kulturel udveksling, der forbinder folkeslagene og fremmer forståelse for fremmede civilisationer, og der henviser til, at det ligeledes er fundet, at informationsfundet kan beskytte lokale kulturer mod fremmedgørelse og bygge broer mellem lokalsamfundene,
- P. der henviser til de nationale, regionale og lokale forskelle i informationsbehov, infrastruktur, uddannelsesniveau og den private sektors stilling, hvilket kræver pluralistiske løsningsmuligheder, og vigtigheden af IKT inden for flere områder, herunder sundhed og forskning, uddannelse, udvikling af landområderne og erhvervslivet, og der henviser til, at støtte og dialog inden for området bæredygtig energi er en nødvendig del af udviklings samarbejde for IKT,

- Q. der henviser til, at befolkningen i globaliseringens tidsalder viser stigende interesse for lokale og regionale programmer og til disses betydning for sammenholdet i samfundet, og der bemærker den rolle, telecentre, cybercaféer og videoklubber spiller i forhold til at give adgang til information i landområder og afsides beliggende områder,
- R. der henviser til de opmuntrende resultater af talrige projekter (f.eks. Increasing Internet Connectivity in Sub-Saharan Africa, African Virtual University, Peoplink, Pride Africa, Intelteach to the Future, Worldlinks for Development, Esanet og Fodonet), de planlagte omfattende infrastrukturprojekter (Rascom og Africa One) samt det også i Afrika stigende udbud af Internettjenester,
- S. der påpeger, at teknisk konvergens ikke er ensbetydende med indholdsmæssig konvergens, og at det derfor er nødvendigt med en rammeregulering med graderet reguleringsgrad, som er tilpasset efter de forskellige tjenester, og der henviser til, at der skal oprettes reguleringsmyndigheder, som permanent overvåger, at der er retfærdig og lige konkurrence,
- T. der henviser til de høje investeringsomkostninger ved indførelse af IKT, som imidlertid modsvares af væsentlig store negative følger, hvis der ikke foretages investeringer på dette område, og at dette ikke kan løses alene ved statsligt engagement, og der tager højde for de afrikanske finansministres erklæring på den fælles konference inden for rammerne af FN's Kommission for Afrika om, at der er udsigt til, at informations- og kommunikationsteknologien vil få stor positiv indflydelse på landenes økonomiske og sociale udvikling, deres krav om at gøre udviklingen af IKT til en integreret del af kontinentets nationale og regionale udviklingsdagsorden, og om at deres partnere i udviklingssamarbejdet skal give IKT en særlig prioritet i forbindelse med Afrikas udvikling,
- U. der henviser til nødvendigheden af at tillade konkurrence i IKT-sektoren for ved indsats af privat kapital at øge tilslutningstætheden og forbedre telekommunikationstjenesteydelsernes effektivitet, så de bliver tilgængelige for en så bred offentlighed som muligt til overkommelige priser, også i afsides beliggende områder, men der også samtidig henviser til, at markedet ikke kan regulere alt, og at man derfor skal sikre opnåelsen af sociale nyttevirkninger,
- V. der er overbevist om, at en fremskyndet indførelse af IKT kan forbedre udviklingsmulighederne betydeligt og er i stand til at fremme væsentlige sider af EU's udviklingssamarbejde på områder som fattigdomsbekæmpelse, sundhed, uddannelse, efteruddannelse, miljø og styrkelse af den private sektor,
- W. der påpeger, at indførelse af IKT muliggør en stigende andel af tjenesteydelser, hvilket er forbundet med skabelse af talrige nye arbejdspladser, men at den høje procentdel af analfabeter i mange AVS-stater er en hindring for fremskridtet, som kun kan afhjælpes gennem uddannelse og kapacitetsopbygning til IKT,
- X. der henviser til nødvendigheden af at fremme alfabetisering og teknologisk kompetence og de dermed forbundne muligheder for at støtte oprettelsen af lokale småvirksomheder,
- Y. der er overbevist om, at den omfattende indførelse af IKT kan øge de offentlige forvaltningers effektivitet og gennemsigtighed og fremskynde demokratiseringen,
- Z. der henviser til nødvendigheden af at koordinere EU's projekter med projekter fra andre donorer, navnlig medlemsstaterne og de internationale institutioner, og til dette formål oprette en »e-udviklingsenhed« inden for EuropeAid-Samarbejdskontoret, som kan hjælpe de sektorspecifikke enheder med at integrere IKT på hele udviklingsområdet,

Globalisering kræver en global kommunikationsstrategi

1. opfordrer EU til i tæt samarbejde med AVS-regeringerne at føre an i fastlæggelsen og gennemførelsen af IKT-politikker, der vil tjene til fordel for udviklingslandene og de fattige;

2. er overbevist om, at udbredelsen af IKT kan fremme den offentlige meningsdannelsesproces og dermed demokratiet, og understreger i den forbindelse betydningen af presse- og ytringsfriheden, som ikke må være underlagt statslig kontrol, og anbefaler i den forbindelse, at der under UNESCO's ledelse og under deltagelse af ITU udarbejdes et nyt globalt informationsregelsæt, hvori der tages højde for kommunikationssektorens ændring i den digitale tidsalder;

3. understreger nødvendigheden af også at inddrage de traditionelle trykte og elektroniske massemedier i den globale kommunikationsstrategi og navnlig anvende radioen som det vigtigste informationsmedie i udviklingslandene til uddannelses-, informations- og oplysningskampagner, f.eks. til aids-forebyggelse og som supplement til skoleundervisning i områder, hvor der mangler undervisningsmateriale og -personale, f.eks. ved at uddannelsesinstitutioner eller sundhedstjenester fremstiller kassetter med undervisningsforløb, som stilles til rådighed for radiostationer;

4. er overbevist om, at IKT-strategierne i udviklingslandene ud over de berettigede økonomiske interesser først og fremmest skal fokusere på de sociale nyttevirkninger og samfundets interesser, understreger derfor, at der ikke er noget alternativ til indførelsen af IKT som bidrag til at opfylde de menneskelige grundbehov, da disse moderne teknologier på grund af deres vidtrækkende praktiske og samfundsmæssige nytte kan tilbyde omfattende løsninger på disse problemer, og understreger, at anvendelse af IKT er en nødvendighed for integration i verdensøkonomien, da IKT udgør en stigende andel af værditilvæksten og eksporten, hvor det skal understreges, at kendskab til industrilandenenes forretningsmetoder kan lette adgangen til nye markeder;

5. understreger, at en omfattende udbredelse af IKT er en nødvendig forudsætning for, at AVS-staterne kan blive integreret i verdensøkonomien, og henviser til muligheden for at øge den mikroøkonomiske såvel som samfundsøkonomiske effektivitet og konkurrenceevne ved rationalisering af de økonomiske transaktioner, sænkning af transaktionsomkostningerne samt finstyring af udbud og efterspørgsel, målrettet fordeling af de producerede varer og en levering af tjenesteydelser, der er tilpasset markedet, hvilket også kan skabe fuldstændig nye muligheder for lokale småvirksomheder;

6. understreger fordelene ved et digitalt telenet i forhold til et analogt net; henviser til mulighederne i mobiltelefoni og trådløse transmissionssystemer og anbefaler, at der anvendes et fornuftigt teknologi-mix med henblik på en så omfattende forsyning af både udbyder- og brugerside som muligt;

Almene hensyn skal prioriteres

7. anser det for absolut nødvendigt af hensyn til en stor udbredelse og pleje af de regionale kulturer og traditioner, at der udbydes programmer og informationer med et passende indhold på de respektive fremherskende sprog og dialekter, da det har vist sig, at brugernes motivation og dermed resultatet af brugen i så fald stiger betydeligt; understreger derfor nødvendigheden af ikke blot at støtte forsyningen med teknisk IKT-infrastruktur, men også produktionen af indhold;

8. anbefaler en landespecifik reguleringsramme, som med en graderet reguleringsintensitet ikke kun tager højde for kommercielle interesser, men også tager hensyn til offentlighedens og samfundets interesser og klart skelner mellem individuel kommunikation og massekommunikation og medierelaterede tjenester;

9. understreger, at ved fastlæggelsen og gennemførelsen af IKT-politikens mål skal der på grund af de store forskelle i infrastruktur, uddannelsesniveau og den private sektors betydning tages hensyn til nationale, regionale og lokale forhold;

10. fastslår, at forskellige tekniske standarder for telekommunikationstjenester udgør unødvendige hindringer for kommunikationen på tværs af regionerne og derfor bør forenkles; anbefaler derfor, at der i det mindste inden for AVS-områderne Afrika, Vestindien og Stillehavsområdet anvendes fælles standarder for telekommunikationstjenester, f.eks. ved mobiltelefonsystemer, for at være indbyrdes kompatibel i den praktiske kommunikation i stedet for at afgrænse sig teknisk fra naboområderne; dette ville også være til gavn for turisttrafikken og forretningsrejser mellem Europa og AVS-staterne og det heraf følgende interkontinentale kommunikationsbehov;

11. anbefaler, at der udarbejdes undersøgelser til fastlæggelse af det konkrete lokale og regionale behov for IKT-udstyr og foretages licitationer for det pågældende udstyr; henviser til de lærerige resultater af den BIPE-undersøgelse for Afrika syd for Sahara, som Kommissionen har ladet udarbejde;
12. henviser til de mangfoldige muligheder for at tilslutte afrikanske lande til INTEL-satellitten, som udspringer af RASCOM's projekter, og presser på, for at arbejderne afsluttes hurtigt;
13. anbefaler, at der skabes gode rammebetingelser og et fordelagtigt retligt, skattemæssigt og finanspolitisk klima som en grundlæggende forudsætning for investeringer (investeringsbeskyttelse og garanti for overskudsoverførsel) og import af udstyr (toldbegunstigelser) samt incitamenter til oprettelse af lokale produktionssteder;

Finansieringsstrategier

14. mener i betragtning af det betydelige finansielle behov, som normalt overstiger de offentlige midler, at staten planmæssigt bør trække sig ud af IKT-sektoren for at fremme det frie initiativ inden for medie- og kommunikationssektoren og for ved hjælp af private investeringer fra ind- og udland at fremskynde væksten i infrastruktur inden for sektoren og muliggøre en effektiv styring og lavere brugeromkostninger; dette kan udmærket kombineres med forhold angående social samhørighed og samfundets kulturelle behov;
15. anbefaler i øvrigt i betragtning af det betydelige langsigtede behov for fremmedfinansiering til opbygning af den tekniske infrastruktur og i betragtning af den finansielle udgift til rådgivning og uddannelse af det nødvendige personale, at der ydes et bidrag i form af ekstrabevillinger fra Den Europæiske Udviklingsfond, herunder også med passende deltagelse af EIB;
16. anser det for rimeligt, at der som startfinansiering og til støtte af tjenester med høj social nyttevirkning stilles offentlige midler til rådighed til opbygning af infrastruktur med det mål at skabe en fri og overkommelig adgang til information;
17. opfordrer AVS-staterne og EU til i de nationale vejledende programmer under 9. EUF at overveje, hvordan IKT kan fremme opnåelsen af staternes sociale og økonomiske mål, især på områderne sundhed, uddannelse, e-forvaltning og civilsamfundets deltagelse samt i kapacitetsopbygning i forbindelse med et regelsæt for telekommunikation;
18. opfordrer AVS-staterne og EU til i de nationale vejledende programmer under 9. EUF at overveje, hvordan IKT kan fremme opnåelsen af staternes sociale og økonomiske mål, navnlig telekommunikationssektorens og e-handlens bidrag til økonomisk integration på regionalt niveau;
19. påpeger, at når udbredelsen af IKT-udstyr øges, stiger forbrugernes anvendelse og dermed operatørernes økonomiske udbytte og selvfinansieringsgrad, således at forbrugernes omkostninger kan falde tilsvarende, og anbefaler derfor en så stor tilslutningstæthed som muligt;
20. understreger, at der på mellemlang sigt parallelt med en øget tilslutningstæthed også opstår betydeligt større skatteindtægter af udbytte i de virksomheder, der arbejder inden for IKT-sektoren, således at alle implicerede i sidste ende nyder godt af væksten;
21. henviser særskilt til den stigende indtægtskilde i form af licensudstedelse i mobiltelefonsektoren og anbefaler, at disse midler anvendes til at forbedre og udvide den telekommunikationstekniske infrastruktur, herunder de samfundspolitiske ledsageforanstaltninger;
22. mener, at der bør oprettes uafhængige reguleringsmyndigheder, hvis opgave er at gennemføre de politiske målsætninger, overvåge overholdelsen af licensbestemmelserne, sikre fri og retfærdig konkurrence mellem operatørerne, varetage forbrugernes interesser og forhindre, at der varigt opstår markedsdominerende stillinger;

IKT som middel til at bekæmpe fattigdom og fremme deltagelsen

23. henviser til, at fattigdom ofte skyldes manglende beherskelse af dyrkningsteknikker og manglende kendskab til borgerrettigheder, og understreger derfor de mangfoldige anvendelsesmuligheder for IKT til at fjerne årsagerne til fattigdom, f.eks. ved oplysning om krav over for stat eller kommuner, om eksisterende indtægtsmuligheder eller adgang til lån;

24. kræver energisk, at adgangen til IKT ikke blot skal komme diverse erhvervskredse, men et så bredt publikum som muligt til gode, så der ikke i AVS-staterne opstår en ny kløft mellem »information rich« og »information poor«, men at der tværtimod etableres specielle programmer for fattigere befolkningslag og afsides beliggende områder, hvorved de lokale økonomiske strukturer kan styrkes; opfordrer EU og AVS-regeringerne til på internationalt niveau at tage initiativ til at arbejde hen imod målet om at gøre »retten til information« til en realitet;

25. mener, at IKT kan bidrage positivt til jobmulighederne i udviklingslandene, herunder muligheden for at tiltrække arbejdskraft, der i øjeblikket er koncentreret i de industrialiserede lande, til servicesektoren;

26. glæder sig over det store antal lokale, regionale og nationale IKT-initiativer, som i betydelig grad bidrager til udbredelse af viden, meningsmangfoldighed og pluralisme og derfor bør støttes i stort tal, og ser i etableringen af netværk mellem universiteter og uddannelsesinstitutioner både indbyrdes og i international sammenhæng en stor mulighed for den intellektuelle og forskningsmæssige videreudvikling af AVS-staterne;

27. anbefaler, at der opbygges en stamme af eksperter til at undervise befolkningen i anvendelsen af IKT-udstyr; understreger, at dette er en særdeles attraktiv erhvervsgren, som rummer mange fremtidsorienterede beskæftigelses- og avancementsmuligheder for kvalificeret teknisk og ikke-teknisk personale, og henleder især opmærksomheden på nødvendigheden af ved rimelige arbejdsbetingelser at modvirke, at disse personer udvander;

28. fremhæver, at et mindstemål af alfabetisering er nødvendigt for at kunne betjene IKT, og opfordrer de ansvarlige til at sikre skolegang for alle befolkningslag, især for piger, og i øget omfang tilbyde alfabetiseringskurser til voksne, især til kvinder; henviser til muligheden for mundtlig indtaling af informationer til overføring via Internettet, hvormed der delvist kan kompenseres for mangelfulde læse- og skrivefærdigheder;

29. henviser til den højere sociale status, som opnås af kvinder, der demonstrerer stor dygtighed som operatører ved lokale telekommunikationstjenester og mange steder har grebet chancen for en økonomisk indbringende uddannelse og videreuddannelse inden for IKT-sektoren, til dels på basis af små lån, og anbefaler derfor IKT-programmer, der målrettet tager sigte på at forbedre kvinders økonomiske muligheder;

30. henviser til de mangfoldige muligheder for IKT inden for skolegang og uddannelse, hvor der via fjernundervisning og online-eksamen til dels kan gives afkald på, at der findes lærere og eksaminatorer i nærområdet, og hvorved der kan etableres adgang til universiteters og forskningscentres databaser samt til udveksling af tanker med forskere på tomandshånd eller deltagelse i (telefon- eller video-)konferencer;

31. opfordrer AVS-staterne og EU's institutioner og de europæiske donorer til at sørge for, at der ikke i AVS-staterne på længere sigt udvikles informationseliter, hvis aktiviteter det brede samfund ikke opnår fordele af, men tværtimod at være opmærksom på, at alle befolkningsgrupper via offentlige tiltag såsom telecentre eller informationskiosker får mulighed for socialt og økonomisk udbytte, og opfordrer dem, der allerede har adgang til IKT-tjenester, til at stille disse i offentlighedens tjeneste;

Adgang for alle som middel til at undgå marginalisering

32. opfordrer til, at der af hensyn til befolkningens grundforsyning, navnlig i landdistrikter og afsides beliggende områder, installeres mindst én offentlig mønttelefon i hver landsby og andre bebyggelser; i større boligområder bør der være mindst ét telecenter med telefon og fax og så vidt muligt også Internetadgang; understreger, at det hertil er nødvendigt, at der er permanent forsyning med elektrisk energi, hvor der også kan anvendes vedvarende energi, navnlig solenergi;

33. konstaterer, at IKT i betragtning af de store geografiske afstande og den ofte svagt udviklede trafikale infrastruktur i AVS-staterne er fremragende velegnet til at overvinde disse hindringer, f.eks. ikke kun til dataoverføring, men også til styring af den offentlige trafik, navnlig tog-, vej- og lufttrafik samt skibsfart, hvis sikkerhed, omkostningseffektivitet og miljømæssige resultater kan forbedres betydeligt;

34. fremhæver den overvindelse af tid og rum, der muliggøres af IKT ved udflytning af arbejdspladser og udnyttelse af lokale etableringsfordele og markedsnicher, hvor det er nærliggende at benytte regionale sammenslutninger i de forskellige AVS-regioner til fællesplanlægning, ikke mindst for at udnytte komparative fordele;

35. fremhæver den øgede pålidelighed og hastighed, hvormed data kan overføres til områder, der er vanskeligt tilgængelige med traditionelle kommunikations- og transportmidler, og som kun kan nås med megen og langvarig logistisk planlægning, og at dette især er en fordel med tanke på en situationsbestemt prisdannelse og markedsføring;

36. fremhæver de muligheder, IKT rummer for at skabe et i høj grad gennemslagskraftigt marked og dermed give alle landmænd, erhvervsdrivende, industri- og handelsvirksomheder samt turistbranchen og andre virksomheder mere fordelagtige forretningsbetingelser på grund af aktuelle informationer om markeder, priser og markedsføringsvilkår og muliggøre en effektiv markedsføring; henviser i den forbindelse f.eks. til den i Mali oprettede platform for Internethandel og de dermed forbundne forretningsmuligheder og til »Peoplink«, som giver kunsthåndværkere mulighed for at markedsføre deres arbejder direkte;

37. henviser til, at IKT på sundhedsområdet er fortrinligt egnet til f.eks. at inddæmme epidemier, men også i enkelttilfælde til fjerndiagnose og -rådgivning med data- og billedoverføring, sammenkobling med laboratorier og røntgenstationer osv., samt til de logistiske fordele ved indsatsen af redningstjenester, og anbefaler, at man yderligere udbygger det allerede eksisterende »Healthnet«, som også etablerer forbindelse til forskning og praktiserende læger i industrialiserede lande og således kan oplyse befolkningen om egnede behandlingsmetoder; glæder sig over det vellykkede FN-projekt »Health Internet Network«, hvortil der etableres online-forbindelser på hospitaler og i offentlige sundhedsinstitutioner;

IKT som middel til at styrke de lokale økonomier og beskytte miljøet

38. understreger de mangfoldige anvendelsesmuligheder for IKT på miljøområdet i forbindelse med måling, analyse, dataoverføring og detektering af skadelige og/eller farlige miljøforandringer; fremhæver det vigtige bidrag, som IKT kan yde til effektiv udnyttelse af ressourcer, navnlig på det livsvigtige område effektiv vandforvaltning; henviser til, at IKT muliggør hurtig adgang til den sidste nye teknologiske udvikling i verden på miljøområdet;

39. henviser til de talrige anvendelsesmuligheder for IKT på landbrugsområdet, hvor arbejdsgange som såning, vanding, skadedyrsbekæmpelse, høst, lagring eller prospektering af underjordiske vandreserver kan optimeres ved hjælp af fortløbende opdaterede informationer samt metoder inden for regulerings- og måleteknikken;

40. understreger IKT's betydning for opnåelse af meteorologisk viden, som kan muliggøre en hurtig varsling af naturkatastrofer og dermed forebyggende beskyttelsesforanstaltninger og iværksættelse af øjeblikkelige redningsforanstaltninger;

41. henviser til, at civilsamfundet styrkes ved en mere intensiv informationsstrøm og et højere aktivt engagement i samfundsspørgsmål, og at livskvaliteten forbedres som følge af de mangfoldige muligheder for kommunikation over lange afstande;

42. understreger IKT's betydning for opbygning og vedligeholdelse af netværk og selvhjælpsgrupper, som kan udfylde talrige huller i forsyningen og varigt styrke det sociale sammenhold, især i nødsituationer;

IKT som middel til styrkelse af civilsamfundet og god forvaltningsskik

43. anbefaler, at der indrettes telecentre og cybercaféer, som mod betaling tilbyder et bredt publikum i alle beboelsesområder moderne IKT-serviceydelser for at dække dets mangfoldige informations- og kommunikationsbehov; anbefaler, at de ligeledes indrettes i offentligt tilgængelige bygninger såsom forvaltninger, skoler, hospitaler osv., hvor den allerede eksisterende infrastruktur også kan udnyttes til IKT-formål; her kan også trådløse systemer komme i betragtning, således at det f.eks. er overflødigt at udlægge kabler i bygningerne;

44. fremhæver de store fordele ved IKT med henblik på e-forvaltning og god forvaltningsskik, idet der også over store afstande kan opnås en effektiv forvaltning uhindret af tid, rum og trafikproblemer, og regerings- og forvaltningskontorer kan kommunikere online indbyrdes og med borgerne og i givet fald også interaktivt med hinanden;

45. ser store fordele i at anvende IKT til koordinering af decentrale forvaltningsstrukturer fra et centralt sted, til vellykket gennemførelse af foranstaltninger i regionalt samarbejde samt til projekteringsopgaver, f.eks. ved vejbygning og fysisk planlægning;

46. ser i muligheden af at sammenkoble lokale og regionale offentlige kontorer med centrale organer og regeringskontorer en vigtig forudsætning for at praktisere god forvaltningsskik, baseret på gennemsigtighed og intern og ekstern kontrol i interaktiv kontakt til borgerne og grupper i civilsamfundet;

47. anser praktisering af e-forvaltning med tæt kontakt til de enkelte borgere og grupper i civilsamfundet, til diverse offentlige og private institutioner, til uddannelsesinstitutioner og erhvervslivet i alle størrelsesordener for nødvendigt for at udvikle fælles udviklingsstrategier, men også for at opdage og afhjælpe problemer;

48. anbefaler en fremgangsmåde, der både henvender sig til de politiske og administrative beslutningstagere og til erhvervsliv, investorer, operatører og grupper i civilsamfundet, for at skabe åbenhed om og interesse for de nye tekniske muligheder med de alsidige anvendelsesmuligheder, modtage forslag til gennemførelsen og fremme installeringen af egnet IKT-udstyr;

49. konstaterer, at en politik med større gennemsigtighed kan være midlet til at komme på sporet af menneskerettighedskrænkelser, korrupsion og dårlig ledelse og afdække socialt skadelig adfærd, f.eks. kriminelle handlinger, således at myndighederne i givet fald kan gribe ind;

50. henviser til, at en forenkling af den økonomiske forvaltning og de administrative procedurer samt afviklingen af indtægter og udgifter, f.eks. opkrævning af skatter og afgifter, kan bevirke betydelige omkostningsreduktioner og dermed yde et effektivt bidrag til en ansvarlig økonomisk forvaltning;

51. understreger nødvendigheden af at beskytte den intellektuelle ejendomsret og bemærker, at audiovisuelle tjenester adskiller sig væsentligt fra andre tjenester, i det omfang de tjener som udtryksmiddel for kulturel mangfoldighed; mener at GATS-reglerne om kulturelle tjenester, navnlig i den audiovisuelle sektor ikke er til fare for WTO-kontrahenternes kulturelle mangfoldighed og selvstændighed; kræver, at udviklingslandene, navnlig de mindst udviklede lande, får passende mulighed for støtte i henhold til artikel IV i GATS-aftalen, idet det forventes, at Kommissionen tager denne holdning til sig og forsvarer den offensivt på ministerkonferencen i Doha, Katar;

52. mener, at bevidstheden om IKT's langsigtede udviklingspotentialer skal styrkes, både i AVS-staterne og hos donorerne, herunder navnlig i medlemsstaternes regeringer, de internationale institutioner og de store udviklingshjælpeorganisationer, samt i diverse erhvervskredse og i civilsamfundet, og at der skal peges på de uafviselige fordele for den enkelte såvel som for erhvervslivet og samfundet som helhed;

E-udvikling som opgave for AVS-EU-partnerskabet

53. opfordrer alle ansvarlige i politik, erhvervsliv og samfund til at medvirke i udarbejdelsen og gennemførelsen af et omfattende koncept til indførelse og udbredelse af IKT med kvantitative og tidsmæssige målsætninger; anbefaler derfor, at e-udvikling inddrages i de såkaldte »country strategy papers«;

54. anbefaler Kommissionen regelmæssigt at inddrage emnet udbredelse af IKT i den politiske dialog med de ansvarlige fra AVS-staterne såvel som med repræsentanter for donorlande, internationale organisationer og ngo'er og også benytte ITU som rådgiver;

55. opfordrer Kommissionen til at fremlægge en omfattende strategiplan for e-udvikling, som tager sigte på de alsidige praktiske anvendelser inden for alle samfundsmæssige og økonomiske områder og tager højde for de henstillinger og krav, der er indeholdt i denne beslutning;

56. fremhæver nødvendigheden af at koordinere EU's projekter med projekter fra andre donorer, navnlig medlemsstaterne og de internationale institutioner, og til dette formål oprette en »e-udviklingsenhed« inden for EuropeAid-Samarbejdskontoret, som kan hjælpe de sektorspecifikke enheder med at integrere IKT på hele udviklingsområdet;

57. anser det for nødvendigt, at Kommissionen ved koordineringen af programmer og projekter også påtager sig en koordinerende rolle i forhold til medlemsstaterne og samordner EU's politik på dette område med andre donorer, navnlig de internationale udviklingsorganisationer;

58. opfordrer Kommissionen til at øge kvaliteten og kvantiteten af IKT-porteføljen inden for bestemmelserne i AVS-EU-samarbejdet samt meddelelsen om udviklingspolitik⁽¹⁾ med henblik på f.eks. regional integration, handel, sundhed, uddannelse, fødevarerikkerhed og bæredygtige udviklingsstrategier i landområderne, fortrinsvist ved at prioritere »Kommunikation, transport og bæredygtig energi« i stedet for »Transport« samt gennem effektiv mainstreaming;

59. konstaterer, at det er AVS-staternes regeringers opgave at skabe de politiske og retlige rammebetingelser for en vellykket indførelse og udbredelse af IKT, idet det dog er Kommissionens opgave som led i Cotonou-aftalen at garantere den nødvendige støtte og rådgivning;

IKT som fremtidig opgave for Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU

60. anser det med henblik på verdenstopmødet om informationssamfundet i Genève 2003 og i Tunis 2005 for nødvendigt, at Kommissionen og Europa-Parlamentet afholder konferencer og seminarer, hvor der drøftes praksisorienterede koncepter og vellykkede projekter, og at denne proces også følges konstruktivt af AVS-Forsamlingen;

61. opfordrer AVS og EU til at overveje et omfattende AVS-program svarende til de EU-finansierede programmer for Asien, Middelhavslandene og Latinamerika med henblik på at øge brugen af IKT til forbedring af den økonomiske og sociale stilling i AVS-staterne;

62. opfordrer Det Europæiske Fællesskab til at gennemføre et program til udvikling af IKT i AVS-staterne, herunder især de juridiske og lovmæssige rammer, udvikling af infrastruktur og standarder, etablering af systemer og mekanismer, der giver landområder og afsides beliggende områder adgang til oplysninger af uddannelses-, sundheds- og erhvervmæssig karakter samt andre oplysninger;

63. indbyder formændene i Den Blandede Parlamentariske Forsamling til på Den Blandede Parlamentariske Forsamlings næste møde at organisere en workshop om de nationale parlamenters rolle i regulerings spørgsmål vedrørende IKT og e-demokrati;

64. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, FN, UNDP, UNESCO, WTO, ITU og Verdensbanken.

(1) KOM(2000) 212.

BESLUTNING ⁽¹⁾**om sanktioners og navnlig embargoers konsekvenser for befolkningen i de lande, der rammes af sådanne foranstaltninger**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
 - der henviser til AVS-EU-partnerskabsaftalen (Cotonou-aftalen), herunder især afsnit 8, 9 og 96 samt FN-pagtens kapitel VII, artikel 39, 40 og 41,
 - forsamlet i Bruxelles den 29. oktober-1. november 2001,
 - der henviser til rapporten fra Arbejdsgruppen om Sanktioners og navnlig Embargoers Konsekvenser for Befolkningen i de Lande, der rammes af sådanne Foranstaltninger,
 - der har vurderet konsekvenserne af sanktioner for Angola, Burundi, Cuba, Fiji, Nigeria, Rwanda, Sydafrika, Sudan og Forbundsrepublikken Jugoslavien,
- A. der henviser til, at brugen af sanktioner som pressionsmiddel over for politiske styrer, der er ansvarlige for alvorlige overtrædelser af menneskerettighederne og international lovgivning, er øget betragteligt de sidste ti år,
- B. der henviser til, at FN-pagten indeholder bestemmelser om indførelse af sanktioner under visse omstændigheder, og der henviser til, at der i Cotonou-aftalen beskrives en høringsprocedure, som omfatter indførelse af passende foranstaltninger, herunder sanktioner, mod de parter, der har undertegnet aftalen,
- C. der henviser til, at denne udvikling ikke betyder, at sådanne foranstaltninger altid har været vellykkede, men at de snarere er blevet en let løsning i det arsenal af foranstaltninger, de lande, der indfører dem, har at vælge imellem,
- D. der henviser til, at det ofte er tilfældet, at foranstaltningerne har medført alvorlige humanitære konsekvenser for befolkningen i de lande, over for hvilke der er indført sådanne foranstaltninger, mens de styrer, som foranstaltningerne oprindeligt var rettet mod, har været stort set upåvirkede,
- E. der henviser til, at de fleste lande, over for hvilke der indføres sådanne foranstaltninger, har været udviklingslande, herunder AVS-stater, hvis befolkninger allerede levede under uholdbare forhold og derfor var særligt sårbare over for virkningerne af sådanne foranstaltninger,
- F. der henviser til, at udviklingslandene generelt ikke er i besiddelse af de politiske og økonomiske beføjelser til at indføre og håndhæve sanktioner, hvilket betyder, at disse foranstaltninger i praksis er et ensidigt politisk redskab for de magtfulde nationer,
- G. der henviser til, at et land, over for hvilket der er indført sanktioner, kun undtagelsesvist er i besiddelse af midler og politisk vilje til at indføre modsanktioner, navnlig mod nabolande,
- H. der henviser til, at sanktionernes virkning forstærkes af, i hvor stor udstrækning de støttes internt i det sanktionerede land,
- I. der henviser til, at ensidig indførelse af sanktioner i hovedsagen mangler både legitimitet og lovlighed, eftersom dette ikke overholder de beslutningsprocesser, som det internationale samfund selv har fastlagt i overensstemmelse med lovgivningen,
1. bemærker den fortsatte og relativt hyppige anvendelse af sanktioner som politisk redskab;

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

2. påpeger, at den åbenlyse grund til at indføre sanktioner normalt er at fremkalde et styreskifte i et bestemt land eller blot en væsentlig ændring i det pågældende lands regeringspolitik, men at indførelse af sådanne sanktioner også kan tjene som et middel til at udtrykke moralsk fordømmelse;
3. bemærker, at sanktioner næsten altid indføres af stærke og rige lande mod svage og fattige lande;
4. beklager, at befolkningen i de sanktionerede lande ofte har gennemgået uacceptable humanitære trængsler som en utilsigtet konsekvens, og at magthaverne ikke lider og måske endda styrker deres position;
5. understreger, at de humanitære konsekvenser for befolkningen omfatter psykiske såvel som fysiske skader;
6. bemærker endvidere, at sanktioner, der indføres med det formål at hjælpe befolkningen og skade regeringen, i særlige tilfælde kan have den stik modsatte virkning og skabe en holdningsændring i befolkningen i stedet for den tilsigtede ændring i regeringen;
7. bemærker, at sanktionernes virkning på befolkningen kan være, at der udvikles kreative alternativer til at omgå sanktionerne, som f.eks. når
 - den politiske og økonomiske elite kontrollerer den illegale import og det sorte marked og derved styrker deres politiske og økonomiske magt med en deraf følgende stigning i kriminaliteten,
 - etableringen af et sort marked i svær grad forvrænger landets økonomiske struktur med varige konsekvenser over en meget lang periode;
8. understreger vanskelighederne ved at vurdere konsekvenserne af sanktioner, herunder:
 - at fastslå konsekvenserne af økonomiske sanktioner i et land, hvor der allerede er økonomisk krise,
 - at skelne de forskellige konsekvenser af sanktioner fra konsekvenser af straffeforanstaltninger, som regeringen har indført over for befolkningen,
 - at skelne de humanitære konsekvenser fra andre politiske, økonomiske og sociale omstændigheder,
 - at fastslå virkningen af sanktionerne for befolkningen i et land under en borgerkrig,
 - manglende klarhed i det erklærede formål,
 - mangelfuld håndhævelse eller blot besvær med at vurdere virkningen af håndhævelsen;
9. finder, at mange af disse vanskeligheder desuden er svagheder i enhver sanktionspolitik, idet
 - en manglende angivelse af klare mål gør det vanskeligt at afgøre, hvornår sanktionerne skal afsluttes/ophøre,
 - det styre, sanktionerne er rettet mod, kan blive styrket i stedet for svækket,
 - sanktionerne kan ramme den brede befolkning i stedet for regeringen;
10. mener derfor, at det er umuligt at fastlægge faste regler om, hvilken type sanktioner der bør indføres;
11. understreger, at enhver sanktionspolitik omhyggeligt skal skræddersys til det sanktionerede lands situation;

12. mener, at ovennævnte vanskeligheder er så omfattende, at der er grund til at antage, at enhver form for generelle økonomiske sanktioner skal undgås;
13. mener, at der selv i de tilfælde, hvor sanktionerne er velbegrundede, skal gøres en undtagelse med hensyn til humanitær bistand, herunder levering af medicinsk udstyr, undervisningsmateriale samt rå- og hjælpestoffer, som i videst mulig udstrækning ikke skal fordeles af det styre, som sanktionerne er rettet mod;
14. bemærker, at afhængigt af det enkelte lands situation kan forskellige sanktioner, f.eks. en beslutning om at indstille køb af olie i et land, hvor salg af olie tegner sig for en betydelig del af de offentlige indtægter; en sportsboycot, der udelukker spillere fra at deltage i internationale begivenheder; rejsesanktioner mod højtstående embedsmænd og medlemmer af disse familier; eller indskrænkning af køb af diamanter fra mineralproducerende lande medføre forskellige resultater;
15. mener, at hvor der alligevel anvendes sanktioner, skal disse nøje målrettes politiske ledere, fokusere på bestemte områder, hvor de kan medføre konsekvenser for lederne af de styre, det er besluttet at sanktionere (finansielle aktiver, rejseforbud), accepteres af et tilstrækkeligt stort antal stater til, at de vil blive ført ud i livet, overvåges og håndhæves omhyggeligt, helst af et til formålet oprettet uafhængigt organ, og indeholde klare betingelser om, under hvilke omstændigheder de skal ophøre;
16. mener, at især de følgende typer særlige sanktioner skal udvikles og præciseres, herunder håndhævelsesmekanismerne:
- våbenembargoer omfattende alle reservedele og alt materiel samt en effektiv, internationalt koordineret overvågning af producenter, leverandører og mellemmand, herunder fastere procedurer for udstedelse og kontrol af slutbrugercertifikater,
 - økonomiske sanktioner, herunder blokering af kapitalbevægelser, indefrysning eller beslaglæggelse af bankkonti, der direkte eller indirekte ejes eller kontrolleres af målgruppen, samt teknisk og juridisk rådgivning til de sanktionerede lande, institutioner eller selskaber,
 - rejsesanktioner for ledere, familier og støtter af mållandet eller -bevægelsen og i visse tilfælde for besøgende i det pågældende land eller område med undtagelse af tidligere diagnosticerede helbredsgrunde eller humanitære grunde,
 - kontrol af eksport eller import af særlige strategisk vigtige varer og produkter,
 - udvikling af international humanitær lovgivning, der muliggør forfølgelse af politiske ledere, der er ansvarlige for overtrædelser af menneskerettighederne i et tredjeland,
 - vedtagelse af bestemmelser om straffeforanstaltninger, der kan iværksættes mod virksomheder og personer, der omgår lovligt indførte sanktioner,
 - restriktioner vedrørende adgang til kommunikationsnetværk, herunder telekommunikation og Internettet;
17. påpeger, at restriktioner, der indføres for ét land, kan have følgevirkninger i tredjelande, og at sådanne virkninger skal vurderes og afbalanceres for at forhindre, at sanktionen bliver uretfærdig over for sådanne lande;
18. mener, at sanktioner, der støttes af befolkningen i det sanktionerede land og/eller er forbundet med en national kamp for retfærdighed, menneskerettigheder og demokrati, har en langt større chance for at lykkes end de sanktioner, der udelukkende tjener de sanktionerede stater interesser;
19. mener, at sanktioner, der indføres under De Forenede Nationers myndighed, har større legitimitet og sandsynligvis er mere effektive på grund af det internationale samfunds godkendelse, samtidig med at de giver større mulighed for at tage retsmidler i brug over for sanktionsovertrædere;
20. mener, at fremgangsmåden med at navngive og vanære de lande eller selskaber, der overtræder sanktionerne, kan have en afskrækkende virkning på sanktionsovertrædere;

21. mener, at sanktioner kun er effektive, hvis de anvendes som led i et større internationalt pres mod et styre;
22. fordømmer generelt ensidig indførelse af sanktioner, navnlig i tilfælde hvor sanktionen tager form af en ekstraterritorial anvendelse af intern lovgivning;
23. bemærker, at selv om indførelse af sanktioner kan medføre »modsanktioner«, kan sanktioner mod et land også medføre positive politiske ændringer regionalt eller i en nabostat;
24. glæder sig trods vanskelighederne med at vurdere de humanitære konsekvenser af sanktionerne over bestræbelserne på at udvikle en sådan metode, som skal anvendes, inden der indføres sanktioner;
25. fremhæver, at det internationale samfund bør hjælpe med genopbygningen i de tilfælde, hvor et sanktioneret land har afhjulpet den situation, der oprindeligt udgjorde grundlaget for sanktionerne;
26. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til Europa-Kommissionen, AVS-EU-Rådet, Organisationen for Afrikansk Enhed (OAU), Den Interparlamentariske Union (IPU) og FN's generalsekretær.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om anvendelsen af vedvarende energikilder i AVS-staterne

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
- der henviser til afsnit VII — udvikling af energisektoren — i Lomé IV-konventionen, hvori Det Europæiske Fællesskab og AVS-staterne anerkender de gensidige fordele, der er forbundet med et samarbejde på energiområdet, og identificerer den stigende anvendelse af alternative, nye og vedvarende energikilder som et af hovedformålene med udviklingen af energisektoren,
- der henviser til den nye partnerskabsaftale mellem AVS-staterne og Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, og navnlig til aftalens artikel 32, stk. 2, hvor begge parter er enige i et samarbejde med henblik på at støtte særlige foranstaltninger og programmer til løsning af problemer i forbindelse med bæredygtig forvaltning såsom vedvarende energikilder, navnlig forskellige former for solenergi, og energieffektivitet,
- der henviser til artikel 57 i den nye partnerskabsaftale, hvori ansvaret for fastlæggelse og vedtagelse af de målsætninger og prioriteringer, som de vejledende programmer er baseret på, fastlægges,
- der henviser til sin beslutning om klimaændringer og små østater inden for rammerne af AVS-EU-samarbejdet ⁽²⁾,
- der henviser til sin interimsbeslutning af 23. marts 2000 om anvendelse af vedvarende energikilder i AVS-staterne (AVS-EU 2885/00/ændel.) ⁽³⁾,
- der henviser til betænkning fra Arbejdsgruppen om Anvendelsen af Vedvarende Energikilder i AVS-staterne (AVS-EU 3057/B/ændel.),

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

⁽²⁾ EFT C 271 af 24.9.1999, s. 30.

⁽³⁾ EFT C 263 af 13.9.2000, s. 22.

- A. der henviser til, at efterspørgslen efter primærenergi i AVS-staterne og andre udviklingslande skønnes at ville vokse fra 2,513 mio. t.ø. i 1990 til ca. 7,319 mio. t.ø. i 2020, navnlig på grund af den hastige befolkningsvækst (2,6 % årligt i Afrika i perioden 1990-2010),
- B. der henviser til, at to tredjedele af Afrikas befolkning lever i landdistrikterne uden adgang til hverken moderne energiforsyninger, brændstoffer eller elnettet,
- C. der henviser til, at kun 8% af landbefolkningen og 38 % af byboere i Afrika syd for Sahara i 1990 er tilsluttet elnettet,
- D. der henviser til, at små AVS-østater er yderst afhængige af importerede fossile brændstoffer til dækning af størstedelen af deres hurtigt voksende energibehov til transport og elektricitetsfremstilling og af ineffektiv biomasse til dækning af deres ikke-kommercielle energiforbrug,
- E. der henviser til, at olieimportpriserne i de små AVS-østater er blandt de højeste i verden, især i Stillehavsregionen, hvor de ligger 200-300 % over de internationale priser,
- F. der henviser til, at energi og energiforsyninger hidtil ikke er blevet tilstrækkeligt integreret som et horisontalt nøgleelement i programmer til bekæmpelse af fattigdom,
- G. der henviser til, at Afrika syd for Sahara råder over betydelige og forskelligartede vedvarende energikilder, som stadig stort set er uudnyttede, samt til, at mange AVS-østater har rigelige ressourcer af alternative vedvarende energikilder, f.eks. vindkraft og solenergi,
- H. der henviser til, at navnlig Afrikas vandkraftressourcer frembyder store muligheder for at øge forsyningen af vedvarende energi gennem regionalt samarbejde (handel med el og opbygning af transnationale sammenkoblinger af elværker),
- I. der henviser til, at udviklingen af alternative energiteknikker i de seneste ti år virkelig har taget fart, både hvad angår ydeevne og omkostningsreduktion, men at det stadig er meget vigtigt med offentlig finansiering og støtte,
- J. der henviser til, at moderne vedvarende energiteknologier under de rigtige lovgivnings- og forvaltningsmæssige forhold kan være pris effektive og konkurrencedygtige over for konventionelle energikilder,
- K. der henviser til, at de største muligheder for at dække de fattiges energibehov i landdistrikter med de mindst mulige konsekvenser for miljøet ligger i nye teknologier for vedvarende energikilder,
- L. der henviser til, at den traditionelle brug af biomasse (brænde) til madlavning i landdistrikter i AVS-staterne tit er ineffektiv og giver sundhedsproblemer og miljøskader,
- M. der henviser til, at erfaringerne fra projekter i forskellige AVS-stater (Sahel-zonen, hvor ni lande medvirker, Papua Ny Guinea og Sydafrika) har vist, at de foreliggende produkter og anlæg efterhånden er af høj teknisk kvalitet, men at vedligeholdelsesprogrammer med henblik på bæredygtig brug af nye teknologier til anvendelse for vedvarende energikilder (VE-teknologier) imidlertid bør prioriteres særlig højt, og at infrastrukturen (nettet af forhandlere) finansielt og teknisk bør forbedres,
- N. der henviser til, at energi generelt ikke prioriteres i AVS-staternes vejledende programmer, samt til, at energiprojekter indtil nu kun har spillet en marginal rolle i forbindelse med gennemførelsen af den 7. og 8. europæiske udviklingsfond (EUF) trods den betoning af energisamarbejdet, der fastsættes i Lomé IV-konventionen,
- O. der henviser til, at målrettet støtte til overførsel af knowhow til AVS-staterne på lang sigt skaber en vedvarende og selvforstærkende efterspørgsel, der er både økonomisk og økologisk retningsvisende,

- P. der henviser til, at Den Europæiske Union her bør spille rollen som mellemled mellem den europæiske industri for vedvarende energi og potentielle partnere i AVS-staterne, der er villige og i stand til at tage imod teknologisk knowhow,
- Q. der henviser til, at der vil blive udarbejdet nye nationale vejledende programmer under den nye partnerskabstale,
1. betoner, at AVS-staterne står over for en formidabel økonomisk og politisk udfordring for at dække den voksende efterspørgsel efter energi, og understreger, at det vil blive nødvendigt med enorme investeringer i energiinfrastrukturer og -tjenester og i tilsvarende uddannelses- og oplysningsprogrammer;
 2. betoner, at energi skal betragtes som et tværsektorielt spørgsmål med et stort udviklingspotential, navnlig med henblik på fattigdomsbekæmpelse, da tilstedeværelsen af energileverandører og -forsyninger er af afgørende betydning for opfyldelsen af grundlæggende behov såsom adgang til fødevarer, drikkevand, belysning og madlavning i hjemmene, sundhedstjenester og uddannelse;
 3. opfordrer AVS-staterne og Kommissionen til at betragte energi som et vigtigt udviklingsinstrument, og anmoder derfor om, at der udarbejdes en sammenhængende og sund energistrategi i AVS-staterne, der er baseret på begrebet bæredygtig etablering af energiforsyninger med henblik på at integrere brugernes sociale og økonomiske behov, samtidig med, at de miljømæssige konsekvenser af anvendelse af energi minimeres; opfordrer på denne baggrund AVS-staterne til i et hensigtsmæssigt omfang at prioritere energi, herunder fremme af brugen af vedvarende energikilder, i de nye vejledende programmer under hensyntagen til mulighederne for regionalt samarbejde;
 4. opfordrer Kommissionen til at medtage en bæredygtig energiforsyning, navnlig i form af energieffektivitet og anvendelse af vedvarende energikilder, som et prioriteret aktionsområde i dens nye strategi for udviklingspolitikken;
 5. opfordrer Kommissionen og EU's medlemsstater til at integrere aspektet bæredygtig energiforsyning i alle udviklings- og samarbejdsprogrammer og -projekter;
 6. opfordrer Kommissionen og EU's medlemsstater til at fremme bæredygtig energiforsyning også med henblik på etablering af udviklingspartnerskaber med erhvervslivet (Public Privat Partnership);
 7. understreger, at opfyldelsen af energibehovene er særlig påtrængende i landområder, der ligger langt væk fra elnettet, og gør opmærksom på, at de manglende økonomiske og sociale fremtidsudsigter i landområderne har relation til manglen på en tilstrækkelig energiforsyning, hvilket resulterer i en hastigt voksende urbanisering;
 8. betoner, at den lille målestok og den modulagtige opbygning, der gør sig gældende for nye og fremtidige vedvarende energiteknologier, som f.eks. solenergianlæg, små vindturbiner, der ikke er koblet på elnettet, mini- eller mikrovandkraftværker eller moderne biomassebaserede generatorer, ofte er mere hensigtsmæssig til dækning af det efterspørgselsniveau og den struktur, der er tale om, end konventionelle alternativer, navnlig i landområder;
 9. påpeger, at adgangen til elektricitet er en grundlæggende forudsætning for adgangen til informations- og kommunikationsteknologi, og at elforsyning af landområderne, der er baseret på vedvarende energikilder, her vil kunne spille en afgørende rolle;
 10. understreger de meget forskellige økonomiske, klimatiske og infrastrukturelle forudsætninger, som kræver en indfaldsvinkel, der er specielt tilpasset situationen i hvert enkelt land;
 11. konstaterer, at øget brug af vedvarende energikilder kan begrænse afhængigheden af dyr import af fossile brændstoffer og medvirke til at forbedre betalingsbalancerne; understreger, at gennemførelsen af systemer med nye og vedvarende energiteknologier kan få en væsentlig positiv indvirkning på jobskabelse og beskæftigelse;

12. betoner, at den tiltagende udnyttelse af vedvarende energikilder i udviklingslandene vil komme til at spille en væsentlig rolle ved bekæmpelsen af den globale menneskeskabte drivhuseffekt, da CO₂-emissionerne i år 2010 sandsynligvis vil være højere i udviklingslandene end i industrilandene, Østeuropa indbefattet;
13. betoner, at videnskab og teknologi spiller en afgørende rolle, samt at det er nødvendigt at fastlægge strategier for overførsel af knowhow med henblik på at opbygge den lokale kapacitet til udvikling og vedligeholdelse af moderne energiteknologier i AVS-staterne;
14. understreger nødvendigheden af, at der gennem direkte kvalitetsfremmende foranstaltninger (universitets- og håndværkeruddannelser, praktikantophold i industrien) sker en styrkelse af overførslen af knowhow som led i mobilitetsprogrammer;
15. opfordrer AVS-staterne til at undersøge mulighederne for at fjerne eksisterende hindringer for brugen af vedvarende energikilder, f.eks. manglen på passende juridiske, skattemæssige eller lovgivningsmæssige rammebestemmelser, samt årsagerne til manglende private udenlandske investeringer;
16. går ind for afvikling af støtte til den konventionelle energiproduktion og afskaffelse af importtold på VE-teknologier;
17. går ind for skatteincitamenter med henblik på at fremme markedsføringen af VE-teknologier og foranstaltninger til højnelse af energieffektiviteten, navnlig for lokalt fremstillede teknologier;
18. mener, at det er ubetinget nødvendigt at integrere den private sektor og skabe attraktive betingelser for direkte udenlandske investeringer, og at bekæmpelsen af korrupsion spiller en væsentlig rolle i forbindelse hermed;
19. opfordrer de afrikanske AVS-stater til at samarbejde, navnlig for at opnå en bedre udnyttelse af de enorme vandkraftressourcer, samt til at sikre en stabil og gennemsigtig samordning af den statslige og offentlige forsyningspolitik og gennemførelsen af det regionale energisamarbejde; gør opmærksom på, at uden regionalt samarbejde vil det næppe være muligt at tiltrække investorer til finansiering af transnationale infrastrukturer;
20. opfordrer Kommissionen og AVS-staterne til at fremme samarbejdet mellem EU- og AVS-virksomheder med henblik på en hurtigere udbredelse af systemer og teknologier inden for vedvarende energikilder;
21. glæder sig over den voksende opmærksomhed, som rettes mod de vedvarende energikilder i AVS-staternes forvaltninger gennem oprettelse af særlige afdelinger i ministerierne eller særlige instanser;
22. kræver større støtte til AVS-staterne til opbygningen af deres forvaltningskapacitet på energiområdet, så myndighederne får mulighed for en mere pålidelig registrering af data og derved gives bedre muligheder for planlægning og beslutningstagning i forbindelse med udviklingen af deres energistrategier;
23. glæder sig over, at Kommissionen har til hensigt at afholde regionale seminarer om anvendelsen af vedvarende energikilder for de ansvarlige beslutningstagere i AVS-staterne for at skabe forudsætninger for en væsentlig stigning i antallet af projekter til bæredygtig energiforsyning; glæder sig i denne sammenhæng over det vellykkede resultat af Seminaret om Bæredygtig Energi til AVS-østaterne inden for Rammerne af EF-udviklingssamarbejdet, som fandt sted i Santo Domingo (Den Dominikanske Republik) den 26.-27. juni 2000, og tiltræder konklusionerne fra dette seminar, hvori deltagerne understreger nødvendigheden af:
 - a) at der anvendes en tværfaglig fremgangsmåde ved udformningen af politik, programmer og projekter for at sikre, at vigtigheden af at tilvejebringe energitjenester genspejles i alle økonomiske og sociale sektorer;
 - b) at kapaciteten til udformning af national politik og planlægning, herunder tilvejebringelse af bedre data og analyser om energianvendelse/behov, forbedres, og at den lokale private sektors kapacitet til at etablere energitjenester øges;
 - c) at der udvikles nationale energipolitikker, som tilskynder til energieffektive former for praksis og anvendelse af vedvarende energi;

- d) at der udvikles passende rammebetingelser for udviklingen af energisektoren og investeringer inden for den private sektor (hvis de rette markedsbetingelser er til stede), herunder også en stabil platform for politik og transparente, nærdemokratiske og ligeberettigede regulatoriske platforme;
- e) at den regionale komplementaritet udnyttes for at fremme en fælles læreproces og drage nytte af stordriftsfordele;
24. opfordrer Kommissionen og AVS-staterne til at forberede en hensigtsmæssig oplysningskampagne om brugen af vedvarende energikilder i AVS-staterne;
25. opfordrer Kommissionen til at undersøge mulighederne for at skabe hensigtsmæssige finansieringsmekanismer for vedvarende energiprojekter for at overvinde manglen på lånekilder til finansiering af de store investeringsudgifter inden for vedvarende energiteknologier; mener i den forbindelse, at det bør overvejes at oprette mikrolåneordninger eller at stille penge til rådighed til uddannelse og udvikling inden for banksektoren;
26. opfordrer Kommissionen og Rådet til at indføre bindende miljøbestemmelser for støttebaseret bistand og virksomhed inden for investeringsbanker — f.eks. EIB — og nationale eksportkreditorganisationer for således at fremme investeringer i bæredygtig energi og energieffektivitet;
27. glæder sig over, at den private finanssektor begynder at engagere sig på området for vedvarende energikilder i udviklingslandene;
28. opfordrer Den Europæiske Investeringsbank til at udarbejde innovative hensigtsmæssige finansielle instrumenter til støtte for små og mellemstore projekter på området vedvarende energi i AVS-staterne inden for den del af EUF, der forvaltes af EIB;
29. understreger, hvor vigtige »den globale miljøfacilitet« og »mekanismen for bæredygtig udvikling« er for finansieringen af VE-projekter i AVS-staterne;
30. glæder sig over den internationale aftale om en række afgørelser med henblik på at fremskynde bekæmpelsen af klimaændringer, som blev indgået på Bonn-konferencen om klimaændringer (COP-6, del 2, 23. juli 2001) af mere end 180 lande, herunder Japan, Australien, Canada og Rusland, men bemærkelsesværdigt nok uden USA's deltagelse; denne aftale er et vigtigt skridt hen imod en verdensomspændende og multilateral beslutningsproces som svar på klimaændringerne; i denne sammenhæng opfordres der til at gøre en indsats for at fremme vedvarende energi samt energieffektivitet, fortrinsvist gennem CDM (Mekanismen for Bæredygtig Udvikling);
31. glæder sig over konklusionerne fra G8-arbejdsgruppen om vedvarende energi, som blev fremlagt på G8-topmødet for stats- og regeringschefer i Genova (juli 2001), hvori det betones, at vedvarende energi — herunder både elektricitet fra vedvarende energikilder, der er koblet til elnettet, og decentrale energikilder, samt en mere effektiv anvendelse af biomasse til opvarmning og madlavning som en del af en afbalanceret portefølje af energiløsninger — kan medvirke til at fremme en bæredygtig udvikling for mange mennesker, der lever i udviklingslandene;
32. støtter navnlig følgende anbefalinger fra G8-arbejdsgruppen:
- at der tages skridt til at fjerne incitamentet og andre former for støtte til miljøskadelige energiteknologier og udviklingsmekanismer, der henvender sig til eksternaliteter, hvilket gør det muligt for de vedvarende energiteknologier at konkurrere på markedet på mere retfærdige og lige vilkår,
 - at den fattige landbefolkning adgang til VEK støttes, f.eks. gennem en styrkelse af mikrofinansieringsinstitutter,
 - at energispørgsmål, herunder vedvarende energikilder, behandles inden for rammerne af de internationale udviklingsmål,
 - at ODA, bilaterale og multilaterale agenturer tilskyndes til at overveje VEK til udviklingsprojekter,

- at de såkaldte sektorordninger med henblik på andre energilån til VEK udvides, og at der udarbejdes og gennemføres generelle miljøretningslinjer blandt eksportkreditinstitutterne (ECA'er),
 - at det sikres, at VEK i tilstrækkelig grad betragtes som en del af energipolitikken i vurderingen af udviklingsprioriteter for lande, der deltager i fattigdomsbegrænsende programmer, og at der ydes hjælp til at styrke den institutionelle kapacitet med henblik på at støtte udviklingen af samlede nationale strategier for vedvarende energi;
33. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Rådet, Kommissionen, den Europæiske Investeringsbank og G8.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om situationen i Vestafrika

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
 - der henviser til det afrikanske menneskerettighedscharter, som blev vedtaget af OAU i Nairobi i juni 1981, og som trådte i kraft i oktober 1986,
 - der henviser til Cotonou-aftalen,
- A. der er bekymret over de økonomiske vanskeligheder og den vedvarende fattigdom i regionen, som forværres af de ustabile råvarepriser, herunder især priserne på kaffe, kakao og bomuld,
- B. der henviser til den uophørlige tørke, der plager Sahel-landene, samt usikkerheden på fødevarerområdet og nødsituationen i visse dele af regionen, herunder især i Niger,
- C. der henviser til, at den Afrikanske Union har lanceret »New African Initiative«, som skal stimulere den økonomiske vækst på hele kontinentet,
- D. der henviser til regionens fremskridt i retning af økonomisk og monetær integration, som er kommet til udtryk ved indførelsen af en fælles toldtarif for alle UEMOA's medlemsstater og oprettelsen af Det Vestafrikanske Monetære Institut i januar 2001, som går forud for oprettelsen af et fælles valutaområde mellem ECOWAS-medlemsstaterne i 2004,
- E. der henviser til staternes tilsagn om indgående at bekæmpe alle former for terrorisme,
- F. der henviser til den handlingsplan om Afrika, der blev fremlagt på G8-topmødet i Genova, og som havde til formål at fremme investering, handel, folkesundheden, god forvaltningsskik og konfliktforebyggelse i Afrika,
- G. der bemærker, at demokratisk pluralisme vinder frem og er ved at slå rødder i nogle dele af Vestafrika: Benin, Kap Verde, Côte d'Ivoire, Gambia, Mauretanien og Senegal,
- H. der betragter uafhængige valgkommissioner som et væsentligt krav,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- I. der henviser til, at den politiske krise i Mano-flodregionen kun kan løses gennem konstruktiv dialog mellem de involverede parter, og der henviser til mobiliseringen af regionens kvinder til fordel for dialogprocessen,
- J. der henviser til, at bekæmpelsen af straffrihed er afgørende for at sikre retfærdighed for ofrene, samt for at vejen bliver banet for forsoning, og at der kan opnås varig fred,
- K. der henviser til FN's sanktioner mod Liberia som følge af de utallige beviser for myndighedernes støtte til oprørere i nabolandene: en våbenembargo, et forbud mod internationalt salg af diamanter og en embargo mod ledende liberiske tjenestemænds rejser til udlandet,
- L. der henviser til den liberiske regerings tilsagn om at overholde de beslutninger, der er indeholdt i FN's Sikkerhedsråds resolution 1343, herunder især udvisningen af alle medlemmerne af RUF og forbuddet mod deres aktiviteter i Liberia,
- M. der henviser til, at Den Europæiske Union har afsluttet sine høringer af Côte d'Ivoire og har besluttet gradvist at genoptage samarbejdet, idet man har vurderet situationen og konkluderet, at de ivorianske myndigheder har overholdt deres forpligtelser og indledt en proces, der skal genoprette landets politiske og sociale stabilitet,
- N. der henviser til Den Togolesiske Republiks præsidents ønske om, at artikel 59 i forfatningen overholdes,
- O. der fremhæver behovet for at afholde frie og gennemsigtige valg i Togo i overensstemmelse med Lomé-aftalen af 29. juli 1999 samt statsoverhovedets appel i den henseende til den uafhængige nationale kommission og hele den politiske klasse den 11. og 24. oktober 2001,
- P. der henviser til domsfældelsen og fængslingen af Yawovi Agboyibo,
- Q. der er bekymret over volden mellem de forskellige befolkningsgrupper i Nigeria,
- glæder sig over, at den økonomiske og monetære integration vinder frem i Vestafrika; opfordrer til politisk, økonomisk og socialt regionalt samarbejde inden for rammerne af ECOWAS og UEMOA; og roser ECOWAS og UEMOA for deres arbejde i denne forbindelse;
 - opfordrer Kommissionen til at yde den tekniske bistand til ECOWAS og UEMOA, der er nødvendig for at sikre, at alle deres institutioner oprettes hurtigt;
 - opfordrer Kommissionen til at optrappe sine nødhjælpsforsyninger, gennemføre sit støtteprogram til oprettelse af kornbanker og rehabilitering og etablering af flere vandforekomster på græsningsarealer samt til at overveje, hvilken støtte der kan gives til mikroprojekter til oprettelse af dæmninger som del i sikkerhedsforanstaltningerne for afgrøder;
 - støtter prioriteterne i »New African Initiative«, som anerkender, at økonomisk vækst hovedsagelig afhænger af gennemsigtig forvaltning af offentlige midler, konfliktforebyggelse, respekt for menneskerettighederne og omfattende investeringer i uddannelse og folkesundhed;
 - opfordrer Europa-Kommissionen og medlemsstaterne til at udvide anvendelsesområdet for initiativerne til nedsættelse og afskrivning af gæld i henhold til programmet for de stærkt gældstyngede fattige lande (HIPC) ved aktivt at støtte gældslempelses- og udviklingsprogrampolitikken, herunder særlige og kontrollerbare målsætninger om omfordeling af ressourcer til bæredygtige vækstsektorer (folkesundhed og uddannelse);
 - opfordrer Rådet og G8-medlemsstaterne til nærmere at beskrive de ordninger, der indgår i handlingsplanen om Afrika, som blev fremlagt på topmødet i Genova; og fremhæver, at dette initiativs troværdighed afhænger af, hvor mange ekstra ressourcer man tildeler;

7. noterer sig den samfundsånd, som Ghanas, Kap Verdes og Malis præsidenter har udvist ved at respektere deres landes forfatninger, som begrænser antallet af sammenhængende præsidentperioder til to, men beklager andre landes hensigt om at ændre denne regel i deres forfatninger;
8. glæder sig over, at de ivorianske myndigheder har opfyldt deres løfte om at genoprette varig fred i landet, og opfordrer den politiske klasse til at vise, at den er opmærksom på den nationale interesse i at skabe et klima, som er befordrende for ægte forsoning, hvilket er målsætningen for det nuværende forum;
9. opfordrer alle berørte parter i Togo til at udvise god dømmekraft og fremme foranstaltninger, der kan lægge en dæmper på situationen;
10. opfordrer den uafhængige nationale valgkommission (CENI) og de togolesiske myndigheder til så snart som muligt at afholde et frit og gennemsigtigt valg i overensstemmelse med den Lomé-rammeaftale, der i juli 1999 blev undertegnet af oppositionspartierne og præsidentens koalition, og til at give alle dem, der ønsker at deltage, mulighed for det;
11. opfordrer de togolesiske myndigheder til at styrke respekten for menneskerettighederne og fremme retsstatsprincippet med henblik på at fremskynde normaliseringen af forbindelserne mellem Togo og Den Europæiske Union;
12. kræver, atYawovi Agboyibo løslades og gives amnesti, således at han genvinder alle sine borgerrettigheder;
13. opfordrer de togolesiske retsmyndigheder til for forsoningens skyld at fremskynde sagen med henblik på at nå til en endelig afgørelse i Agboyibo-sagen;
14. glæder sig over løsladelsen af Alpha Condé, som igen har indtaget sin plads i parlamentet;
15. udtrykker sin tilfredshed med udviklingen i dialogen mellem de tre lande i Mano-flodunionen; glæder sig over de indgåede aftaler og beslutningen om at iværksætte fælles foranstaltninger mod de grupper, der medvirker til at destabilisere regionen, og om i fællesskab at genåbne og overvåge de fælles grænser;
16. støtter ECOWAS' bestræbelser på at nå til en varig og endelig løsning på krisen i Mano-flodunionens område;
17. beklager de katastrofale menneskelige lidelser, der forårsages af de fortsatte væbnede konflikter i disse lande;
18. glæder sig over de stadige fremskridt for fredsprocessen i Sierra Leone efter underskrivelsen af våbenhvileaftalen, herunder især for afvæbnings-, demobiliserings- og reintegrationsprogrammet, de væbnede gruppers frigivelse af børnesoldater og bortførte personer og flytningen af UNAMSIL østpå, herunder i de områder, hvor der produceres diamanter; og håber meget, at denne proces vil fortsætte;
19. opfordrer EU til at yde konkret bistand til fredsprocessen i Sierra Leone ved at bidrage til, at UNAMSIL har tilstrækkelige ressourcer, og især til budgettet for afvæbnings-, demobiliserings- og reintegrationsprogrammet, som fortsat er afgørende for, at hele fredsprocessen kan lykkes;
20. opfordrer kraftigt til, at den særlige domstol for Sierra Leone, som i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1315 skal træde sammen, modtager tilstrækkelig og vedvarende bistand, således at den kan igangsætte og gennemføre retssager mod de ansvarlige for de mest alvorlige menneskerettighedskrænkelser siden konflikten begyndte i 1991;
21. glæder sig over, at Liberias præsident og regering er i færd med at udarbejde politikker med sigte på en gennemsigtig demokratisk regering, og at de forhandler med Kommissionen om en eventuel fornyet tildeling af støtte;

22. opfordrer den liberiske regering til omhyggeligt at opfylde sine løfter i forbindelse med FN's Sikkerhedsråds resolutioner;
23. opfordrer regeringer og diamantindustrien til at oprette et effektivt og gennemsigtigt internationalt diamantcertificeringssystem;
24. opfordrer den nigerianske regering til at genoprette det fortrolige klima mellem befolkningsgrupperne i overensstemmelse med landets forfatning;
25. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen og til regeringerne i Benin, Côte d'Ivoire, Nigeria, Senegal og Togo.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om Centralafrika

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,

- A. der udtrykker stor bekymring over den fortsatte vold og usikkerhed i Burundi, som siden 1993 har medført mindst 200 000 menneskers død og tvunget hundrede tusinder af mennesker til at flygte fra deres hjem, herunder 400 000 burundiske flygtninge, der bor i nabolandet Tanzania,
- B. der beklager de voldsomme kampe i september mellem regeringsstyrkerne og oprørerne nordøst for Bujumbura, som medførte, at yderligere 15 000 mennesker flygtede fra deres hjem,
- C. der glæder sig over de nylige fremskridt i gennemførelsen af Arusha-aftalen, herunder især meddelelsen om gennemførelsen af den plan, som mægleren Nelson Mandela har udtænkt, og som blev vedtaget på topmødet mellem statsoverhovederne i Arusha den 23. juli 2001, ifølge hvilken overgangsregeringen skal indtræde den 1. november, og en afrikansk fredsbevarende styrke skal indsættes,
- D. der udtrykker sin støtte til mægleren Nelson Mandela samt til den fredsplan, som han er fortaler for,
- E. der er bekymret over, at de to største væbnede oppositionsgrupper i Burundi — National Liberation Forces (FNL) og National Council for the Protection of Democracy-Forces for the Protection of Democracy (CNDD-FDD) — endnu ikke har undertegnet aftalen eller tilsluttet sig fredsprocessen,
- F. der henviser til, at konflikten ikke kan løses af militæret, og at det er op til Burundis politikere og væbnede styrker, herunder oprørsgrupperne, at nå til enighed om de tilbageværende stridspunkter,
- G. der beklager kupforsøget den 28. maj 2001 i Den Centralafrikanske Republik, og de ti dages kampe, der fulgte efter, hvori hundredvis af mennesker mistede livet,
- H. der henviser til, at situationen i Den Centralafrikanske Republik siden kupforsøget har været præget af alvorlige politiske spændinger, yderligere forværring af den økonomiske situation og manglende sikkerhed,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- I. der henviser til, at den fortsatte tilstedeværelse af FN's fredsskabende mission i Den Centralafrikanske Republik er endnu vigtigere i den nuværende følsomme situation,
- J. der henviser til, at der den 20. maj 2001 afholdtes præsidentvalg i Tchad, og at Forfatningsrådet har udnævnt den afgående præsident, Idriss Deby til sejrherre i den første runde,
- K. der endnu engang bekræfter regionens staters suverænitet, territoriale integritet og politiske uafhængighed,
- L. der ligeledes endnu engang bekræfter Den Demokratiske Republik Congos suverænitet over sine naturressourcer,
- M. der henviser til, at den ulovlige udnyttelse af disse ressourcer allerede er blevet beskrevet som »systematisk plyndring« i en nylig FN-rapport,
- N. der beklager de nylige udbrud af kampe i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo,
- O. der glæder sig over de fremskridt, der er gjort inden for hovedområderne for gennemførelsen af Lusaka-våbenhvileaftalen, hvilket er et bredt accepteret grundlag for fred i Den Demokratiske Republik Congo, men noterer sig de mange problemer, der stadig findes i fredsprocessen,
- P. der især glæder sig over den fremskredne udstationering af MONUC i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1341, men minder om alle parter forpligtelse til at samarbejde i den fulde udstationering af FN-styrken,
- Q. der noterer sig den plan, som parterne har udarbejdet, til sikring af, at alle de udenlandske styrker trækkes tilbage fra Den Demokratiske Republik Congo i god ro og orden,
- R. der glæder sig over det nylige møde om prædialogen mellem de congolesiske parter i Gaborone i Botswana fra den 20. til den 24. august 2001, som gav en ny impuls til national forsoning, idet det er blevet klart, at deltagerne er fælles om viljen til at standse krigen, bevare landets uafhængighed og enhed og indføre demokrati,
- S. der noterer sig, at parlamentet i Congo-Brazzaville den 2. september godkendte det udkast til en forfatning, som regeringen har udarbejdet,
1. udtrykker sin dybe bekymring over den fortsatte vold og den humanitære situation i Burundi, herunder især forholdene for de hundrede tusinder af flygtninge og internt fordrevne;
 2. opfordrer de stater, der har undertegnet Arusha-aftalen, til straks at gennemføre den plan, der blev vedtaget på topmødet i Arusha den 23. juli 2001, og etablere landets overgangsinstitutioner inden den 1. november 2001;
 3. kræver hurtig udstationering af den afrikanske fredsbevarende styrke med henblik på at overvåge gennemførelsen af freds aftalen og beskytte overgangsregeringen;
 4. opfordrer alle de parter, der fortsat står uden for Arusha-fredsprocessen, til at indstille fjendtlighederne og uden ophør tage fuld del i processen, idet det ellers vil føre til isolation og indførelse af sanktioner;
 5. opfordrer det internationale samfund og Kommissionen til at yde den humanitære bistand, som den burundiske befolkning har behov for, samt stille det samarbejde og de ressourcer til rådighed, som er nødvendige for at etablere demokratiske institutioner, herunder især til reform af hæren og retssystemet;
 6. fordømmer kupforsøget i Den Centralafrikanske Republik og beklager dybt tabet af menneskeliv;

7. gentager, at det ikke er acceptabelt at bruge magt for at nå politiske eller økonomiske mål, og opfordrer alle parter i Den Centralafrikanske Republik til at respektere menneskerettighederne og retsstatsprincippet og løse problemerne ved hjælp af dialog inden for rammerne af de demokratiske principper;
8. glæder sig over FN's generalsekretærs henstilling om at udvide FN's fredsskabende missions mandat i Den Centralafrikanske Republik indtil december 2002, og opfordrer EU til aktivt at medvirke til at opfylde FN's mål om at genoprette den politiske og økonomiske stabilitet;
9. beklager manglerne i tilrettelæggelsen af præsidentvalget i Tchad og de deraf følgende uregelmæssigheder;
10. anmoder den camerounske regering om at indvillige i nedsættelsen af en uafhængig undersøgelseskomité med henblik på at belyse de adskillige voldshandlinger, som har fundet sted i løbet af de seneste måneder, og vurdere, om de retshåndhavende myndigheder har handlet ansvarligt, og også om at tage alle de foranstaltninger, der er nødvendige for at sikre, at gerningsmændene straffes, og ofrene får en rimelig erstatning;
11. gentager sin tro på, at det er muligt på fredelig vis at komme til magten gennem frie og gennemsigtige valg;
12. påpeger, at EU's partnerskab med Tchad er baseret på respekt for de demokratiske værdier og grundlæggende frihedsrettigheder;
13. bekræfter endnu en gang sin støtte til Lusaka-aftalen fra 1999, der indeholder en konsensus, som gør det muligt at genoprette freden i Den Demokratiske Republik Congo og i hele regionen; opfordrer indtrængende alle de berørte parter til at overholde FN's Sikkerhedsråds resolution 1304 til punkt og prikke;
14. noterer sig med tilfredshed, at våbenhvilen mellem parterne i Lusaka-våbenhvileaftalen stort set er blevet overholdt; glæder sig over fremskridtene i forbindelse med indstilling af kamphandlingerne og omplacering, og gentager sin indtrængende opfordring til alle parterne om at gennemføre Lusaka-våbenhvileaftalen;
15. kræver, at alle parterne trække deres styrker ud og omplacere dem i overensstemmelse med Harare-aftalen og efterfølgende tilsagn;
16. lykønsker Namibia med, at landets tropper er trukket tilbage fra Den Demokratiske Republik Congos territorium, og fastholder, at regeringerne i Angola og Zimbabwe på den ene side og i Uganda og Rwanda på den anden skal trække deres tropper og deres støtte til de væbnede oprørsstyrker i Den Demokratiske Republik Congo tilbage;
17. opfordrer alle de berørte parter til at afstå fra enhver form for offensiv aktion i forbindelse med indstillingen af kamphandlingerne og tilbagetrækningen af de udenlandske styrker, og udtrykker sin bekymring over de seneste rapporter om militæroperationer i Kivu;
18. opfordrer alle de berørte parter til at samarbejde uforbeholdent med FN's ekspertgruppe, som er ansvarlig for at undersøge den ulovlige udnyttelse af naturressourcerne og andre værdifulde ressourcer i Den Demokratiske Republik Congo;
19. glæder sig over den positive ånd, som herskede under mødet om prædialogen mellem de congolesiske parter i Gaborone, og beklager de manglende fremskridt i Addis Ababa, men opfordrer indtrængende alle de congolesiske parter til at fortsætte arbejdet i samme kompromissøgende og forsonende ånd ved næste møde, som er planlagt til at finde sted i november i Sydafrika;
20. glæder sig over udstationeringen af 2 000 FN-tropper, der skal hjælpe med at overvåge våbenhvilen, og opfordrer til en snarlig indledning af den næste fase i FN-operationen, hvilket omfatter udstationering af flere tropper, der skal igangsætte programmet om frivillig afvæbning;

21. opfordrer Rådet og Kommissionen til at optrappe bestræbelserne på at gennemføre Lusaka-aftalen og fortsat støtte Ketumile Masires mæglingsforsøg og opfordrer dem indtrængende til at træffe de nødvendige politiske og økonomiske foranstaltninger med henblik på at sikre, at aftalen straks kan gennemføres korrekt;
22. opfordrer medlemsstaterne til at overholde deres løfter om at overvåge våbeneksporten og bekæmpe ulovligt våbensalg og handlen med narkotika, der bruges til at skaffe de nødvendige midler til at fortsætte krigen;
23. glæder sig over den beslutning, som myndighederne i Congo-Brazzaville har truffet, om at sætte udkastet til en forfatning til folkeafstemning i overensstemmelse med dialogen og den nationale forsoningsaftale;
24. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen, De Forenede Nationers generalsekretær, Den Afrikanske Union, regeringerne i Burundi, Den Centralafrikanske Republik, Tchad, Congo-Brazzaville, Den Demokratiske Republik Congo, Rwanda, Uganda, Angola, Zimbabwe og Namibia.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om det sydlige Afrika

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,

Angola

- A. der er forfærdet over den intensitet, hvormed borgerkrigen mellem den angolanske regering og UNITA er blevet udkæmpet i mere end 25 år; over, at Lusaka-fredsftalen ikke er blevet gennemført; og over det brutale overfald, som UNITA for nylig begik, hvilket var en af de mest blodige hændelser i de senere år,
- B. der henviser til, at fred og national forsoning kun kan opnås med fredelige midler og ikke inden for rammerne af en militær løsning,
- C. der henviser til, at der ikke kan findes nogen varig løsning på den angolanske konflikt, så længe den diamanthandel, hvormed UNITA finansieres, giver dem mulighed for at skaffe våben,
- D. der henviser til, at selv om Angola har mange naturressourcer, lever befolkningen fortsat i forfærdelig nød, hvilket hovedsagelig skyldes krigen, og forvaltningen af disse ressourcer skal være præget af størst mulig gennemsigtighed,
- E. der henviser til, at reformen af forfatningen og valgloven i Angola skal anvendes til endnu engang at bekræfte respekten for menneskerettighederne, retsstatsprincippet, god forvaltningsskik og frie og retfærdige valg samt pressefriheden,
- F. der er dybt bekymret for den angolanske befolkning, krigens ofre og især for flygtningene og for de internt fordrevne personers skæbne, mens den stigende vold samtidig gør, at FN's humanitæraktioner for disse mennesker bliver forbundet med større og større fare,

(1) Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- G. der også beklager stigningen i minelægningsaktiviteterne i Angola, som har underskrevet Ottawa-konventionen, og som har været genstand for stor bevågenhed i forbindelse med EU's minerydningsoperationer,

Sydafrika

- H. der henviser til, at Den Sydafrikanske Republik, som nu er et demokrati og fri for institutionaliseret raceadskillelse, er en afgørende faktor for den politiske stabilitet og økonomiske udvikling på det afrikanske kontinent og især i det sydlige Afrika, idet landet er et bevis på, at der findes et alternativ til underudvikling, krig og despoti,
- I. der er af den opfattelse, at eftersom Sydafrika er i færd med at befæste de demokratiske principper i landet, skal forhindringer såsom hiv- og aids-epidemien, kriminalitet og vold — især mod kvinder og børn — fjernes,
- J. der henviser til, at det ville være uacceptabelt for Sydafrika at blive draget ind i den onde cirkel med usikkerhed og vigende økonomisk udvikling, der skaber endnu mere fattigdom og usikkerhed,
- K. der henviser til, at de tragiske følgevirkninger af den alarmerende høje kriminalitet ikke kun berører den sydafrikanske befolkning selv, men også de europæiske indvandrergupper, som oplever, at de er endnu mere sårbare over for kriminalitetens følgevirkninger som følge af deres deltagelse i økonomiske aktiviteter, der er forbundet med handel,
- L. der henviser til de fremskridt, der er gjort for menneskerettighederne i løbet af de seneste syv år i Den Sydafrikanske Republik, herunder især den sydafrikanske regerings bestræbelser på at undersøge politiets og sikkerhedsstyrkernes anvendelse af vold,

Mozambique og Malawi

- M. der henviser til de alvorlige oversvømmelser, som endnu engang har ramt Mozambique og Malawi,
- N. der henviser til, at boliger og vigtige dele af infrastrukturen er forsvundet, og til, at der har været enorme tab inden for jordbrug og husdyrhold,

Angola

1. fordømmer de terrorhandlinger, som UNITA har begået, og udtrykker sin dybe medfølelse med ofrene og deres familier;
2. fremhæver, at en sådan fremfærd ikke bidrager til, at der kan træffes de nødvendige tillidsskabende foranstaltninger hen imod en seriøs og virkningsfuld dialog, som kan føre til fred og national forsoning i Angola;
3. opfordrer indtrængende UNITA til øjeblikkeligt at afstå fra sådanne handlinger, at respektere bestemmelserne og ånden i Lusaka-protokollen og seriøst at søge fred gennem konkrete handlinger, der bekræfter dens erklærede vilje til dialog;
4. opfordrer Angolas regering til fortsat at være åben over for yderligere drøftelser med UNITA; anmoder De Forenede Nationer om at tage ansvaret for at arrangere nye fredsforhandlinger mellem de to parter;
5. fremhæver sin vilje til at opnå en politisk løsning på grundlag af Bicesse-fredsftalen, Lusaka-protokollen og de relevante resolutioner fra FN's Sikkerhedsråd, på grundlag af respekt for menneskerettighederne og de grundlæggende friheder samt på grundlag af gennemførelse af økonomiske og sociale reformer;

6. opfordrer parterne i den angolanske konflikt til at indlede en bred dialog, der kan føre til en holdbar fred, hvor menneskerettighederne garanteres og beskyttes, og håber i denne forbindelse, at præsident dos Santos og hans regerings løfte om at stå i spidsen for en dialog om, hvordan man kan opnå fred på baggrund af Lusaka-protokollen, vil blive indfriet og medføre et godt resultat;
7. glæder sig over præsident dos Santos' beslutning om ikke at stille op til det kommende valg og opfordrer Jonas Savimbi til at gøre det samme;
8. fremhæver, at en holdbar og repræsentativ løsning for fremtidens Angola ikke kan begrænses til regeringen og UNITA, men nødvendigvis skal gennemgå en proces, der involverer andre parter på parlamentsplan og i civilsamfundsorganisationer med henblik på at skabe fred på hele det angolanske territorium;
9. glæder sig over, at Sakharov-prisen gik til dr. Zacarias Kamuenho, idet dette er en anerkendelse af kirkernes og, generelt set, det civile samfunds bestræbelser på at skabe fred og dialog i Angola;
10. glæder sig over den angolanske regerings løfte om at afholde et frit og retfærdigt valg i løbet af det sidste halvår af 2002 under forudsætning af, at der inden da er skabt fred og sikkerhed; minder om, at der forud for valget skal være en intensiv forberedelsesperiode med sigte på at udvikle det demokratiske klima, der er nødvendigt for, at valget kan tilrettelægges på bedste måde; opfordrer EU til at hjælpe den angolanske regering med at føre an i processen mod valg;
11. bekræfter endnu engang, hvor vigtigt det er at gennemføre FN's Sikkerhedsråds resolutioner effektivt, og opfordrer dette organ til at fordømme de lande og selskaber, som overtræder forbuddet i resolution 1295 (2000), og som giver næring til denne krig gennem deres køb af diamanter;
12. opfordrer alle parter i konflikten til, uden begrænsninger, at lade de humanitære organisationer nå sikkert frem til de mennesker, der er berørt af krigen, herunder især flygtninge og fordrevne, og garantere, at disse organisationers personale beskyttes;
13. opfordrer alle konfliktens parter til straks at indstille deres minelægningsaktiviteter;
14. opfordrer de afrikanske regeringer til om nødvendigt at intensivere deres samarbejde for at blive i stand til at kræve en bindende våbenhvile i Angola;
15. opfordrer Europa-Kommissionen og AVS-EU til at fastslå, hvilke lande der er aftagere for UNITA's ulovlige handel med diamanter;

Sydafrika

16. opfordrer den sydafrikanske regering til at gøre alt, der står i dens magt, for at tilskynde til bæredygtig udvikling og forbedre levestandarden for størstedelen af den sorte befolkning;
17. støtter den sydafrikanske regerings bestræbelser på at medvirke til at udarbejde løsninger på konflikter i nabolandene, herunder på de konflikter, som sandsynligvis vil få indflydelse på, hvor økonomisk tillokkende regionen er;
18. opfordrer den sydafrikanske regering til at intensivere bestræbelserne på at bekæmpe fattigdom og social ulighed, fremme jobskabelse, og inden for lovrammerne at fremskynde jordreformer til fordel for de fattige;
19. opfordrer den sydafrikanske regering til at intensivere bestræbelserne på at bekæmpe hiv/aids; anmoder i den forbindelse om, at der gennemføres et klart program for forebyggelse, pleje og behandling af hiv/aids;

20. opfordrer de relevante myndigheder til igen at fordoble bekæmpelsen af kriminalitet og usikkerhed, idet det samtidig sikres, at dette ikke indebærer, at respekten for menneskerettighederne undermineres; opfordrer derfor medlemsstaterne, Kommissionen, Den Europæiske Investeringsbank og det internationale samfund til inden for rammerne af deres respektive programmer at bistå den sydafrikanske regering med at anvende nye foranstaltninger i kriminalitetsbekæmpelsen og styrke eksisterende foranstaltninger for at skabe den øgede sikkerhed, som er nødvendig for økonomisk udvikling i et fredeligt samfund;

21. opfordrer den sydafrikanske regering til at intensivere bekæmpelsen af seksuel vold, forebygge denne form for adfærd og beskytte kvinder og unge piger;

22. minder om, at en af prioriteterne for det europæiske genopbygnings- og udviklingsprogram (EPRD) i Sydafrika ud over fattigdomsbekæmpelse består i »konsolidering af det grundlag, der er skabt for et demokratisk samfund og en retsstat, hvori menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder overholdes fuldt ud«;

Mozambique og Malawi

23. udtrykker sin solidaritet med befolkningen i Mozambique og Malawi;

24. opfordrer Europa-Kommissionen og Den Europæiske Unions medlemsstater til at øge bestræbelserne på at bistå med genopbygningen af boliger og infrastruktur;

25. opfordrer Kommissionen til i samarbejde med de relevante lande at udarbejde et program, hvormed der skal sigtes mod at forebygge nye oversvømmelser;

26. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen, FN's generalsekretær, Organisationen for Afrikansk Enhed (OAU) og regeringerne i Angola, Malawi, Mozambique og Sydafrika.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om situationen i Sudan

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
 - der henviser til den rapport, som dens delegation har udarbejdet om undersøgelsesrejsen til Sudan den 26. juni-2. juli 2001,
 - der henviser til De Forenede Nationers Menneskerettighedskommissions resolution 2001/18 af 20. april 2001,
 - der henviser til De Forenede Nationers Sikkerhedsråds resolution 1372 (2001) af 28. september 2001, hvormed sanktionerne mod Sudan fjernes,
- A. der glæder sig meget over, at deltagerne på undersøgelsesrejsen fik tilladelse fra Sudans regering til at rejse hvorhen de ønskede, og til at interviewe de personer, som de anmodede om at interviewe,
- B. der er dybt bekymret over den fortsatte borgerkrig i Sudan med den deraf følgende lidelse og elendighed og dens skadelige indvirkninger på civilbefolkningen, især kvinder og børn,

(1) Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- C. der påpeger, at der er et presserende behov for, at der indgås en retfærdig og varig fredsaf tale, og der dybt beklager, at alle de talrige fredsinitiativer, der indtil videre er taget, er mislykkedes,
- D. der beklager, at der inden for rammerne af konflikten i det sydlige Sudan er eksempler på anvendelse af børn som soldater og krigere, tvangsudskrivning til Sudanese People's Liberation Army, tvangsflytning, vilkårlig tilbageholdelse, tortur og mishandling af civile samt eksempler på sager om tvungen eller ufrivillig forsvinden, der endnu ikke er løst,
- E. der beklager, at kvinder og børn bortføres til slavarbejde eller arbejde under slavelignende forhold, idet disse bortførelser udføres mellem stammerne og hovedsagelig af murahaleen-militser, men der glæder sig over de skridt, som Kommissionen har taget til udryddelse af bortførelse af kvinder og børn (CEWAC), idet CEWAC anses for at være den sudanske regerings konstruktive svar,
- F. der er dybt bekymret over anvendelsen af civile bygninger til militære formål og den kritikløse luftbombning af sådanne mål,
- G. der glæder sig over den sudanske regerings udtrykkelige løfte om at respektere og fremme menneskerettighederne og retsstatsprincippet og dens udtrykkelige tilsagn om at iværksætte en demokratiseringsproces med henblik på at etablere en repræsentativ og ansvarlig regering, der afspejler den sudanske befolknings ønsker,
- H. der ikke desto mindre er dybt bekymret over de fortsatte krænkelser af menneskerettighederne i Sudan, navnlig for så vidt angår religionsfrihed, individets sikkerhed, ytringsfrihed, foreningsfrihed og frihed til at deltage i fredelige forsamlinger,
- I. der mener, at de fleste af konfliktens parter accepterer princippet om, at det sydlige Sudans status på lang sigt skal afgøres ved en folkeafstemning,
- J. der med bekymring bemærker, at tempoet i den politiske dialog mellem EU og Sudan tilsyneladende er sat ned, og at der som følge heraf ikke sker fremskridt på området,
- K. der er klar over olieproduktionens i øjeblikket destabiliserende virkninger, men ligeledes over det yderst værdifulde potentielle bidrag, som olieproduktionen kan yde til den økonomiske udvikling i Sudan,
- L. der er yderst alarmeret over den tiltagende krise på fødevarerområdet i visse dele af landet, som forværres yderligere af krigshandlinger og det stigende antal internt fordrevne,
- M. der udtrykker forfærdelse over de plyndringer, som Lord's Resistance Army udfører, herunder yderligere bortførelser af børn fra det nordlige Uganda og anvendelse af tusindvis af børn som soldater og sexslaver og det deraf følgende store antal dødsfald blandt disse børn,

Fred

1. opfordrer alle konfliktens parter til at afstå fra yderligere offensive handlinger og til øjeblikkeligt at indlede seriøse forhandlinger med henblik på i den nærmeste fremtid at opnå en fuldstændig våbenhvile, der skal kontrolleres af De Forenede Nationer eller Den Afrikanske Union;
2. opfordrer konfliktens parter til at overholde Genève-konventionen, som forbyder angreb på civile, og til at afstå fra placering af militære anlæg i civile områder og udføre kritikløse luftbombninger;
3. beklager, at SPLM/A har afvist at efterkomme opfordringen fra den sudanske regering til en omfattende generel våbenhvile og fordømmer SPLA's fortsatte angreb og især den store offensiv i den vestlige del af Bahr el-Ghazal, som blev gennemført nøjagtig på datoen for topmødet i IGAD-underudvalget om Sudan den 2. juni 2001;

4. mener, at gennemførelsen IGAD-processen skal prioriteres højest, da processen, som grundlæggende er neutral og forsværer alle konfliktparternes interesser samt inddrager alle stater og andre relevante parter, frembyder de bedste muligheder for at opnå en retfærdig og varig fred, men udbeder sig andre fredsinitiativer, som kan understøtte og supplere IGAD-fredsprocessen;
5. beklager, at IGAD-fredsprocessen tilsyneladende for nylig er kørt fast, og opfordrer Den Europæiske Union og de EU- og AVS-medlemmer, som deltager i processen, til at øge deres politiske engagement i processen;
6. opfordrer Den Europæiske Union til i den nærmeste fremtid at udsende en højtstående trojka med sigte på at genoplive fredsprocessen og den politiske dialog mellem EU og Sudan;

Den politiske dialog mellem EU og Sudan

7. glæder sig over de fremskridt, der er opnået i den politiske dialog mellem EU og Sudan, herunder især forbedringen af forholdet mellem Sudan og nabolandene samt fjernelsen af enhver mistanke om, at Sudan støtter international terrorisme; glæder sig over Sudans nuværende støtte til den internationale terrorbekæmpelse;
8. bemærker, at mens der er gjort fremskridt på de områder, der for øjeblikket er omfattet af den politiske dialog — herunder især menneskerettigheder, demokrati, retsstatsprincippet, god forvaltningsskik og fredsprocessen — er situationen på alle disse områder fortsat utilfredsstillende og kræver, at alle de involverede parter yder en ekstra indsats;
9. mener, at Den Europæiske Union kan bidrage til, at der gøres fremskridt, ved at fastlægge kriterier, specifikke retningslinjer og forskellige betingelser og tiltag, som kan føre til en genetablering af normale forhold;
10. opfordrer den sudanske regering til at fremskynde bestræbelserne på at behandle problemer, der vedrører religion, individets sikkerhed, ytringsfrihed, foreningsfrihed og frihed til at deltage i fredelige forsamlinger, og til at sikre en mere effektiv indsats mod tortur, forskelsbehandling af kristne og bortførelser (som især rammer kvinder og børn);
11. mener, at Den Europæiske Union med fordel kunne skabe en direkte forbindelse mellem de fremskridt, der gøres på de forskellige områder i den politiske dialog, og de særlige udviklingsprogrammer, idet Unionen samtidig kunne udvide sine forholdsvis begrænsede projekter på menneskerettighedsområdet og planlægge projekter med sigte på at gennemføre forbedringer på uddannelsesområdet;
12. opfordrer EU til at udvikle tættere forbindelser med SPLM/A, hvor det ideelle ville være, hvis andre grupper, der ligeledes deltager i konflikten i det sydlige Sudan, inddrages; og opfordrer endvidere EU til at forsøge at indlede en proces, som skal løbe parallelt med den politiske dialog, der føres med den sudanske regering.
13. mener, at det er vigtigt, at EU's missionschefer, der har hjemsted i Khartoum, øger deres dækning af hele Sudan til også at omfatte politik samt humanitær bistand og bæredygtig støtte og menneskerettigheder;
14. opfordrer Kommissionen til at foretage en kraftig forøgelse af personalet i EU's delegation i Khartoum, set i lyset af gennemførelsen af de nuværende projekter, der nu er undervejs, og i lyset af de øvrige tiltag, som EU i denne beslutning opfordres til at iværksætte;

Olie

15. mener, at olieproduktionen har gjort, at der står mere på spil i borgerkrigen;
16. opfordrer den sudanske regering til at offentliggøre en klar erklæring om alle dens indtægter og udgifter, hvoraf det ville fremgå, hvad indtægterne fra olieproduktionen gik til;

17. mener, at den sudanske regering ville forbedre sin egen stilling og øge chancerne for varig fred i hele landet, såfremt den sikrede, at olieindtægterne i højere grad anvendtes til at mindske trængslerne og styrke økonomien;

18. mener, at det er vigtigt, at de olieselskaber, der driver virksomhed i Sudan, øger deres beskæftigelse af personer fra området omkring oliefelterne og øger deres engagement i udviklingen af sundhedstjenesteydelser og grunduddannelse samt i udarbejdelse af egne kurser;

Humanitær bistand — nødhjælp og udvikling

19. er alvorligt bekymret over forværringen af krisen på fødevareområdet i den nordlige og vestlige del af Darfur-regionen og i hele det nordlige Sudans klimaændringszone og opfordrer til, at den sudanske regering prioriterer håndteringen af tørke og trængsler i disse områder højt;

20. opfordrer EU, EU's medlemsstater og andre donorer eller potentielle donorer til at opretholde og udvide forsyningen af fødevarer og lægemidler til den nødlidende befolkning i disse områder;

21. mener, at det er af afgørende vigtighed, at de nuværende varslingsystemer videreføres, og at disse systemer udvides til også at omfatte hele det nordlige Sudans klimaændringszone;

22. opfordrer den sudanske regering til at iværksætte foranstaltninger til ydelse af humanitær bistand til hele den befolkning, som kontrolleres af den sudanske regering, især Nuba-bjergene og i Southern Blue Nile-regionen;

23. glæder sig over beslutningen om at gennemføre »Humanitarian Plus«-programmet og den sudanske regerings åbenhed med hensyn til at acceptere de foranstaltninger, som kan muliggøre gennemførelsen af dette program; ville glæde sig, hvis dette program blev suppleret med andre projekter under forudsætning af, at der opnås fremskridt inden for de nuværende projekter og i den politiske dialog mellem EU og Sudan;

24. mener, at SPLM/A ikke skal søge at få formel kontrol over nogen EU-midler, hvilket ville gøre det muligt at genoptage den humanitære bistand, der skal administreres af ngo'er, kirker og FN's kontorer;

25. opfordrer EU til at undersøge måder, hvorpå civilsamfundet kan støttes i både nord og syd, og ligeledes hvorpå grunduddannelsen kan forbedres betydeligt;

»Lord's Resistance Army«

26. glæder sig over, at den sudanske regering har indstillet sin militære støtte til LRA, men anmoder den sudanske regering om at overveje, hvordan den nødvendige fødevarer- og lægemiddelforsyning kan gennemføres til de bortførte børn, som er i deres varetægt;

27. opfordrer den sudanske regering og SPLM/A til at afstå fra at udføre direkte angreb på LRA's stillinger af hensyn til de bortførte børns liv og sikkerhed;

28. glæder sig over, at både den sudanske regering og SPLM har etableret kanaler til modtagelse og hjemsendelse af de bortførte børn, der flygter eller tilfangetages; mener, at disse kanaler bør udvides og forbedres, og at dette ligeledes bør gælde forbindelsen til de ugandiske myndigheder, ved at EU stiller midler til rådighed for dækning af ethvert fastlagt behov;

29. anmoder alle parter om fuldt ud at støtte Carter Centers bestræbelser på at finde en acceptabel løsning på problemet med LRA, og mener, at alle andre supplerende bestræbelser skal koordineres i tæt samarbejde med Carter Center;

30. glæder sig over, at den ugandiske regering og den sudanske regering har genoptaget de diplomatiske forbindelser og værdsætter de to regeringers fælles bestræbelser på via Carter Center og andre mulige kanaler at indgå i dialog med Joseph Kony med henblik på opløsning af LRA og frigivelse af de bortførte børn;

31. opfordrer EU's medlemsstater til at sikre, at de anvender ethvert retsmiddel til at bekæmpe enhver form for aktiv støtte i medlemsstaterne til LRA's ulovlige aktiviteter;

32. anmoder EU om at overveje at udpege en særlig repræsentant til at bistå med de fredsbestræbelser, der gøres, og fremhæver den politiske betydning, som vil være forbundet med, at en sådan person kontrollerer situationen for de børn, der er berørt af den væbnede konflikt i regionen, og sikrer, at EU's erklæringer og Europa-Parlamentets beslutninger følges op af iværksættelsen af de påkrævede tiltag;

33. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen, FN's generalsekretær og Den Afrikanske Unions generalsekretær, den sudanske regering, »Sudanese People's Liberation Movement« og til den ugandiske regering.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om krisen i den vestindiske turistindustri

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,

- A. der anerkender, at begivenhederne den 11. september i Amerikas Forenede Stater har haft en umiddelbar indvirkning på den globale rejse- og turistindustri med foruroligende konsekvenser for den vestindiske region, som er en af de regioner i verden, der er mest afhængig af turisme, og hvor økonomisk vækst og udvikling skabes af turisme,
- B. der minder om, at fremtidsudsigterne for den vestindiske turistindustri nu ser sorte ud, idet antallet af internationale turister, der ankommer til Vestindien, fortsat falder drastisk, og Verdensbanken har bemærket, at den 11. septembers umiddelbare indvirkning på Vestindien var, at 65 % af de bestilte rejser blev annulleret, og at hotelbelægningen på en række vestindiske destinationer var helt nede på 15 %,
- C. der bemærker, at en fjerdedel af alle vestindere før den 11. september var beskæftiget enten direkte eller indirekte i rejse- og turistindustrien, og at sektorens andel af de vestindiske staters BNP i 1999 lå på mellem 13 % i Trinidad og Tobago og 69 % på St. Lucia,
- D. der anerkender, at der allerede var sket et fald i den vestindiske rejse- og turistsektor som følge af nedgangen i den amerikanske og den europæiske økonomi, og at den 11. september har forværret de store strukturelle problemer, som industrien står over for — såsom lavt investeringsniveau og faldende europæiske og amerikanske lufttransporter til regionen — og som regionen var begyndt at se nærmere på,
- E. der anerkender, at virkningen af krisen i den vestindiske turistsektor er særlig alvorlig for regionens små østater, hvor de økonomiske aktiviteter ikke er spredte, og hvor der ikke er nogen erstatning for turisme som indtægts- og beskæftigelseskilde,
- F. der anerkender, at de vestindiske stater mangler ressourcer til at iværksætte kortsigtede bistandsprogrammer for deres rejse- og turistsektorer, og der anerkender, at øgede omkostninger til lufttransport yderligere vil forvære den vestindiske turistsektors internationale konkurrenceevne,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- G. der minder om artikel 24 i AVS-EU-partnerskabsaftalen, som blev undertegnet i Cotonou (Benin) den 23. juni 2000, og dens »kompendium«, der anerkender turismens vigtige og voksende betydning for væksten i AVS-staternes servicesektorer og for udviklingen af deres globale handel, dens evne til at stimulere andre sektorer med økonomisk aktivitet og den betydning, den kan have for fattigdomsbekæmpelsen,
- H. der endnu engang bekræfter sin beslutning om turisme og udvikling, der blev vedtaget på den anden samling i Den Blandede Parlamentariske Forsamling i Libreville (Gabon) den 19.-22. marts 2001,
1. opfordrer Kommissionen, EU's medlemsstater og AVS-staterne til at anerkende, at den vestindiske turistindustri befinder sig i en krise, og der er sandsynlighed for, at fattigdommen i regionen vil stige som følge af højere arbejdsløshed og indtægtsfald, der skyldes nedgangen i turistsektoren;
 2. opfordrer Kommissionen og EU's medlemsstater til at fortsætte gennemførelsen af bestemmelserne i artikel 24 i AVS-EU-partnerskabsaftalen og alle andre bestemmelser i aftalen, som kan indebære, at der ydes nødhjælp til turistsektoren;
 3. opfordrer Kommissionen, EU's medlemsstater og AVS-staterne til at anerkende, at turismen er et eksporterhverv, som handles på internationalt plan, og til at undersøge alle relevante foranstaltninger, der kan indebære, at der ydes støtte til sektoren på kort sigt med henblik på at afbøde de negative virkninger af den nuværende ustabilitet i eksportindtjeningen fra turisme, herunder artikel 68 i AVS-EU-partnerskabsaftalen;
 4. fremhæver betydningen af, at der gennemføres en undersøgelse med henblik på at analysere den vestindiske turistindustris levedygtighed set i lyset af de ændrede betingelser for den globale rejse- og turistsektor og fastslå, hvordan de store strukturelle problemer kan håndteres, såsom konkurrencerelaterede problemer, lave investeringsniveauer og faldende amerikansk og europæisk lufttransport, som industrien har et stærkt ønske om at løse;
 5. opfordrer Fællesskabet og EU's medlemsstater til i samarbejde med de europæiske turoperatører og luftfartsselskaber at overveje alle de mulige måder, hvorpå den vestindiske turistindustri kan støttes;
 6. glæder sig over det initiativ, som CARICOM's regeringsoverhoveder har taget, til at indkalde til et særligt (haste)møde i konferencen for statsoverhoveder om det vestindiske samfunds reaktion på de begivenheder, der fandt sted den 11. september i USA, med sigte på at vurdere indvirkningen af disse begivenheder på regionens sikkerhed og økonomiske overlevelse og definere den nødvendige reaktion med henblik på at afbøde virkningerne;
 7. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Kommissionen.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om de skader, som orkanen Iris påførte Belize**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
- A. der henviser til Cotonou-aftalens artikel 72, stk. 1, der omhandler ydelse af humanitær bistand og katastrofebistand til AVS-stater, der »som følge af naturkatastrofer har alvorlige økonomiske og sociale vanskeligheder af exceptionel karakter ...«,
- B. der minder om, at der i artikel 73 fokuseres på »aktioner, der udføres efter katastrofefasen, og som tager sigte på den materielle og sociale rehabilitering, der er nødvendig efter naturkatastrofer...«, idet det erklæres, at aktionerne skal »lette overgangen fra nødsituationen til udviklingsfasen, fremme den samfunds- og erhvervsmæssige genindpasning af de berørte befolkningsgrupper ...«,
- C. der bemærker, at orkanen Iris ramte Belize den 8. oktober 2001 med en vindhastighed på 225 km/t og op til fem meter høje tidevandsbølger, hvilket forårsagede massive ødelæggelser i de sydlige distrikter i Stann Creek og Toledo,
- D. der bemærker de omfattende ødelæggelser af huse i regionen, som gjorde 13 000 mennesker, der hovedsagelig er indfødte personer, hvoraf mange lever under fattigdomsgrænsen, hjemløse,
- E. der desuden bemærker den omfattende ødelæggelse af produktionssektoren, særligt citrus- og akvakultursektoren, og især decimeringen af bananindustrien,
- F. der mener, at 95 % af turistfaciliteterne på Placencia-halvøen blev alvorligt beskadiget eller ødelagt, hvilket yderligere forværrede den allerede negative virkning, som terrorangrebene i USA den 11. september, havde forårsaget,
- G. der bemærker de betydelige skader på miljøet, især på skovarealer, kystøkosystemer og havressourcer, og skader på landets transportinfrastruktur,
- H. der anerkender EF's tilbud om at yde 500 000 EUR i humanitær katastrofebistand,
- I. der tager i betragtning, at omfanget af de samlede skader, som orkanen har forårsaget, er blevet vurderet til 200 mio. USD eller 25 % af Belizes BNP for 2000, og at regeringen har vedtaget en strategi til styring af genopbygningen, som er baseret på et tæt samarbejde med civilsamfundet og det internationale samfund,
- J. der henviser til, at det i artikel 72 i AVS-EU-partnerskabsaftalen erklæres, at Fællesskabet skal tage passende skridt til at lette en hurtig gennemførelse af de foranstaltninger, der er nødvendige til at imødegå nødsituationen i de ramte områder,
1. opfordrer Den Europæiske Union til at gennemføre bestemmelserne i artikel 72 i AVS-EU-partnerskabsaftalen ved at tilvejebringe de ressourcer, der er nødvendige for at kunne bistå med genopretningen og genopbygningen i de ramte områder;
2. opfordrer Den Europæiske Union til at bistå med støtte i fasen efter katastrofesituationen og med kapacitetsopbygning og teknologioverførsel, som fremover vil bidrage til Belizes igangværende initiativer til at reducere virkningen af en eventuel tilsvarende katastrofe;

(¹) Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

3. opfordrer Den Europæiske Union til at opfordre det internationale samfund til at bistå med genopbygningsprocessen og støtte katastroforebyggelsesprogrammer;
4. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om situationen i Stillehavsregionen

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om Stillehavsregionen, herunder især situationen på Salomonøerne,
- A. der henviser til, at Salomonøerne har været præget af etniske spændinger og politisk uro,
 - B. der henviser til, at organisationer som »Pacific Regional Forum« bevæger sig mod etableringen af et frihandelsområde for Stillehavsregionen, hvilket vil fremme økonomisk vækst og bæredygtig udvikling på Salomonøerne og i andre AVS-stater i regionen,
 - C. der anerkender og støtter initiativet med Stillehavsregionens AVS-ministres undersøgelsesrejse til Salomonøerne som en fremragende model for det interne AVS-samarbejde i forbindelse med konfliktløsning i henhold til Cotonou-aftalen,
 - D. der henviser til, at regeringen på Salomonøerne har udskrevet valg, som skal finde sted i december 2001,
 - E. der henviser til, at regeringen på Salomonøerne har opfordret Europa-Parlamentet og Den Blandede Parlamentariske Forsamling til at sende observatører til valget,
1. opfordrer myndighederne på Salomonøerne til at planlægge det kommende valg på en fuldstændig gennemsigtig måde og til at sikre, at alle etniske samfund og andre sektorer i samfundet er sikret ret til deltagelse i valget;
 2. opfordrer alle parter på Salomonøerne til at overholde Townsville- og Marau-fredsftalerne og sikre civilbefolkningens sikkerhed og menneskerettigheder;
 3. støtter alle bestræbelserne, herunder Australiens, New Zealands og Salomonøernes premierminister, Mannasseh Sogavares bestræbelser, på at skabe national samling og forsoning;
 4. glæder sig over Europa-Parlamentets beslutning om at sende fem observatører til valget på Salomonøerne;
 5. opfordrer Det Europæiske Råd og Europa-Kommissionen til at yde økonomisk og teknisk bistand til forberedelse af valget og til at sende observatører, herunder medlemmer af Europa-Parlamentet, til overvågning af valget;
 6. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen, generalsekretærene for FN og Commonwealth samt til regeringen på Salomonøerne.

(1) Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

BESLUTNING ⁽¹⁾**om rapporten fra JPA's observatørmission til valget i Fiji**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
 - der minder om sine tidligere beslutninger om Stillehavsregionen, herunder især situationen i Fiji,
 - der minder om EU-formandskabets erklæringer om situationen i Fiji af 29. maj 2000 og 25. juli 2000,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Rådet den 24. juli 2000 om indledning af konsultationer med Republikken Fijioerne i henhold til Lomé-konventionens artikel 366a (Cotonou-aftalens artikel 96),
- A. der henviser til, at organisationer som »Pacific Regional Forum« bevæger sig mod etableringen af et frihandelsområde for Stillehavsregionen, hvilket vil fremme økonomisk vækst og bæredygtig udvikling på i Fijioerne og i AVS-staterne i regionen,
- B. der henviser til, at Fiji i løbet af det seneste halvandet år har været præget af etniske spændinger og politisk uro,
- C. der henviser til, at der blev afholdt parlamentsvalg på Fiji den 25. august-1. september 2001,
- D. der henviser til, at medlemmer af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU var observatører, og der henviser til, at FN's valgobservatørmission til Fiji konkluderede, at stemmeresultaterne afspejlede det fijijske folks vilje,
- E. der bemærker, at et af de politiske partier har indbragt udnævnelsen af det nye kabinet på Fiji for domstolene, og bemærker desuden i den forbindelse, at den nye premierminister offentligt har forpligtet sig til at ville tage domstolenes afgørelse i sagen til efterretning,
- F. der henviser til, at EU's genoptagelse af sit samarbejde med Fiji afhænger af, at der afholdes et frit og retfærdigt valg og dannes en regering i overensstemmelse med Fijis forfatning,
1. lykønsker den fijijske befolkning og alle de berørte parter med den fredelige og ordentlige måde, hvorpå parlamentsvalget blev afholdt;
 2. bemærker, at de internationale observatører til det nyligt afholdte valg i Fiji har fremlagt forslag til forbedringer i valgsystemet, som kan anvendes ved fremtidige valg, og opfordrer kraftigt de relevante myndigheder i Fiji til at overveje disse forslag;
 3. opfordrer Fijis regering til at tage domstolenes afgørelse om regeringsdannelsen til efterretning;
 4. opfordrer alle elementer i det fijijske samfund til at arbejde sammen i forsoningens ånd for at genoprette et demokratisk styre i Fiji;
 5. opfordrer EU til fuldt ud at genoptage samarbejdet med Fiji i overensstemmelse med Rådets relevante erklæringer;
 6. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen, generalsekretærene for FN og Commonwealth samt til regeringen i Fiji.

(¹) Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

BESLUTNING ⁽¹⁾**om migration**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
- der henviser til de relevante internationale juridiske instrumenter, som medlemsstaterne har undertegnet, især den internationale konvention om afskaffelse af alle former for racediskrimination fra 1965, rammekonventionen for beskyttelse af nationale mindretal fra 1995 og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder,
- der henviser til verdenskonferencen om racisme, fremmedhad og dertil knyttet intolerance af 31. august-7. september 2001,
- der henviser til erklæringen og handlingsprogrammet, der blev vedtaget i Durban den 8. september 2001 på verdenskonferencen om racisme,
- der henviser til Rådets direktiv 2000/43/EF af 29. juni 2000 om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse, og der henviser til fremskridtet hen imod accept af mangfoldighed i Europa,
- der henviser til sine tidligere beslutninger om bekæmpelse af racisme, fremmedhad og antisemitisme,
- der henviser til sin tidligere beslutning om indvandring, der blev vedtaget i oktober 1999,
- A. der henviser til, at indvandring er et resultat af økonomisk uligevægt, den stigende forskel mellem rige og fattige lande, borgerkrig, krige om kontrol af naturressourcer, politisk forfølgelse og miljønedbrydning,
- B. der henviser til, at alle EU's medlemsstaters vedtagelse af en fælles holdning til lovlig indvandring er baseret på, at indvandringspresset vil fortsætte, og at reguleret indvandring vil være en fordel for EU, indvandrerne og indvandrerens hjemlande,
- C. der henviser til, at EU-medlemsstaternes nuværende indvandringspolitik, der sigter mod at bremse migrationsstrømmen, har medført en stigning i den ulovlige indvandring, uden at de erklærede mål er opnået,
- D. der er bekymret over de menneskelige tragedier og dødsfald, der forekommer dagligt i hele verden, når indvandrere og flygtninge nægtes adgang til lande eller forsøger at omgå de officielle procedurer,
- E. der henviser til, at ulovlig indvandring gør mange sårbare over for kriminelle menneskehandlers udnyttelse, og at handel med børn er en uacceptabel praksis, som skal straffes og udryddes,
- F. der fordømmer menneskehandel, som indebærer udnyttelse af nogle af verdens fattigste mennesker i hemmelige indvandringsnetværk alene med henblik på fortjeneste og uden nogen form for hensyntagen til menneskelig værdighed,
- G. der henviser til, at fælles udvikling skal indgå i en integreret vision for det europæiske samarbejde og indvandringspolitikkerne,
- H. der fremhæver det store bidrag, som AVS-statsborgere, der har lovligt ophold i EU's medlemsstater, har ydet til Den Europæiske Unions økonomi og sociale udvikling, og der hilser EU-medlemsstaternes skridt til fuld integration af disse statsborgere på EU's sociale, økonomiske, kulturelle og politiske områder velkommen,

(¹) Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- I. der henviser til, at handlinger, der omfatter racistisk vold mod indvandrere og mindretalsgrupper fortsat stiger i Europa og på verdensplan på trods af de bestræbelser, der gøres på internationalt plan og i Den Europæiske Union,
- J. der fremhæver, at de EU-medlemsstater, der giver indvandrere adgang, er forpligtet til at sikre, at indvandrerne ikke forskelsbehandles i forhold til landenes egne statsborgere,
- K. der henviser til, at etnisk, religiøs, kulturel og sproglig mangfoldighed har en stimulerende virkning på både Den Europæiske Union og AVS-staterne,
1. fordømmer kraftigt menneskehandel og økonomisk udnyttelse af indvandrere, idet det fremhæves, at såfremt situationen skal håndteres på en passende måde, er der behov for at iværksætte omfattende foranstaltninger ud over bekæmpelse af ulovlig indvandring;
 2. henviser til, at asyl- og flygtningepprincipperne er anerkendt i international ret og det generelle regelværk for menneskeheden, og at de ikke skal begrænses som følge af indarbejdelse i restriktive indvandringspolitikker;
 3. opfordrer EU's medlemsstater til at fremme og beskytte alle indvandreres menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder i overensstemmelse med verdenserklæringen om menneskerettighederne, uanset migrantens indvandringsstatus;
 4. opfordrer EU-medlemsstaterne til at iværksætte konkrete foranstaltninger til bekæmpelse af racediskrimination, fremmedhad og dertil knyttet intolerance og til at sikre, at alle personer, der har lovligt ophold i EU, har de samme sociale, økonomiske, politiske og kulturelle rettigheder, herunder stemmeret;
 5. fremhæver ligeledes, at staterne straks skal vedtage konkrete foranstaltninger for at overholde de løfter, som de afgav i Durban, med hensyn til at bekæmpe racisme: Vedtagelse af strammere antiracisme-lovgivning med udgangspunkt i princippet om, at »racisme udgør en forbrydelse«, oplysnings- og bevidstgørelseskampagner i medierne og på undervisningsinstitutioner, undervisningsprogrammer mod intolerance, især inden for politiet og personalet på retsområdet, sagsanlæg mod partier og grupper med racistisk eller fremmedhadsk ideologi, og anvendelse af ligestilling i bekæmpelse af racisme;
 6. fremhæver, at der skal rettes særlig opmærksomhed mod kvindelige migranter med henblik på at undgå kønsrelateret racediskrimination;
 7. glæder sig over anerkendelsen fra Durban af, at slaveri og slavehandel er en forbrydelse mod menneskeheden; anser denne henstilling for at være en historisk sejr;
 8. kræver, at EU-medlemsstaterne og Europa-Kommissionen gør flere bestræbelser på at fremme den sociale og økonomiske udvikling i fattige lande som et redskab til håndtering af migrationsstrømme, der vil vare ved, så længe velstandskløften bevares og øges;
 9. fordømmer den skammelige handel med børn og opfordrer myndighederne i de lande, som disse børn stammer fra, til at iværksætte de foranstaltninger, der er nødvendige for, at der kan sættes en stopper for denne umenneskelige praksis;
 10. mener, at der i en ansvarlig og bæredygtig migrationspolitik skal fokuseres på konfliktforebyggelse, stramme internationale regler for våbenhandel og fremme af bæredygtig udvikling, undervisning og demokrati i emigrationslandene;
 11. mener, at den sociale, økonomiske og politiske udvikling i verdens fattige nationer kan indebære, at der tilvejebringes strukturelle alternativer, der kan anvendes til at mindske den ulovlige og hemmelige indvandring;

12. opfordrer alle velstående industrilande til at overholde deres løfte om at afsætte mindst 0,7 % af deres BNP til nord-syd-samarbejdspolitikken, og opfordrer udviklingslandene til at anvende mindst 30 % af deres budgetmidler til udviklingspolitikker på social-, uddannelses- og sundhedsområdet i overensstemmelse med København-kriterierne;
13. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om levnedsmiddelsikkerhed

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
 - der henviser til det kommende verdenstopmøde om fødevarer,
 - der henviser til ministermødet mellem EU og Afrika, der blev afholdt i Bruxelles den 11. oktober,
 - der henviser til de kommende WTO-forhandlinger i Doha, Qatar, den 9.-13. november 2001,
 - der henviser til FN's konvention om bekæmpelse af ørkindannelse, konventionen om biologisk mangfoldighed, konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter (CITES) og konventionen om klimaændringer, især Kyoto-protokollen,
 - der henviser til OAU's »Model Law for the Protection of the Rights of Local Communities, Farmers and Breeders and for the Regulation of Access to Biological Resources« og til OAU's »Draft African Biosafety Model Law«,
 - der henviser til sin tidligere beslutning om fattigdomslempelse, handel og levnedsmiddelsikkerhed,
- A. der henviser til, at den vedvarende kroniske hungersnød og udbredte fødevareremangel, som størstedelen af befolkningen i udviklingslandene lider under, har undermineret retten til fødevarer og korrekt ernæring som knæsat i verdenserklæringen om menneskerettigheder,
 - B. der henviser til, at det internationale samfund på verdenstopmødet om fødevarer, der blev afholdt i Rom i 1996, forpligtede sig til at halvere antallet af underernærede mennesker fra 800 mio. mennesker i 1996 til 400 mio. i 2015,
 - C. der henviser til, at det af de foreliggende oplysninger fremgår, at antallet af underernærede mennesker falder med 8 mio. om året, hvilket er langt under det gennemsnit på 20 mio. pr. år, som er nødvendigt for at opfylde verdenstopmødets mål,
 - D. der henviser til, at hungersnød, fejlernæring og udelukkelse af millioner af mennesker fra at få adgang til fødevarer skyldes økonomiske politikker samt landbrugs- og handelspolitikker,
 - E. der henviser til, at bæredygtig levnedsmiddelsikkerhed, især gennem etablering af strategiske levnedsmiddelreserver med henblik på at gøre fødevarerhjælp unødvendig, er en af målsætningerne i mange AVS-staters økonomiske politik,
 - F. der anerkender det arbejde, der er udført i FN's Kommission for Bæredygtig Udvikling, og der ser frem til verdenstopmødet for bæredygtig udvikling, som skal bygge bro mellem det rige nord og det fattige syd, bl.a. via opnåelse af de målsætninger, der blev fastlagt på millenniumtopmødet,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- G. der henviser til, at Kommissionen skal samarbejde med andre internationale organer, såsom FN og OECD, for at udarbejde sammenhængende politikker inden for handel, makroøkonomisk forvaltning, regional integration, økonomiske nøglesektorer og miljøhensyn,
- H. der henviser til, at fjernelsen af handelshindringer for international handel med landbrugsprodukter anses for at være en egentlig mulighed i forbindelse med at øge levnedsmiddelsikkerheden,
- I. der henviser til, at der under WTO-forhandlingerne i Qatar skal fokuseres på levnedsmiddelsikkerhed og udviklingslandenes behov ved at åbne for fri, men retfærdig, handel på verdensplan,
- J. der henviser til, at levnedsmiddelsikkerhed fortsat udgør et væsentligt aspekt i Det Europæiske Fællesskabs samarbejdspolitik i forhold til AVS-staterne og udviklingslandene generelt,
- K. der henviser til, at nogle naturressourcer udpines, og at erhvervsaktiviteter udøves, uden at der tages store miljøhensyn, hvilket indebærer, at der opbygges skadelige forurenende stoffer eller nedbrydes ressourcer, der påvirker fremtidige generationers behov,
- L. der bemærker, at de institutionelle og politiske indgangsvinkler, der anlægges i forbindelse med ressourceforvaltning, fastlægges af regeringen, og at en af de store forhindringer for bæredygtig udvikling er den manglende planlægning og koordination på tværs af sektorerne mellem regeringen og alle andre interesserede parter på det politiske og planlægningsmæssige plan,
- M. der bemærker, at det er meget nødvendigt med bæredygtigt samarbejde om og koordination af vandpolitikker og gennemførelse af politikker for fremover at undgå unødigt anvendelse, grænseoverskridende forurening og konflikter,
- N. der henviser til, at levnedsmiddelsikkerhed og bæredygtig udvikling ikke udelukkende er begrænset til landjorden, men ligeledes påvirker havet, og at en milliard mennesker er afhængig af fiskebestandene — hvilket vil kræve et samarbejde på verdensplan om dataindsamling, overvågning af bestande, kontrol og håndhævelse,
- O. der henviser til, at verdens fiskebestande er begyndt at bryde sammen, og floderne, landskabet og atmosfæren i nogle regioner er blevet så forurenede, at landbruget og menneskers sundhed er begyndt at lide under det, og at det indebærer enorme økonomiske og miljømæssige omkostninger at genoprette situationen,
- P. der henviser til, at nogle store ydere af fødevarerhjælp, f.eks. EU, gør det muligt at foretage indkøb lokalt, mens dette er udelukket i henhold til de regler, som andre bidragsydere følger,
- Q. der gentager, at fødevarerhjælp og enhver form for bistand til strategier, programmer og projekter for fødevarerikkerhed, ikke skal anvendes som redskab til udøvelse af politisk og økonomisk pres,
- R. der henviser til, at teknologikløften mellem AVS og EU er blevet betydeligt bredere igennem de seneste ti år, hvilket især skyldes de forskellige udviklingsfordele, der er forbundet med informations- og kommunikationsteknologien,
1. opfordrer til, at selvforsyning med fødevarer og levnedsmiddelsikkerhed anerkendes som ethvert lands grundlæggende demokratiske rettighed;
 2. mener, at levnedsmiddelsikkerheden skal garanteres ved at sikre, at der træffes de rigtige valg med hensyn til produktions- og forbrugsmetoder, der bidrager til beskyttelsen af sundhed, miljø og bæredygtig udvikling;
 3. opfordrer til anerkendelse af udviklingslandenes ret til at beskytte deres nationale marked for levnedsmidler;

4. opfordrer, i overensstemmelse med artikel 20 i WTO-aftalen om landbrug, hvori der tages hensyn til ikke-handelsmæssige faktorer, til en gradvis og betydelig nedsættelse af industrilandenenes eksporttilskud, og til en vurdering af, hvor skadelige EU's eksporttilskud er for udviklingen af landbruget og levnedsmiddelsikkerheden i AVS-staterne;
5. anmoder Kommissionen om at fortsætte med at udvikle »Everything But Arms«-forslaget, som kan anses for at være et første opmuntrende skridt over for de fattigste lande, idet der hermed indføres nye foranstaltninger som f.eks. prisgaranti for produkter fra de mindst udviklede lande, forøgelse af kvoter for produkter fra udviklingslande og tilladelse til 'kumulativ' eksport fra de mindst udviklede lande via andre udviklingslande i regionen, hvor landbrugsprodukter fra de mindst udviklede lande får merværdi som følge af videreforarbejdning;
6. opfordrer donorsamfundet til at flytte hovedvægten over på bistand i form af pengebeløb, da fordelene ved dette er, at producentpriserne forhindres i at falde drastisk, hvilket kan føre til et sammenbrud i strategien for fødevarerikkerheden i mange AVS-stater;
7. fremhæver, at de europæiske landbrugsprodukter udelukkende kan anvendes til fødevarerhjælp, såfremt landbrugsproduktionen i det pågældende land er utilstrækkelig for ydelse af fødevarerhjælp;
8. opfordrer til en drastisk formindskelse af hindringerne for landbrugseksport fra fattige lande, som skal afspejle landenes forskellige udviklingsstadier og omfatte lavere told, udvidede toldkontingentordninger og progressiv fjernelse af de højeste toldsats og toldstigninger, mens told på tropiske landbrugsprodukter under alle omstændigheder skal fjernes;
9. opfordrer til, at der foretages en korrekt vurdering af indvirkningen af de nugældende handelsliberaliseringspolitikker på levnedsmiddelsikkerheden i AVS-staterne, og kræver, at resultatet af denne vurdering anvendes til at formulere klare retningslinjer for håndtering af problemer med levnedsmiddelsikkerhed;
10. understreger, at de nugældende bestemmelser i Marrakesh-aftalen om landbrug skal gennemføres fuldt ud;
11. opfordrer kraftigt til, at de særlige faktorer og handels- og udviklingsbehov, der gør sig gældende for de små østater, der er udviklingslande (SIDS), især for så vidt angår deres behov for levnedsmiddelsikkerhed, som kan opfyldes ved at levnedsmiddelimport, finansieres med tilstrækkelige og stabile indtægter fra landenes præferenceeksport til EU og andre industrilandes markeder; opfordrer i denne forbindelse WTO til at yde sær- og forskelsbehandling;
12. støtter de afrikanske staters modstand mod patentering af liv, og mener, at enhver form for patentering af levende organismer bør forbydes;
13. mener, at patenter på frø og genetiske levnedsmiddel- og landbrugsressourcer udgør en trussel mod bæredygtig praksis på landbrugsområdet, øger selskabers monopol på teknologi, frø, gener og lægemidler; støtter derfor det forslag, som udviklingslandene, med Afrika i spidsen, har fremsat om at ændre TRIPS-aftalen med henblik på at udelukke enhver form for patentering af levende organismer;
14. understreger især behovet for at anerkende staters ret til at afvise dyrkning af genmodificerede afgrøder, da disse staters afhængighed af nogle multinationale selskaber øges, og da disse afgrøder udgør en potentiel risiko for sundhed og mangfoldighed;
15. opfordrer alle velstående industrilande til at overholde deres løfte om at afsætte mindst 0,7 % af deres BNP til nord-syd-samarbejdspolitikken;
16. opfordrer til, at regeringerne vedtager strategier, hvormed der skabes ligevægt mellem sociale, økonomiske og miljømæssige behov, herunder lokale ressourcforvaltningsprogrammer, der indebærer fokus på fælles bestræbelser på at bevare fællesjorder, mangfoldighedsprogrammer om fremme af lokal deltagelse og udnyttelse af traditionel viden samt forvaltningsstrategier, herunder vurderinger af indvirkning på miljøet;

17. fremhæver, at AVS-staternes regeringer kan sikre et gunstigt klima for en bæredygtig udvikling inden for deres landbrug ved at gennemføre en række foranstaltninger, såsom udvidelse af det regionale samarbejde med sigte på at forbedre markedet for landbrugsprodukter; udarbejdelse af programmer for undervisning af lokale landbrugere; sikring af samarbejde med lokale organisationer for landbrugere, især kvinder, når regeringerne udarbejder og gennemfører de nationale landbrugspolitikker; sikring af, at der findes vandforsyningsordninger på lokalt plan, som forvaltes tilfredsstillende, samt fremme og bevarelse af lokale frøbanker;
18. opfordrer indtrængende donorsamfundet til at yde al nødvendig økonomisk, teknisk og diplomatisk bistand til de AVS-stater, der er varigt påvirket af tørke, med sigte på at landene anvender deres vandressourcer, så de ligger inden for rammerne af bæredygtig bevarelse og miljøforvaltning;
19. opfordrer Det Europæiske Fællesskab til at øge sin støtte til udviklingsprojekter, hvori grunduddannelse og sundhed prioriteres, som besluttet af Europa-Parlamentet i budgetproceduren; insisterer ligeledes på betydningen af udvikling i landdistrikterne og især på vand- og jordbeskyttelse, terrasser, vandløbssikring og -regulering, små vandingsystemer, mikroprojekter til oprettelse af dæmninger, tilkørselsveje, skoler og klinikker;
20. opfordrer til, at der sker fremskridt inden for den demokratiske adgang til jord, som en nødvendig betingelse for levnedsmiddelsikkerhed, og anmoder Kommissionen om at yde støtte til de udviklingslande, der gennemfører jordreformprogrammer til reel fordel for befolkningen som helhed inden for lovrammerne;
21. er af den opfattelse, at det løfte om dialog mellem EU og AVS-staterne, som blev knæsat i Cotonou-aftalen, ligeledes skal holdes i forbindelse med reformen af den fælles landbrugspolitik for at sikre, at der fuldt ud tages højde for AVS-staternes interesser, især for at beskytte de fordele, som præferenceeksporten af visse handelsvarer udgør for AVS-staterne;
22. anmoder Kommissionen om at sikre, at det for de enkelte markedssektorer undersøges, hvorvidt forslagene til reform af den fælles landbrugspolitik er i overensstemmelse med udviklingspolitikken, for at klarlægge, hvorvidt de strider mod udviklingen af udviklingslandenes markeder for landbrugsprodukter;
23. opfordrer til, at der udarbejdes et europæiske program om videnuddannelse og kapacitetsudvidelse, herunder væsentlig udvikling af institutionerne, spredning af produktion og eksport og hjælp til tilpasning med sigte på at opfylde (de veterinære og fytosanitære) krav til kvalitet og levnedsmiddelsikkerhed, samt at andre problemer på udbudssiden, som hindrer udviklingen af udviklingslandenes markeder for landbrugsprodukter og -eksport, behandles, idet den fælles landbrugspolitik omfatter midler til finansiering af sådanne programmer;
24. opfordrer Kommissionen til at gennemgå de nuværende ordninger, som er indeholdt i de fiskeriaftaler, der er indgået med udviklingslandene, og som både EU og udviklingslandene drager fordel af, for at sikre, at bestandene fiskes på bæredygtig vis, og at den lokale produktionskapacitet forøges;
25. opfordrer kraftigt alle AVS-stater og EU-medlemsstater, der deltager i Kyoto-processen, til at ratificere protokollen og indlede reduktionen af CO₂-emissioner for at formindske miljøets indvirkning på levnedsmiddelforsyningen;
26. anmoder om bistand til at håndtere og fjerne hindringer for indførelse og overførsel af miljøvenlige teknologier;
27. anmoder de regeringer, der deltager i verdenstopmødet for bæredygtig udvikling (WSSD), om at udarbejde en gennemførelsesplan — Johannesburg-handlingsplanen — for at cementere et meningsfyldt, praktisk og forpligtende globalt partnerskab mellem alle store grupper til finansiering og forvaltning af planen;
28. opfordrer til, at der opnås enighed om en kortlægning af forholdet mellem udvikling, økonomi og handel, samt at der indgås en række endelige aftaler om finansiering af bæredygtig udvikling;

29. opfordrer EU til at bistå med at bygge bro over den digitale kløft ved hjælp af teknologioverførsel, informationsudveksling og teknologipartnerskaber og ved at forbedre AVS-staternes adgang til teknologier inden for bæredygtig udvikling til rimelige priser;

30. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen, FN's generalsekretær, UNCTAD, WTO, FAO, IFAD, IUCN, Verdensbanken og Den Internationale Valutafond.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om handicappede og ældre menneskers rettigheder i AVS-staterne

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
- der henviser til, at 10 % af befolkningen i udviklingslandene har et handicap og 20 % er direkte påvirket af handicap ⁽²⁾,
- der henviser til De Forenede Nationers resolution 46/91 om principper for ældre mennesker ⁽³⁾ og 48/96 om standardregler om lige muligheder for handicappede mennesker ⁽⁴⁾,
- der henviser til, at 5,1 % af befolkningen i udviklingslandene er 65 år eller ældre, og dette tal forventes at stige til 6,5 % i år 2015, hvilket udgør en absolut stigning på 52 % ⁽⁵⁾,
- A. der anerkender, at der ikke tages tilstrækkeligt hensyn til de handicappede, de ældre og deres familier i mange af verdens landes udviklingspolitikker, og at det er nødvendigt at ændre denne situation,
- B. der bemærker, at De Forenede Nationers standardregler om lige muligheder for handicappede førte til politisk anerkendelse og fokus på menneskerettigheder og den sociale model for handicappolitikken,
- C. der bemærker, at De Forenede Nationers principper for ældre mennesker fra 1991 støtter ældres ret til deltagelse, værdighed, selvstændighed, personlig udvikling og pleje,
- D. der mener, at der ikke må tages beslutninger eller tiltag angående handicappede eller ældre og deres familier, uden at disse fuldt ud er blevet inddraget og hørt via deres repræsentative organisationer,
- E. der mener, at Kommissionen og EU's medlemsstater skal samarbejde med andre internationale organer, såsom Verdenssundhedsorganisationen, Verdensbanken og UNDP, for at øge udgifterne og resultaterne med sigte på at forbedre udviklingslandenes sundhedssystemer,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1 november 2001 i Bruxelles (Belgien).

⁽²⁾ Kilde: Verdenssundhedsorganisationen.

⁽³⁾ FN's resolution 46/91 af 16.12.1991.

⁽⁴⁾ FN's resolution 48/96 af 20.12.1993.

⁽⁵⁾ Kilde: US Bureau of the Census.

- F. der henviser til, at mange udviklingslande mangler de faciliteter og sundhedstjenester, der skal anvendes i behandlingen af handicappede og aldersrelaterede skavanker og sygdomme,
- G. der anerkender, at fattigdom er hovedtruslen for handicappede og ældre mennesker, og at der er et grundlæggende behov for at indarbejde dimensioner, der vedrører handicappede og ældre, i fattigdomsindikatorerne og ved indgriben i forbindelse med fattigdom, og der anerkender, at håndteringen af de hindringer, som handicappede og ældre — især handicappede kvinde og ældre, handicappede mennesker — møder med hensyn til beskæftigelse, indkomststøtte, sundhed og programmer til lokaludvikling, skal prioriteres,
- H. der bemærker den øgede forekomst af sygdom, som påvirker ældre menneskers fysiske og psykiske helbred, og som delvist kan skyldes en række forskellige former for misbrug og udnyttelse,
1. opfordrer Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen til at anerkende og fremme FN's standardregler for lige muligheder for handicappede mennesker og FN's principper for ældre mennesker i deres retningslinjer for alt udviklingsarbejde og til at iværksætte særlige foranstaltninger for at sikre, at handicappede mennesker og ældre mennesker deltager i samfundslivet;
 2. opfordrer Rådet for Den Europæiske Union og AVS-staternes regeringer til at øge anvendelsen af FN's forskellige redskaber på menneskerettighedsområdet til fremme og beskyttelse af de grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder for handicappede mennesker og ældre mennesker;
 3. opfordrer kraftigt Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen til at støtte en udvidelse af omfanget af støttetjenester til handicappede og ældre mennesker og deres familier, herunder lokale rehabiliteringscentre, hjemmepleje og ressourcecentre;
 4. opfordrer Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen til at finansiere AVS-staternes handicap- og ældreorganisationers kapacitetsudvidende foranstaltninger, så disse organisationer får et stærkt talerør og høres om emner, der vedrører dem;
 5. opfordrer EU til at opfylde sin forpligtelse fra det sociale topmøde i København — 20/20-initiativet — hvorved de deltagende regeringer forpligtede sig til at øge finansieringen af socialudviklingsprogrammer og indgik en gensidig aftale om, at 20 % af udviklingsbistanden til udlandet og 20 % af udlandets statsbudget skal anvendes til sociale programmer;
 6. opfordrer industrilandene til at overholde deres løfte om at afsætte mindst 0,7 % af deres BNP til nord-syd-samarbejdspolitikken, således at vækstøkonomier sættes i stand til at opretholde et passende udgiftsniveau på det sociale område;
 7. anerkender, at 2003 er Det Europæiske Handicapår og opfordrer Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen til at tage særligt hensyn til handicappede mennesker i EU's udviklingssamarbejdspolitikker i 2003 og at samarbejde med andre internationale organer, såsom WHO, UNDP og Verdensbanken, om at udarbejde fælles planer til løsning af problemerne på handicapområdet;
 8. anerkender, at anden Verdensforsamling om ældre finder sted i 2002, og opfordrer Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen til at vedtage »International Strategy for Action on Ageing« ved at afsætte tilstrækkelige — politiske og økonomiske — midler og tage særligt hensyn til ældre mennesker i EU's udviklingssamarbejdspolitik;
 9. anerkender, at hiv/aids-epidemien eliminerer den støttegeneration, som ellers ville pleje de ældre mennesker, hvilket indebærer, at de ældre mennesker skal finde indtægtskilder, så de kan sørge for sig selv og for deres børnebørn, og opfordrer indtrængende EU og de internationale organer til at tage fat på dette tiltagende problem;

10. opfordrer Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen til at tage sin forpligtelse inden for de internationale udviklingsmål op til fornyet vurdering og sikre, at fattigdom blandt handicappede og ældre mennesker indarbejdes i fastlæggelsen af retningsgivende indikatorer og i konstruktionen af strategier til fattigdomslempe;
11. opfordrer EU og WHO til at samarbejde med AVS-partnere i forbindelse med kortlægningen af sundhedsindikatorer for ældre og handicappede mennesker og af sundhedsdeterminanter for årsagerne til sygdom og handicap;
12. opfordrer EU-institutionerne til at støtte det afrikanske tiår for handicappede mennesker (1999-2009) ved at forpligte sig på det politiske og økonomiske område;
13. opfordrer Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen til at lade handicappede mennesker og ældre mennesker blive omfattet af alle de relevante udviklingssamarbejds politikker og -programmer på grundlag af FN's standardregler om lige muligheder for handicappede mennesker og FN's principper for ældre mennesker;
14. mener, at tilstrækkelig kontrol og evaluering af forpligtelserne over for handicappede mennesker og ældre mennesker i udviklingslandene skal ske i samarbejde med organisationer for handicappede mennesker og ældre mennesker, således at omfanget af vellykkede gennemførelser kan vurderes korrekt;
15. opfordrer Europa-Kommissionen til at udarbejde en meddelelse om handicappede menneskers og ældre menneskers behov i udviklingssamarbejdet;
16. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen, WHO, UNDP og Verdensbanken.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om hiv/aids

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om aids,
 - der henviser til beslutningen, der blev vedtaget af Rådet (udvikling) den 10. november 2000 om smitsomme sygdomme og fattigdom,
 - der henviser til de store internationale konferencer om aids og smitsomme sygdomme og især til FN's generalforsamlings ekstraordinære samling i juni 2001,
 - der henviser til Europa-Parlamentets betænkning om smitsomme sygdomme, der blev vedtaget i Strasbourg den 4. oktober 2001,
- A. der henviser til, at omfanget og spredningen af hiv/aids-epidemien, tuberkulose (TB) og malaria i udviklingslandene umuliggør landenes udviklingsbestrebelse, idet sygdommene underminerer landenes politiske, sociale og økonomiske strukturer, da 35 mio. aids-syge i udviklingslandene er dømt til døden, hvis de ikke snart får adgang til behandling,
- B. der henviser til, at hiv/aids har nået epidemiske højder, idet omkring 10 000 mennesker hver dag dør af sygdommen, og at 13,2 mio. børn allerede er blevet forældreløse som følge af hiv/aids, samt at de omkostninger, der er forbundet med behandling af hiv/aids, i nogle lande snart lægger beslag på over halvdelen af deres sundhedsbudgetter, da yderligere fire millioner mennesker i Afrika syd for Sahara blev smittet med hiv i 1999,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- C. der henviser til, at adgang til sundhedstjenester er omfattet af verdenserklæringen om menneskerettigheder og manglende evne til at sørge for behandling på grund af mangel på adgang til lægemidler samt social udstødelse, især for så vidt angår kvinder, destabiliserer familier, fremskynder fattigdom og underminerer fattige landes politiske stabilitet,
- D. der glæder sig over oprettelsen af »Global AIDS and Health Fund«, der blev meddelt på FN's ekstraordinære generalforsamling om aids i juni 2001, hvis formål er en kraftig forøgelse af de midler, der afsættes til forebyggelse af og adgang til behandling af aids, TB og malaria,
- E. der henviser til, at der er nedsat en midlertidig arbejdsgruppe, der ledes af Ugandas tidligere sundhedsminister, dr. Crispus Kiyonga, og som omfatter repræsentanter fra lande i nord og syd samt lederne af de relevante ngo'er, med det formål at udarbejde forslag til områder, hvorpå Global Aids and Health Fund kan gribe ind, fondens finansieringsordninger, struktur og de måder, hvorpå fonden kan gribe ind,
- F. der understreger, at kun et omfattende forebyggelsesprogram, som er baseret på globale investeringer fra det internationale samfund, kan befri de fattige lande fra hiv-, aids-, TB- og malariaplagen, og der opfordrer til en mere effektiv anvendelse af de tilgængelige midler, baseret på EU, FN's kontorer, civilsamfundet, ngo'er og private organisationers koordinerede bestræbelser på at bekæmpe smitsomme sygdomme,
- G. der henviser til, at omfattende foranstaltninger til bekæmpelse af hiv/aids ikke er blevet gennemført, da sociale, kulturelle og religiøse traditioner udgør problemer for nogle regeringer,
- H. der henviser til, at Kommissionens meddelelse fra februar 2001 om et handlingsprogram omfatter et løfte om et differentieret prisfastsættelsessystem, hvor udviklingslandene betaler den lavest mulige pris for lægemidler, en anerkendelse af muligheden for at undersøge den bedste anvendelse af obligatoriske licensordninger og et tilsagn om at indlede en drøftelse i WTO om, hvordan TRIPS-aftalen bringes i overensstemmelse med målsætningerne for sundhedsbeskyttelse i udviklingslandene,
- I. der henviser til, at artikel 31 i TRIPS-aftalen gør det muligt for et land at vedtage national lovgivning, der tillader anvendelsen af et patenteret produkt uden tilladelse fra patenthaveren (obligatorisk licens) i særlige situationer,
- J. der henviser til, at det på mødet i Rådet for TRIPS den 19.-21. september 2001 ikke lykkedes at fjerne alle misforståelser og forskelle, især for så vidt angår de bestemmelser for anvendelse af beskyttelsesklausulerne i TRIPS-aftalens artikel 31,
- K. der beklager, at WTO's udkast til ministererklæring om intellektuel ejendomsret, adgang til lægemidler og sundhed af 22. oktober 2001 ikke afspejler den holdning, som udviklingslandene har givet udtryk for, da udkastets indhold er i modstrid med både ånden og ordlyden i Rådet for TRIPS' udkast til erklæring af 19.-20. september 2001,
- L. der noterer sig med bekymring, at udlandsgælden og de strukturtilpasningsprogrammer, som industrilandene har gennemtvunget, således at udviklingslandene kan afbetale gælden, har forarmet udviklingslandene og har svækket undervisnings-, sundheds- og forskningssektoren i de fleste udviklingslande betydeligt,
- M. der henviser til, at medicinalvirksomhederne skal fortsætte med at undersøge måder, hvorpå priserne kan sænkes og forsyningen af antiretrovirale lægemidler og medikamenter til behandling af tuberkulose og malaria kan opretholdes,
- N. der henviser til, at kun 10 % af verdens forskning og udvikling er rettet mod sygdomme, som tegner sig for 90 % af verdens sygdomsforekomst,
1. minder om, at et effektivt og sammenhængende tiltag med sigte på at bekæmpe aids og smitsomme sygdomme, som især udviklingslandene er ramt af, skal omfatte:

- forebyggelse i form af oplysnings- og undervisningskampagner (det fremhæves, at det er af central betydning, at kvinder inddrages, set i lyset af deres fremtrædende rolle i forbindelse med sundhedsundervisning), immuniseringsprogrammer og fremme af bedre levevilkår,
 - behandling, som indebærer adgang til lægemidler — herunder antiretrovirale lægemidler — og at der er sundhedsstrukturer og -personale til rådighed,
 - forskning i effektive vacciner og lægemidler, som tilgodeser udviklingslandenes behov;
2. glæder sig over den kommende etablering af Global Aids and Health Fund og de offentlige og private økonomiske bidrag, som allerede er meddelt; og mener, at det er af afgørende betydning, at G8-landene og oliestaterne anlægger en global indgangsvinkel og tilvejebringer midler for at bekæmpe af hiv/aids, tuberkulose og malaria, og at behovet for dette er meget påtrængende i Afrika syd for Sahara, såfremt udbredelsen af disse sygdomme skal standses og udviklingen vendes inden 2015;
3. glæder sig over Kommissionens meddelelse af et første bidrag på 120 mio. EUR til finansiering af programmet Global Aids and Health Funds indledende aktiviteter, men fremhæver, at dette bidrag under ingen omstændigheder må fratrækkes andre bevillinger til udvikling, og at det skal opføres i budgetforslaget for 2002 på en særskilt budgetpost med det formål at bekræfte bevillingens permanente karakter;
4. mener, at det er nødvendigt, at fonden skal aktiveres så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder inden den 15. december 2001 (efter denne dato vil Kommissionens bidrag ikke længere kunne opføres i budgettet for 2001), og fondens procedurer bør være klare og gennemsigtige, således at der fleksibelt og hurtigt kan tilvejebringes midler til fondens aktiviteter;
5. opfordrer til, at princippet om lige repræsentation fra nord og syd overholdes i den endelige struktur for Global Aids and Health Fund og i forbindelse med nedsættelsen af de lovfæstede organer, og at ngo'er fra nord og syd, der deltager i bekæmpelsen af aids og i forbedringen af sundheden, sikres repræsentation i organerne;
6. mener, at Global Aids and Health Funds kriterier for lande og projekters berettigelse skal indeholde et grundlæggende krav om videst mulig adgang til forebyggende foranstaltninger og behandling;
7. tilskynder økonomi- og erhvervslederne til at bygge videre på den nyligt dannede »United Nations Global Compact« og samarbejde med »International Partnership Against AIDS« om en fælles indsats mod de sociale, økonomiske og politiske problemer, som aids forårsager, ved at bidrage til Global Aids and Health Fund-programmet;
8. anerkender og støtter det arbejde, som er udført under De Forenede Nationers »Joint Programme on HIV/AIDS« og opfordrer indtrængende Kommissionen og EU's medlemsstater til at indlede et tæt samarbejde med UNAIDS og alle internationale bidragsydere, som er aktive i bekæmpelsen af aids, såsom Verdensbanken, Unicef, UNDP, UNFPA, UNDCP, UNESCO, WHO og EU, med sigte på at koordinere politikkerne og vedtage en fælles holdning samt sikre, at der i strukturtilpasningsprogrammerne tages højde for hiv/aids-epidemien;
9. fremhæver, at Kommissionen og EU's medlemsstater samarbejder effektivt og er fælles om ekspertise og politiske og økonomiske forpligtelser; og opfordrer de AVS-stater, som har til hensigt at foretage infrastrukturelle forbedringer, til ikke at formindske udgifterne på sundheds- og undervisningsområdet, men at afsætte en passende del af de statslige midler til sundhedsområdet;
10. understreger behovet for på lang sigt at sikre en øget og pålidelig finansiering — herunder adgang til EU's forskningsmidler — af F&U-programmer om aids, malaria, tuberkulose og alle de sygdomme, som især rammer lande på den sydlige halvkugle (sovesyge, leishmaniasis osv.);

11. opfordrer udviklingslandenes regeringer til at afsætte en passende del af de statslige midler til opbygning af sundhedsinfrastrukturer, som omfatter etablering af bioanalyselaboratorier til diagnosticering, oplæring af medicinske teknikere og etablering af sundhedscentre i landdistrikterne, hvor patienter der lider af hiv/aids, tuberkulose eller malaria kan blive undersøgt, diagnosticeret, overvåget og registreret;
12. opfordrer Kommissionen til at sikre, at de afrikanske regeringer straks planlægger og afsætter midler til omfattende nationale aids-programmer, som koordineres i den relevante geografiske region, således at programmerne få størst mulig virkning på vandrede befolkningsgrupper, der har behov for adgang til elementære sundhedstjenester — herunder familieplanlægningstjenester — og undervisning; og opfordrer indtrængende Kommissionen og EU's medlemsstater til at hjælpe udviklingslandene med at styrke deres lovgivning for at beskytte aids-ofre mod social- og beskæftigelsesrelateret forskelsbehandling;
13. opfordrer kraftigt EU's medlemsstater til at eftergive ulandsgælden for de lande, der er indstillet på at øge investeringerne på sundheds- og undervisningsområdet, da Afrika alene årligt tilbagebetaler verdens rigeste lande 15 mia. USD til nedbringelse af sin gæld, mens der i Afrika og på internationalt plan kun anvendes i alt 300 mio. USD på aids-området;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at føre en politik, hvori der sigtes mod at eftergive udviklingslandene deres gæld, og stoppe med direkte at påtvinge, eller påvirke påtvang af, strukturtilpasningsprogrammer, som forarmer udviklingslande og forhindrer dem i at bekæmpe omfattende epidemier;
15. kræver indførelse af et særligt AZT-behandlingsprogram (antiviral behandling) for smittede kvinder og deres nyfødte børn, eftersom det er muligt at undgå hiv-smitte af nyfødte, hvis de også får en særlig efterbehandling;
16. opfordrer Kommissionen til grundigt at overvåge afprøvningen af nye aids-, tuberkulose- og malariavacciner og tilskynde til fortsat forskning i andre potentielle vacciner mod smitsomme sygdomme; og opfordrer Kommissionen, WHO og UNAIDS til at støtte Det Internationale AIDS-vaccine Initiativ og til at undersøge måder, hvorpå lægemidler til bekæmpelse af aids kan gøres tilgængelige til lavere priser i udviklingslandene;
17. kræver, at den kommende revision af TRIPS-aftalen kommer til at omfatte en grundig vurdering af aftalens virkninger på priserne på og tilgængeligheden af lægemidler i udviklingslandene; opfordrer EU og dens medlemsstater til inden for rammerne af WTO at gøre sig til fortalere for udviklingslandenes ret til at fremstille, markedsføre og importere lægemidler til rimelige priser og for en harmonisering af TRIPS-aftalen og konventionen om biologisk mangfoldighed;
18. glæder sig over Rådet for TRIPS' nylige anerkendelse af, at aids og andre epidemier kan anses for at være »nationale krisesituationer« i TRIPS-aftalens betydning, men understreger samtidig, at der er behov for specifikke erklæringer og afklaringer på WTO-topmødet i Qatar, og kræver især en særlig bekræftelse på, at tredjelande inden for rammerne af obligatoriske licenser må fremstille lægemidler;
19. opfordrer indtrængende EU's medlemsstater og Europa-Kommissionen til at udtrykke deres klare og utvetydige støtte til udviklingslandenes holdning for så vidt angår fortolkningen af TRIPS-aftalen ved i den ministererklæring, der skal vedtages af WTO i Doha, at indarbejde en særlig anerkendelse af, at TRIPS-aftalens beskyttelsesklausuler kan finde anvendelse og især, at intet i TRIPS-aftalen må anvendes til at forhindre WTO's medlemmer i at iværksætte sundhedsbeskyttende foranstaltninger (afsnit 1 i udviklingslandenes udkast til erklæring), samt at der ikke kan anlægges sager ved WTO mod lande, der har tilladelse til at anvende beskyttelsesklausulerne;
20. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Europa-Kommissionen, FN's generalsekretær, Verdenssundhedsorganisationen, Verdenshandelsorganisationen, UNAIDS, UNDP, Unicef, UNFPA, UNDCP, UNESCO, Verdensbanken, OECD, Europarådet, Den Europæiske Investeringsbank og World Economic Forum.

BESLUTNING ⁽¹⁾**om WTO-forhandlingerne**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om WTO-forhandlingerne,
- A. der henviser til, at international handel har ydet et stort bidrag til jobskabelse og velstand; fordelene er imidlertid ikke blevet fordelt ligeligt; de mindst udviklede landes andel af verdenshandlen er faldet, og mange udviklingslande møder eksportproblemer, såsom høj told, kvoter og begrænset kapacitet på området for informations- og kommunikationsteknologi,
- B. der henviser til at en friere, men ligeledes mere retfærdig og bæredygtig verdenshandel skal konsolideres i de multilaterale ordninger og i den reformerede WTO; der henviser til at en regelbaseret ordning er den eneste fredelige og ligelige måde, hvorpå det kan sikres, at alle lande får gavn af fordelene; der henviser til, at der kræves internationale regler og institutioner til at håndtere samspillet mellem handel og andre områder, som f.eks. miljø, sundhed og sundhedsniveau,
- C. der henviser til, at det multilaterale handelssystem er baseret på GATT-overenskomsten af 1947, i hvis præambel det hedder, at de indbyrdes forbindelser inden for handlen og økonomisk udvikling »bør ledes med henblik på at hæve levestandarden, sikre fuld beskæftigelse...«, at det påpeges i overenskomsten, at »opnåelsen af disse mål betragtes som særlig påkrævet for de mindre udviklede kontraherende parter«, og at det i præambelen til overenskomsten af 1994 om oprettelse af WTO tilføjes, at man for at nå disse mål »i overensstemmelse med målet bæredygtig udvikling, [bør] søge at beskytte og bevare miljøet«,
- D. der henviser til, at det i den nye partnerskabsaftale fremhæves, at det er vigtigt at forsøge at gøre WTO-bestemmelserne mere fleksible, således at der tages højde for AVS-staternes relative udviklingsniveau,
- E. der henviser til, at AVS-staternes og EU's bestræbelser i internationale fora og i forbindelse med internationale aftaler skal styrkes og koordineres med for at gøre AVS-staterne tilstrækkeligt konkurrencedygtige til at deltage på det internationale marked,
- F. der henviser til, at den målsætning, der er nedfældet i præambelen i aftalen om oprettelse af WTO, (højere levestandard, fuld beskæftigelse og fremme af bæredygtig udvikling) og WTO's egen handlingsplan for de mindst udviklede lande viser, at der er grund til at behandle de fattige lande på en anderledes måde, hvilket betyder, at det er nødvendigt at ændre reglerne for at opnå ovennævnte målsætninger,
- G. der henviser til betydningen af, at der dannes alliancer mellem AVS-staterne og EU for at sikre en betydelig fleksibilitet i fortolkningen og gennemførelsen af WTO-bestemmelserne, således at der fuldt ud tages højde for udviklingslandenes interesser og AVS-staternes problemer, og således at løfterne om sær- og forskelsbehandling, faktisk holdes,
- H. der henviser til, at en femtedel af verdens befolkning — 1,2 mia. — i henhold til UNDP's rapport for 2001 har mindre end en dollar at leve for om dagen, og der henviser til, at indkomsten pr. indbygger i over 50 lande er lavere i dag, end den var for 10 år siden,
- I. der henviser til, at AVS-staterne har en meget begrænset andel af importmarkederne og af den globale handel, idet de fleste har en andel på mindre end 0,05 % af verdenshandlen,

(1) Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- J. der henviser til, at små udviklingslande, især små østater, ikke er i stand til at forvride den internationale handel,
- K. der henviser til, at det i bilag VII i WTO-aftalen om subsidier og kompenserende foranstaltninger bestemmes, at kun de lande, som har et relativt lavt udviklingsniveau (med en indkomst pr. indbygger på under 1 000 USD pr. år), må opretholde disse foranstaltninger,
- L. der henviser til, at der er et stort behov for at udvide lovgivernes deltagelse i og indflydelse på arbejdet i internationale organisationer som WTO,
- M. der henviser til, at WTO er en mellemstatslig organisation, som i princippet styres af sine medlemsstater, men i virkeligheden er en del af dem marginaliseret på grund af ingen eller dårlig repræsentation i Genève og på grund af ikke-inklusive arbejdsmetoder, hvilket hovedsagelig skyldes utilstrækkelig teknisk bistand og utilstrækkelige midler,
- N. der henviser til, at iværksættelsen af Uruguay-aftalerne har ført til stor skuffelse i udviklingslandene på grund af de respektive betingelser for henholdsvis industrilanden og udviklingslandenes gennemførelse af aftalerne, omkostningerne i forbindelse med gennemførelsen af en række aftaler og mange udviklingslandes udelukkelse fra WTO's beslutningsproces,
- O. der henviser til det nylige initiativ fra WTO's generaldirektør om at nedsætte en rådgivningsgruppe bestående af eksperter, der skal udarbejde udkast til reformforslag,
- P. der henviser til, at der i de første år efter WTO's ikrafttrædelse er opstået betydelig bekymring i offentligheden, som er kommet til udtryk i forbindelse med konferencen i Seattle, men også i forbindelse med Det Europæiske Råd i Nice og i Göteborg samt G 7-mødet i Genova, en bekymring, som vedrører den plads, der inden for handelspolitikken indrømmes spørgsmål som miljøbeskyttelse, overholdelse af forsigtighedsprincippet, respekt for sociale normer, adgang til medicin for aidspatienter i udviklingslandene, samt grænserne for markedsføring og patenterbarhed af navnlig levende organismer,
- Q. der henviser til generaldirektøren for ILO's forslag af 11. juni 2001 om at oprette et udvalg om globaliseringens sociale dimension, som vil blive oprettet, når ILO har truffet sin endelige beslutning i november 2001,
- R. der henviser til, at der er behov for at klarlægge nogle af aftalens vilkår for at gøre klart, at WTO-bestemmelserne ikke medfører en krænkelse af medlemsstaternes ret til at regulere og gribe ind i tjenester, der har almen interesse,
- S. der henviser til, at der i EF-traktatens artikel 177 henvises til solidaritet med udviklingslandene, og at Den Europæiske Union skal yde et effektivt bidrag til udarbejdelse af en skitse for en forvaltningspraksis for udvikling, som omfatter hurtige reformer af WTO-bestemmelserne,
1. bemærker, at der for øjeblikket er tale om følgende problemer i verdenshandelssystemet: Ulige deltagelse, ulige fordeling af verdenshandlens fordele, uklarhed vedrørende nogle af verdenshandlens regler og indvirkningen af disse regler på ikke-handelsrelaterede emner, manglende intern og ekstern gennemsigtighed samt begrænset deltagelse af parlamenterne og civilsamfundet i WTO's arbejde; fastholder, at der er behov for en bredere reform end den, der hidtil er gennemført;
 2. mener, at det derfor er logisk, at de nødvendige reformer gennemføres, inden WTO's dagsorden tilføjes nye emner;
 3. bemærker, at WTO ikke er verdenshandlens eneste element, mener, at de samme principper om åbenhed og demokrati skal anvendes på samme måde på regionale og bilaterale handelsaftaler, og opfordrer Kommissionen til at overholde disse principper i alle sine bilaterale og internationale handelsforhandlinger;

Legitimitet, lige deltagelse, intern gennemsigtighed, udvidelse af kapaciteterne

4. henviser til, at den demokratiske legitimitet for WTO, som er en mellemstatslig sammenslutning, principielt først og fremmest beror på alle medlemmernes lige deltagelse i beslutningsprocesserne; fastslår imidlertid, at 24 udviklingslande, som er medlem af WTO, ikke har nogen fast repræsentation ved WTO's sæde i Genève, og at mange andre kun har meget små delegationer, hvilket ikke giver dem mulighed for at følge alle de sager, der vedrører dem; mener, at det er absolut nødvendigt at bringe denne marginalisering til ophør og sikre, at alle medlemmer deltager effektivt i WTO's arbejde og beslutningstagning;

5. bemærker, at mange forhandlinger finder sted i små grupper, som de fattige lande i realiteten er udelukket fra at deltage i;

6. er bekymret over de vanskeligheder, som de udviklingslande, der ikke er medlemmer, men som deltager i tiltrædelsesprocedurer, støder på, og over omfanget af de forpligtelser, som kræves af dem, og som er større end for de nuværende medlemsstater; anmoder Kommissionen om igen at fremlægge forslaget om hurtige tiltrædelsesprocedurer;

7. anmoder Kommissionen og EU's medlemsstater om at støtte udviklingslandenes, herunder især de mindst udviklede landes, bestræbelser på at oprette fælles regionale faste repræsentationer ved WTO og om at fortsætte denne støtte i AVS-landene og over for ressourcecentre, såsom »Advisory center on WTO law«;

8. opfordrer Kommissionen til på EU's vegne at foreslå, at den nuværende handelsrelaterede tekniske bistand mainstreames, fastlægges, hvori problemerne for udviklingslandene ligger og styrke WTO's budget på grundlag af bidrag, der står i forhold til de enkelte medlemsstaters andel af verdenshandlen, at gøre det muligt for alle WTO's medlemmer at være retfærdigt repræsenteret i Genève og øge de ressourcer, der er til rådighed til teknisk bistand til udviklingslandene og især til de mindst udviklede lande;

9. kræver, at de verdensledere, der er samlet i WTO, forpligter sig til at koordinere foranstaltningerne for at hjælpe udviklingslandene med at håndtere de hindringer for vækst i handlen, som angår informationsstrømme, beskyttelse af ejendomsrettigheder, institutioner til effektiv tilbagebetaling af lån, fattige og analfabeters adgang til retssystemet, adgang til åbning af bankkonti, ubureaukratisk registrering af selskaber og partnerskaber og mangel på klubber for små virksomheder i landsbyer og distrikter til løsning af problemer på linje med de nationale beslutningstagere;

10. anmoder om mulighed for, at et tidligt varslingsystem (early warning system), indtil alle medlemmerne har en fast repræsentation i Genève, kan informere de ikke-repræsenterede lande om, at nye forhandlinger eller beslutninger vil blive forelagt en instans, på et så tidligt tidspunkt, at de kan forberede sig på det, og at møder i WTO tilrettelægges således, at alle delegationerne, selv de mindste, kan deltage i eller være repræsenteret ved dem; anmoder om, at alle medlemmer hurtigt får forelagt protokollerne fra de møder i forskellige instanser (råd, komitéer, arbejdsgrupper osv.), de ikke har kunnet deltage i, samt alle de oplysninger, der vil gøre det muligt for dem at følge det løbende arbejde i de forskellige organer;

11. anmoder om, at målsætningerne med hensyn til udryddelse af fattigdommen, fremme af en retfærdig og bæredygtig udvikling og miljøbeskyttelse udtrykkeligt blive nedfældet i præambelen til WTO-overenskomsten i forbindelse med den fjerde ministerkonference i Doha (Qatar);

12. anmoder om, at bestemmelserne om sær- og forskelsbehandling i handelsaftaler til fremme af visse af udviklingslandenes særlige interesser og om ydelse af teknisk bistand til disse lande gennemføres fuldt ud og effektivt for at opretholde regelværket for AVS-EU;

13. anmoder Kommissionen om at sørge for, at programmerne for teknisk bistand og udvidelse af kapaciteterne inden for de integrerede rammer hjælper de mindst udviklede lande ikke blot til at gennemføre aftalerne, men til under forhandlingerne bedre at kunne forsvare deres interesser med hensyn til deres udviklingsstrategi og til at øve indflydelse på udformningen af handelspolitikken; anmoder om, at man først og fremmest bestræber sig på at øge analysekapaciteterne, inden man påbegynder den nye multilaterale handelsrunde;

14. anmoder Kommissionen om at sikre en bedre koordinering mellem de multilaterale og bilaterale bidragydere, især EU's medlemsstater, for så vidt angår teknisk bistand til udviklingslandene;

15. betragter WTO's tvistbilæggesystem som et særlig følsomt led i handelssystemet og de internationale forbindelser; er bekymret over det stigende antal procedurer og er overbevist om, at man ikke helt kan erstatte de politiske forbindelser mellem landene med retslige forbindelser, og opfordrer parterne i tvister til at prøve at finde politiske løsninger og kompromisløsninger; foreslår i denne forbindelse at revidere artikel 7 i forståelsen vedrørende bilægelse af tvister med henblik på at fremme kompensationssystemerne, også på varigt grundlag, frem for at anvende sanktioner;

16. understreger, at medlemslandene behandles ulige i henhold til den sanktionsmekanisme, der er fastsat i systemet for bilægelse af tvister; foreslår derfor, at artikel 7 i forståelsen vedrørende tvistbilægelse ændres, således at der tilskyndes til anvendelse af økonomiske kompensationsordninger til udligning af disse uligheder;

17. er bekymret over, at manglende klarhed i visse dele af WTO-aftalerne har medført, at tvistbilæggesystemet er blevet pålagt en uforholdsmæssig byrde med hensyn til at fortolke og klarlægge aftaler; kræver derfor, at aftalerne affattes på en klarere måde, således at tvistbilægelsesproceduren i højere grad kan fungere på den tilsigtede måde, dvs. på grundlag af tekster, der er forhandlet af regeringerne og vedtaget af parlamenterne;

18. anmoder om, at EU foreslår de øvrige medlemmer at indføre klare bestemmelser vedrørende de uformelle konsultationer; initiativet til disse bør tages af formanden for en af WTO's instanser eller af generaldirektøren, dagsordenen og deltagerlisten bør meddeles samtlige medlemmer, intet land bør afvises, såfremt det ønsker at deltage, resultaterne bør nedfældes i en officiel rapport til WTO's kompetente organer og meddeles samtlige medlemmer; kræver, at alle delegationer får tilstrækkelig tid til at høre deres regeringer, og at resultaterne nedfældes i en formel rapport til de relevante organer i WTO samt meddeles til alle medlemmerne, hvilket ville forbedre balancen mellem gennemsigtighed og effektivitet;

19. bemærker, at TRIPS-aftalen er den eneste WTO-aftale, som væsentlige betydelige bestemmelser, som indebærer, at WTO-medlemmerne, som det er tilfældet med direktiver, pålægges at ændre deres nationale lovgivning på et område, der henhører under deres nationale kompetence;

20. fremhæver betydningen af, at der etableres en ordening for intellektuel ejendomsret, som tilskynder teknologioverførsel til udviklingslandene under særlig henvisning til videnssamfundet; er imidlertid godt klar over, hvilke vanskeligheder udviklingslandene møder i forbindelse med gennemførelsen af TRIPS-aftalen og gentager derfor sin opfordring til WTO og Kommissionen om at øge den tekniske bistand på dette område, og kræver også en detaljeret genbehandling af TRIPS-aftalens indvirkning på udviklingslandene, herunder aftalens virkning for så vidt angår teknologioverførsel, adgang til lægemidler og beskyttelse af traditionel viden samt aftalens overensstemmelse med konventionen om biologisk mangfoldighed og protokollen om biosikkerhed;

Ekstern gennemsigtighed og åbenhed

21. mener, at gennemsigtighed i udarbejdelsen og gennemførelsen af handelspolitikken er et legitimt forlangende fra samfundet, borgerne og parlamentsmedlemmerne;

22. understreger, at inden for WTO, som beskæftiger sig med offentlige anliggender, bør gennemsigtighed være reglen, og hemmeligholdelse undtagelsen; anmoder Kommissionen om i WTO at foreslå, at restriktioner vedrørende alle dokumenter, protokoller og afgørelser ophæves, og at disse hurtigt offentliggøres, navnlig ved WTO's sæde;

23. slår til lyd for, at væsentlige møder mellem parterne, panelmøder, møder i appelorganet, afhængig af procedurens retslige karakter, fremover skal være offentlige møder inden for tvistbilægelsesproceduren, som det er almindeligt i forbindelse med retslige procedurer, og at dokumenter, især anbringender fra parterne eller eksperter, skal gøres offentligt tilgængelige, undtagen i sjældne og velbegrundede situationer; kræver, at der oprettes et retshjælpskontor, der finansieres via WTO's budget, og som kan bistå de dårligst repræsenterede lande i deres henvendelser til Tvistbilægelsesorganet;

24. fastholder, at der ligeledes skal foretages en gennemgribende reform af nogle eksterne organer, såsom Codex Alimentarius, som WTO er afhængig af i forbindelse med ekstern rådgivning, for at genopbygge offentlighedens tillid og opfylde grundlæggende åbenhedsstandarder;

Parlamentarisk og offentlig kontrol og parlamentarisk forum

25. foreslår på ny, at der inden for WTO oprettes en parlamentarisk forsamling med rådgivende beføjelser og pålægger sin delegation til WTO's ministerkonference i Doha i snævert samarbejde med de øvrige parlamentariske organisationer at tilrettelægge et møde med de tilstedeværende parlamentsmedlemmer med henblik på at fremme dette initiativ;

26. fremhæver behovet for en foreløbig infrastruktur til den parlamentariske forsamling, indtil WTO påtager sig sit ansvar i denne henseende, og stiller samtidig de nødvendige faciliteter til rådighed;

27. mener også, at det er vigtigt at udvikle en politisk debat i de nationale parlamenter og i de eksisterende regionale forsamlinger, og fremhæver derfor betydningen af parlamentarisk deltagelse i beslutningsprocessen med henblik på at udøve effektiv demokratisk kontrol;

28. mener ikke, at ordningen for eksamination af handelspolitik (TPRM) i sin nuværende form opfylder kravene om oplyst offentlig debat; slår derfor til lyd for en reform af TPRM, der skal tage hensyn til de sociale, miljømæssige og udviklingsmæssige følger af handelspolitikkerne og indeholde en evaluering af, hvordan handelspolitikken formuleres og overvåges, herunder parlamenternes og civilsamfundets rolle;

29. mener, at det er meget vigtigt, ikke mindst for WTO's legitimitet, at dens regler ikke forhindrer medlemslandene i at vedtage uafhængige og ambitiøse politikker og deres parlamenter i frit og lovligt at lovgive inden for områderne folkesundhed, miljø- og forbrugerbeskyttelse og på de kulturelle og uddannelsesmæssige områder, sådanne politikker bør dog ikke resultere i skabelsen af tilfældige handelshindringer, hvis sådanne hindringer ikke er nødvendige for at opfylde målene for den offentlige politik;

30. insisterer på en klargørelse af den almindelige overenskomst om handel og tjenesteydelsers (GATS) rækkevidde med henblik på at sikre, at de offentlige og sociale tjenesteydelser fortsat prioriteres af regeringer, og opfordrer Kommissionen til at udarbejde en politisk erklæring, der garanterer beskyttelsen af de offentlige og sociale tjenesteydelser, som de nationale og regionale myndigheder har bemyndigelse over;

Sammenhæng og nye internationale strukturer

31. anmoder om, at WTO's samarbejdsforbindelser med de øvrige multilaterale organisationer styrkes, navnlig med de organisationer, der beskæftiger sig med sociale og miljømæssige normer; at de får observatørstatus inden for WTO, og at der fastsættes regler for deres deltagelse i WTO's organer; anmoder om, at der etableres klare regler for forholdet mellem WTO's traktater og multilaterale miljøaftaler (MEA), således at WTO-reglerne ikke står i vejen for gennemførelsen af MEA;

32. anmoder om, at tvistbilæggelsesproceduren ændres, således at special-grupperne eller appelorganet, i de tilfælde, hvor der er tale om ikke-handelsmæssige spørgsmål, der henhører under andre internationale konventioner, indhenter udtalelse fra de kompetente internationale organisationer, og at denne udtalelse offentliggøres og vedføjес afgørelsen;

33. anmoder om, at man inden for WTO og De Forenede Nationer overvejer en ny struktur af forbindelserne mellem de internationale organisationer med henblik på at sikre sammenhængen inden for de internationale reguleringsaftaler og -konventioner;

34. henstiller, at de handelsrelaterede kompetencer for andre internationale organer, såsom FAO-, WIPO-, ILO-, WHO- og MEA-sekretariaterne, styrkes med henblik på bedre at kunne forene handelshensyn med de internationale miljø-, sundheds- og sociale standarder;

35. opfordrer med henblik på WTO's fjerde ministerkonference i Doha (Qatar) Kommissionen til at foreslå, at der inden for WTO nedsættes en arbejdsgruppe, der skal have til opgave snarest muligt at forelægge Det Almindelige Råd og medlemmerne forslag til en ændring af WTO's arbejde; opfordrer Den Blandede Parlamentariske Forsamlings stående udvalg for handelsspørgsmål til at komme med indlæg til WTO-forhandlingerne;

36. opfordrer Kommissionen og AVS- og EU-medlemsstaterne til straks at træffe de foranstaltninger, der er nødvendige for så hurtigt som mulig og helst før den fjerde WTO-ministerkonference i Doha at opnå en fritagelsesklausul under WTO for så vidt angår AVS-EU-partnerskabsaftalen;

37. opfordrer indtrængende AVS-staterne til — med hjælp fra Kommissionen og EU's medlemsstater — at skabe de betingelser, der kræves for at kunne bane vejen for fri og retfærdig handel, ved at sikre retsstatsprincippet, god forvaltningsskik, demokrati og respekt for menneskerettighederne og frihedsrettighederne;

38. anmoder Kommissionen om at foretage og offentliggøre en vurdering af den aktuelle handelsliberaliseringspolitik's virkninger på AVS-økonomierne (jobskabelse, sundhed, uddannelse, miljø osv.) og de fremtidige fordele ved den aftale, der eventuelt indgås i Qatar;

39. glæder sig over Rådets forordning om »Everything But Arms«-aftalen og opfordrer andre udviklede lande og handelsblokke til at følge EU's eksempel, således at verdensmarkederne reelt åbnes for handel, idet der tages hensyn til de eksisterende præferencehandelsaftaler, herunder især bilag XXIII til AVS-EU-partnerskabsaftalen om behovet for at beskytte de fordele, som handelsordningerne med EU udgør for AVS-staterne;

40. fastholder, at der fortsat skal presses på for at optage nye medlemmer af WTO, således at WTO ikke bliver et instrument til global økonomisk differentiering, men i stedet udvikler sig til en reel global garant for de internationale handelsstandarder;

41. bekræfter, at WTO-reglerne bør tage højde for udviklingslandenes ret til at gennemføre nationale og/eller regionale landbrugspolitikker, som fremmer levnedsmiddelsikkerheden og andre ikke-handelsmæssige faktorer;

42. kræver, at WTO skal anerkende de begrænsninger, der gælder for de små østater, og tillade sær- og forskelsbehandling for disse lande;

Frizoner

43. opfordrer WTO-medlemsstaterne til fortsat at tillade AVS-staterne indtil 2015 at anvende skatte- og afgiftsmæssige foranstaltninger med henblik på at fremme udviklingen, herunder også dem, der tilstås i frizoner og gennem andre skatte- og afgiftsordninger, ved at vedtage en bindende ministerafgørelse på den fjerde ministerkonference, som skal afholdes i Doha (Qatar) den 9.-13. november 2001, med den aftale, at dette ikke er en fravigelse fra de internationale arbejdsmarkeds-, miljø- og menneskerettighedsstandarder;

Gennemførelse og hermed beslægtede spørgsmål

44. gentager, at handelspræferencerne er afgørende for, at AVS-staternes andel af den internationale handel kan forøges, og at de fortsat bør være indholdsrige, sikre og forudselige;

45. fremhæver behovet for at løse de særlige problemer og iboende begrænsninger i de små økonomier og i de sårbare østater og indlandsstater i AVS, som i stigende grad sættes ud på et sidespor; mener, at WTO-ministererklæringen og -beslutningerne fra Doha bør afspejle deres behov, rette sig mod deres specifikke problemer og fastlægge et relevant arbejdsprogram;
46. bekræfter, at der ikke er noget i TRIPS-aftalen, der forhindrer udviklingslandene i at træffe foranstaltninger til beskyttelse af folkesundheden og sikring af vigtige lægemidler og livsvigtig medicin til rimelige priser;
47. udtrykker sin store skuffelse over manglen på væsentlige fremskridt i forbindelse med gennemførelsesspørgsmålene, som er vigtige for udviklingslandene, navnlig for AVS-staterne, og opfordrer derfor den fjerde WTO-ministerkonference til at behandle disse spørgsmål og vedtage de nødvendige beslutninger i Doha, Qatar, herunder om fjernelse af de skævheder, der er opstået som følge af Uruguay-aftalen, og den effektive gennemførelse af Marrakesh-beslutningerne;
48. støtter oprettelsen af mekanismer, som effektivt kan behandle spørgsmål som handel og gæld, handel og finans, handel og teknologioverførsel, som udviklingslandene har fremført i forbindelse med forberedelserne til Doha;
49. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen, FN's generalsekretær, WTO, Verdensbanken, IMF og Den Europæiske Investeringsbank.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om rom

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
 - der henviser til Den Paritetiske Forsamling AVS-EU's tidligere beslutninger om rom, som blev vedtaget den 23. marts 2000 i Abuja, den 14. oktober 1999 i Nassau, den 1. april 1999 i Strasbourg, den 23. april 1998 i Port Louis, den 20. marts 1997 i Bruxelles, den 3. februar 1995 i Dakar og den 6. oktober 1994 i Libreville,
 - der henviser til beslutningerne om rom, som blev vedtaget den 13. oktober 2000 og den 22. marts 2001 på den første samling i Bruxelles og den anden samling i Libreville,
 - der henviser til handelsudviklingsmålene i AVS-EU-partnerskabsaftalen, der blev undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000,
- A. der minder om partnerskabsaftalens anerkendelse af vigtigheden af råvareprotokollerne og af at bevare de fordele, der indrømmes deri, samt dens anerkendelse af, at liberaliseringsprocessen kunne føre til, at AVS-staternes relative konkurrencestilling forværres og true deres udviklingsbestrebelsler,
- B. der noterer sig EU's forpligtelser i partnerskabsaftalen til at være så fleksibel som muligt med hensyn til sit engagement i hastigheden og beskaffenheden af AVS-staternes overgang til og integration i verdensøkonomien med henblik på at beskytte AVS-økonomierne, hvad angår den hurtigt voksende globalisering,
- C. der understreger, at erklæring XXV — fælleserklæringen om rom — i partnerskabsaftalen anerkender romsektorens betydning for den økonomiske og sociale udvikling i adskillige AVS-stater og -regioner og de unikke udfordringer, den står overfor som følge af liberaliseringen af det europæiske rommarked uden for post-Lomé-aftalen,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- D. der også minder om EU's forpligtelser i ovenstående erklæring til at yde hurtig og tilstrækkelig særlig overgangsstøtte i perioden 2002-2008 til et integreret, sektorspecifikt program med det formål at give AVS-eksportørerne af rom mulighed for at forbedre deres konkurrenceevne og hjælpe AVS-romindustrien til at udvikle sig fra at eksportere uaf tappet rom i store partier til at eksportere rom som mærkevarer med større værdi, hvilket ville give eksportørerne af AVS-rom mulighed for at konkurrere på Fællesskabets og de internationale spiritusmarkeder,
- E. der fremhæver, at den omstilling, der er sket inden for AVS-romindustrien som den første AVS-industri i en økonomisk omstillingsperiode, er præcedensskabende, EU's villighed til at yde støtte samt det positive eksempel, som et hurtigt og et vellykket resultat er for andre AVS-industrier, som efter 2008 vil befinde sig i en økonomisk omstillingsperiode, efterhånden som de bevæger sig hen imod et handelsforhold med EU, der er baseret på gensidighed og er foreneligt med WTO-reglerne,
1. udtrykker bekymring over, at finansieringsforslaget for programmet til udvikling af den vestindiske romindustri konkurrencedygtighed i overensstemmelse med de politiske forpligtelser i erklæring XXV i AVS-EU-partnerskabsaftalen blev sendt til Udvalget for Den Europæiske Udviklingsfond den 20. september 2001 og blev trukket tilbage;
 2. opfordrer indtrængende Den Europæiske Union og dens medlemsstater til hurtigst muligt at godkende finansieringsforslaget og til at tage hensyn til, at der ikke er megen tid tilbage til at gøre den vestindiske romindustri konkurrencedygtig, eftersom Den Europæiske Unions rommarked bliver liberaliseret den 1. januar 2003;
 3. noterer sig med bekymring i forbindelse med EU's udvidelse, at der produceres et produkt, der betegnes som rom, men som ikke stemmer overens med den definition af rom, som er indeholdt i artikel 4 i Rådets forordning (EF) nr. 1576/89, i Cypern, Tjekkiet, Ungarn, Polen og Slovakiet, og gentager behovet for en konsekvent og ufravigelig håndhævelse af denne regel om begrænsning af kommerciel brug af betegnelsen »rom«;
 4. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Kommissionen.

BESLUTNING ⁽¹⁾

om BLNS-landenes (Botswana, Lesotho, Namibia og Swazilands) særlige situation i forbindelse med fremtidige handelsforhandlinger

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

— forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,

- A. der bemærker, at Den Sydafrikanske Toldunion (SACU) mellem Botswana, Lesotho, Namibia, Swaziland og Sydafrika er en af de længstvarende og tætteste regionale integrationsordninger i Afrika,
- B. der noterer sig og glæder sig over de store fremskridt, der er sket i forbindelse med genforhandlingen af en ny aftale, der begunstiger alle SACU-partnerne,
- C. der noterer sig og glæder sig over, at Kommissionen har erkendt, at den bilaterale aftale om handels- og udviklingssamarbejde med Sydafrika sætter de andre SACU-partnere, Botswana, Lesotho, Namibia og Swaziland (BLNS-landene) i en situation, der adskiller sig væsentligt fra de andre Cotonou-landes,

(¹) Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- D. der især noterer sig, at selv om Cotonou-aftalen indeholder en række forskellige muligheder for de fremtidige AVS-EU-handelsforbindelser, er der ingen af disse muligheder, der gælder for BLNS-landene, som gennem deres medlemskab af SACU ser sig nødsaget til at gennemføre de gensidige handelsforpligtelser, der gælder for Sydafrika i medfør af aftalen om handels- og udviklingssamarbejde med EU,
- E. mener, at dette navnligt betyder, at BLNS vil opleve,
- at frihandel med EU indføres meget tidligere end i nogen anden AVS-stat (i 2012 i stedet for 2020),
 - at få en frihandelsområdeafale, som ikke er udformet specifikt til deres økonomiske strukturer og udviklingsniveau,
 - at de får en meget større andel af frihandel i deres forbindelser med EU (86 % af de varer, der handles med nu), end de andre AVS-stater ser ud til at få,
 - at de udsættes for frihandel med EU uden en tilsvarende forbedring af adgangen for BLNS-landenes eksportvarer til EU-markedet på de områder, der kunne skabe en øjeblikkelig gevinst,
 - at de får store fiskale tab som følge af, at tolden på handlen med EU fjernes,
- F. bemærker ligeledes, at hvis de eksisterende regler for adgang til EU's marked i aftalen om handels- og udviklingssamarbejde blot udvides til også at omfatte BLNS-landene efter den 31. december 2007, vil de miste handelspræferencerne, og importafgifterne på en stor del af de varer, de i øjeblikket eksporterer til EU, vil blive genindført,
1. opfordrer derfor EU til
 - (a) øjeblikkeligt at træffe foranstaltninger til etablering af en hensigtsmæssig institutionel mekanisme, der kan afhjælpe BLNS-landenes specifikke problemer;
 - (b) at etablere mekanismer til konsolidering af de eksisterende BLNS-handelspræferencer også efter 2007 og foranledige en øjeblikkelig forbedring af adgangen for BLNS-eksport til EU's marked på de områder, der kunne skabe en reel gevinst;
 - (c) at etablere mekanismer til direkte konsultationer med BLNS-regeringerne om de områder, der er genstand for stor bekymring i forbindelse med indførelsen af toldfri adgang for EU-eksport;
 - (d) at indgå faste og bindende forpligtelser om hjælp til fiskal omstrukturering i BLNS svarende til de indtægtstab, der opstår som følge af gennemførelsen af aftalen om handels- og udviklingssamarbejde mellem EU og Sydafrika;
 - (e) at revidere det økonomiske integrationsstøtteprogram for BLNS med henblik på at fjerne forbindelsen mellem frigivelse af midlerne og BLNS' tilslutning i medfør af bestemmelserne i aftalen om handels- og udviklingssamarbejde og muliggøre en decentraliseret gennemførelse i hvert BLNS-land på en måde, som passer til situationen i hvert enkelt land;
 2. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet og Kommissionen.
-

BESLUTNING ⁽¹⁾**om sukker**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
 - der henviser til den beslutning om sukker, som blev vedtaget på dens anden samling i Libreville den 19.-22. marts 2001,
 - der henviser til den beslutning, som Rådet vedtog den 19. juni 2001, om den fælles markedsordning for sukker, specielt hvad angår forlængelse af EU's sukkerordning i yderligere fem år,
- A. der understreger, at parterne i Marrakesh-aftalen om oprettelse af Verdenshandelsorganisationen anerkendte, at deres handelsmæssige og økonomiske forbindelser bl.a. bør have til formål at sikre fuld beskæftigelse og bæredygtig udvikling, samtidig med at der gøres bestræbelser på at beskytte og bevare miljøet, og samtidig med at behovet for positive bestræbelser på at sikre udviklingslandene en rimelig andel af væksten i international handel anerkendes,
- B. der gentager, at AVS-sukkerprotokollen udgør en væsentlig del af EU's sukkerordning, og at protokolmængderne er fastlagt i EU's WTO-forpligtelser, hvilket giver en lovlig sikret adgang for AVS-staternes sukker i henhold til protokollen til EU,
- C. der noterer sig, at de sukkerekporterende AVS-stater er henholdsvis mindst udviklede lande, udviklingslande, nettoimportører af fødevarer, indlandsstater eller østater med særlige økonomiske og sociale vanskeligheder, og hvis socioøkonomiske udvikling er afhængig af sukkerindtægterne,
- D. der anerkender, at de iboende naturlige, fysiske og strukturelle begrænsninger ikke generelt giver mulighed for horisontal differentiering af deres landbrug, og de topografiske forhold i de fleste sukkerekporterende AVS-stater ikke giver mulighed for andre afgrøder, hvilket påvirker sukkerindustriernes konkurrenceevne negativt,
- E. der understreger, at de sukkerekporterende AVS-stater har anvendt de vigtige valutakursindtægter fra eksport til EU i deres rationaliseringsprogrammer til at forbedre effektiviteten, øge produktiviteten og til at opretholde deres konkurrenceevne generelt,
- F. der noterer sig de igangværende landbrugsforhandlinger i henhold til artikel XX i WTO-aftalen om landbrug, som skal tage hensyn til bl.a. ikke-handelsmæssige faktorer, sær- og forskelsbehandling af udviklingslandene og målsætningerne om at etablere et retfærdigt og markedsorienteret handelssystem for landbrugsvarer,
- G. der erkender, at de sukkerekporterende AVS-stater også har anvendt indtægterne fra sukkerekporten til EU hensigtsmæssigt for at optimere anvendelsen af biprodukter og også for at fremme meningsfuld udvikling af andre økonomiske sektorer,
- H. der anerkender, at sukkerindustrien i de sukkerekporterende AVS-stater tjener adskillige formål: som væsentlig arbejdsgiver og i forbindelse med beskyttelsen af miljøet og udviklingen i landområderne,
- I. der glæder sig over indgåelsen af den særlige sukkerpræferenceaftale (SPS) mellem Den Europæiske Union og de sukkerekporterende AVS-stater for perioden 2001-2006, som vil bidrage til en stigning i eksportindtægterne og især til at formindske de negative virkninger af EU's restriktive prispolitik siden 1986 og til at forøge investeringerne i de respektive lande,

⁽¹⁾ Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

- J. der noterer sig Rådsmødets (almindelige anliggender) vedtagelse af det reviderede »Everything But Arms«-forslag den 26. februar 2001 og minder om AVS-staternes handelsministres principielle støtte til initiativet, der er indeholdt i deres erklæring af den 12. december 2000, og insisterer på, at den skal respektere de eksisterende aftaler og tage hensyn til den særlige situation for de sårbare østater og indlandsstater,
- K. der er dybt bekymret over, at SPS-mængderne i henhold til den årlige opgørelse er blevet og vil blive reduceret gradvist som følge af EBA-initiativet, hvilket berøver de sukkereksporterende AVS-stater varierende eksportindtægter til dække af deres udviklingsbehov,
- L. der henviser til Cotonou-aftalens artikel 38, hvori begge parter forpligter sig til at tage særligt hensyn til de aktuelle multilaterale handelsforhandlinger og undersøge følgerne af mere vidtgående liberaliseringsinitiativer for handlen mellem AVS og EF og udviklingen af AVS-økonomierne, samt udarbejde de henstillinger, der er nødvendige for at bevare fordelene i AVS-EU-handelsordningerne samt kompetencerne for Det Blandede Ministerudvalg for Handel, som blev oprettet i maj 2001 i medfør af Cotonou-aftalens artikel 38,
- M. der også minder om Cotonou-aftalens fælleserklæring (bilag XXIII) om markedsadgang, hvori parterne forpligter sig til at gennemgå alle tiltag med henblik på at opretholde AVS-staternes konkurrenceposition på fællesskabsmarkedet, og hvor Rådet for Den Europæiske Union fremhæver sin forpligtelse til at tage hensyn til virkningen af alle aftaler eller andre tiltag, som EF vedtager, på handlen mellem AVS og EF,
1. opfordrer Den Europæiske Union til:
 - (a) at sikre, at der gøres enhver tænkelig indsats for at forsvare, bibeholde og opfylde forpligtelserne over for AVS-staterne i henhold til sukkerprotokollen og den særlige sukkerpræferenceaftale;
 - (b) at tage hensyn til den betydelige og livsvigtige betydning, som de forudselige og sikre indtægter fra sukkereksporten har haft for den økonomiske udvikling og fattigdomslempelse, bekæmpelse af social udstødelse som følge af globalisering i AVS-staterne, samt fremme og opretholdelse af demokratiet og respekten for menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder;
 - (c) at anerkende, at sukker tjener adskillige formål, især dets rolle i forbindelse med beskyttelsen af miljøet og udviklingen i landområderne i de sukkereksporterende AVS-stater;
 - (d) at opfylde sine forpligtelser i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 38 og fælleserklæring XXIII i Cotonou-aftalen;
 - (e) at anerkende behovet for straks at vedtage positive foranstaltninger rettet mod den negative påvirkning, som »Everything But Arms«-initiativet har på nogle sukkereksporterende AVS-stater, der ikke hører til blandt de mindst udviklede lande, og straks undersøge mulighederne for at fordele sukkersektorens arbejde med at gennemføre EBA-initiativet mere ligeligt;
 - (f) også at anerkende AVS-sukkerindustriernes betydning for EU's raffineringsindustri og desuden erkende parternes gensidige fordele ved præferencehandelsaftaler i henhold til sukkerprotokollen og den særlige sukkerpræferenceaftale;
 2. opfordrer Europa-Kommissionen og AVS-Generalsekretariatet til i henhold til Cotonou-aftalens bilag XVIII at undersøge den situation, som EBA har skabt, og rette henstillinger til Det Blandede Ministerudvalg for Handel og AVS-EU-Ministerrådet;
 3. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen og AVS-Generalsekretariatet.

BESLUTNING ⁽¹⁾**om bekæmpelse af terrorisme**

Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU,

- forsamlet i Bruxelles (Belgien) den 29. oktober-1. november 2001,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1368 (2001) af 12. september 2001,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1269 (1999) af 12. september 1999, som fordømmer alle terrorhandlinger, uanset motiv og uanset hvor og af hvem de begås, og hvori det understreges, at bekæmpelsen af den internationale terrorisme, herunder den, stater er involveret i, er et afgørende bidrag til opretholdelsen af international fred og sikkerhed,
 - der henviser til FN's Sikkerhedsråds resolution 1373 (2001) af 28. september 2001,
 - der henviser til Europa-Parlamentets henstilling af 5. september 2001 om Den Europæiske Unions rolle i bekæmpelsen af terrorisme,
 - der henviser til ministermødet mellem Afrika og EU den 11. oktober 2001,
- A. der anerkender at terrorisme giver sig udtryk i overtrædelse af international lovgivning og sædvanlig praksis,
- B. der er dybt chokeret over især det morderiske terrorangreb mod World Trade Center i New York og Pentagon i Washington, og tidligere terrorangreb andre steder i verden,
- C. der henviser til, at disse terrorangreb, og terroraktiviteter generelt, udgør en forbrydelse mod menneskeheden og værdierne i et åbent, demokratisk, multikulturelt samfund og er som sådan en trussel mod den internationale fred, stabilitet og sikkerhed,
- D. der henviser til, at bekæmpelse af terrorisme først og fremmest kræver en strafferetlig strategi og en stærkere kriminalitetsforebyggende politik; der henviser til, at det er nødvendigt at sikre, at en sådan strategi respekterer de grundlæggende frihedsrettigheder, som danner grundlag for civilisationen; der henviser til, at det internationale samfund straks skal etablere Den Internationale Domstol,
- E. der henviser til, at USA og Det Forenede Kongerige har indledt militære angreb mod mål i Afghanistan, som har været i gang de sidste fire uger, og som den 20. oktober gik ind i en ny fase, da specialstyrker blev sat ind på landjorden,
- F. der er dybt bekymret over det stigende antal civile ofre,
- G. der anerkender det internationale samfunds hensigt om at bekæmpe terrorisme inden for rammerne af de internationale menneskerettighedslove og -principper,
1. udtrykker sin solidaritet med det amerikanske folk og den amerikanske regering og sin medfølelse med de sårede og de efterladte familier til ofrene fra USA og mange andre lande, som blev ramt af dette terrorangreb;
2. anerkender det heltemod, der blev udvist af New Yorks og Washingtons redningstjenester, især brandmændene, hvoraf mange gav deres liv for at redde andre, og ærer det uselviske mod, der blev udvist af de passagerer, der overmandede flykaprerne på det fjerde fly, hvilket kostede dem deres eget liv, men reddede utallige andres;

(¹) Vedtaget af Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU den 1. november 2001 i Bruxelles (Belgien).

3. fordømmer den skamløse misfortolkning af Islam, som er en religion, der fokuserer på fred, af de personer, der begik disse morderiske handlinger, og gentager, at tiltagene mod terrorisme skal være i overensstemmelse med respekten for de grundlæggende frihedsrettigheder, og udtrykker i denne forbindelse sin fulde støtte til og solidaritet over for de europæiske muslimer og muslimerne i AVS- og EU-staterne;
4. opfordrer styret i Kabul til at gennemføre Sikkerhedsrådets resolution, som kræver udlevering af de ansvarlige for angrebet til international retsforfølgning;
5. opfordrer til, at de politiske og diplomatiske bestræbelser på at skabe fred i Afghanistan fortsættes, og til, at kvinderne i Afghanistan involveres i enhver løsning af konflikten og i alle forsøg på at etablere en bred og repræsentativ regering efter konflikten, som de også skal deltage i;
6. understreger, at det afghanske folk uafhængigt af de nuværende begivenheder i forfærdelig grad er underlagt den internationale terrorisme og Taleban-regimet, og opfordrer derfor til, at der træffes omfattende humanitære foranstaltninger;
7. opfordrer Kommissionen til i særlig grad at prioritere samarbejdet med FN's Højkommissariat for Flygtninge i forbindelse med problemet med afghanske flygtninge;
8. mener ikke, at der er nogen sag eller noget mål, ligegyldigt hvor nobelt eller helligt det er, der kan retfærdiggøre brugen af vold og terrorisme mod civile, og opfordrer kraftigt det internationale samfund til at prioritere løsningen af de politiske, økonomiske og sociale problemer i de lande, der er arnesteder for regionale konflikter og terrorisme som følge af manglen på pålidelige demokratiske regeringer eller som følge af de sociale, politiske eller andre hierarkiers kollaps;
9. glæder sig over erklæringen fra ministerrådet mellem Afrika og EU af den 11. oktober om at støtte initiativet fra OUA-topmødet i Algier i juli 1999, hvori der opfordredes til, at der blev indkaldt til en international konference om terrorisme i FN-regi;
10. glæder sig over Senegals afholdelse af en konference i Dakar den 17. oktober 2001, som havde til formål at vedtage et udkast til en afrikansk pagt mod terrorisme, og opfordrer de afrikanske stater til så snart som muligt at ratificere Algier-konventionen om bekæmpelse af terrorisme, som blev vedtaget af OAU-topmødet i juli 1999;
11. støtter Den Europæiske Unions opfordring til at oprette en bred koalition mod terrorisme under ledelse af De Forenede Nationer;
12. er enig i Rådets konklusion om, at terrorbekæmpelsen vil blive en del mere effektiv, hvis den baseres på en dybdegående politisk dialog med de lande og regioner i verden, hvor terrorismen har sit udspring, samt på vedvarende tilskud og støtte til konfliktforebyggelsesaktiviteter, og fastholder, at AVS- og EU-staternes forbindelser med tredjelande fortsat skal bygge på de vigtige principper om menneskerettigheder, demokrati og god forvaltningsskik;
13. opfordrer især AVS og EU indtrængende til at optrappe deres kamp mod ukontrolleret og ulovlig våbeneksport og den verdensomspændende udbredelse af tunge og lette våben, samt kampen mod kemiske og biologiske våben;
14. opfordrer AVS-EU-Ministerrådet og EU's medlemsstater til at samarbejde med den amerikanske regering på baggrund af resolution 1368 (2001) med henblik på at finde gerningsmændene, bagmændene og sponsorerne bag angrebene samt alle dem, der beskyttede dem; mener, at alle aktioner skal være rimelige og målrettede, samt at skade på uskyldige civile og deres ejendom skal undgås;
15. glæder sig over Rådets fornyede løfte om at skabe fred i Mellemøsten; kræver i denne forbindelse, at dialogen mellem israelerne og palæstinenserne straks genoptages på baggrund af alle de henstillinger, der skitseres i Mitchell-rapporten, med henblik på at opnå en bred løsning i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolutioner;

16. mener, at styrkelsen af politisamarbejdet og det retlige samarbejde, navnlig i forbindelse med terrorbekæmpelse, skal ledsages af en styrkelse af den parlamentariske og retlige kontrol og en fastholdelse af beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder;
17. opfordrer AVS- og EU-staternes politistyrker og efterretningstjenester til at samarbejde i forsøget på at bekæmpe global terrorisme og bringe de ansvarlige for en domstol;
18. opfordrer indtrængende det internationale samfund til at etablere en stærk mekanisme, som kan bane vejen for effektiv udveksling af oplysninger og erfaringer om terrorhandlinger, og oprette databaser til indsamling og analyse af oplysninger om terrorgrupper, -elementer, -bevægelser og -organisationer, samt oppositionsgrupper, som anvender terrormetoder til opnåelse af politiske mål, og regeringer, der støtter, finansierer og træner grupper, som kan bekriige andre lande på deres vegne;
19. glæder sig over, at Det Europæiske Råd, FN's generalforsamling og OAU har opfordret til gennemførelse af alle eksisterende internationale konventioner om bekæmpelse af terrorisme, og opfordrer derfor medlemsstaterne i AVS og EU til, hvor det er muligt, at fremskynde tiltrædelses- og/eller ratifikationsprocessen og den faktiske gennemførelse af eksisterende konventioner om terrorisme, herunder den internationale konvention om bekæmpelse af terrorismefinansiering (1999), som hidtil kun er ratificeret af én EU-medlemsstat;
20. kræver ratificering af statuten for Den Internationale Straffedomstol, som har forbindelse til FN-systemet og har domsmyndighed over de mest alvorlige forbrydelser, som truer det internationale samfund som helhed;
21. opfordrer indtrængende AVS-EU-Ministerrådet til at fremme sikkerhedsforanstaltningerne med hensyn til alle former for offentlig transport, herunder især fly- og skibstrafik, samt for industrianlæg og atomkraftværker;
22. opfordrer de relevante internationale organisationer til at fremlægge en rapport for Den Blandede Parlamentariske Forsamling om følgerne af terrorangrebene for verdensøkonomien;
23. opfordrer AVS- og EU-medlemsstaterne til at træffe fælles foranstaltninger for at blokere de kapitalbevægelser, der finansierer terrornetværkene, og håber, at de finansielle markeder vil blive omstruktureret, således at tilsynsmyndighedernes rolle styrkes, og insiderhandel og hvidvaskning af penge bekæmpes; mener ikke, at bankhemmeligheden skal stå i vejen for efterforskningen af finansieringen af den internationale terrorisme;
24. pålægger sine formænd at sende denne beslutning til AVS-EU-Ministerrådet, Kommissionen, samt den amerikanske regering og Kongres.
-